

பெருந்தீர்து - உபதேசப்பணை

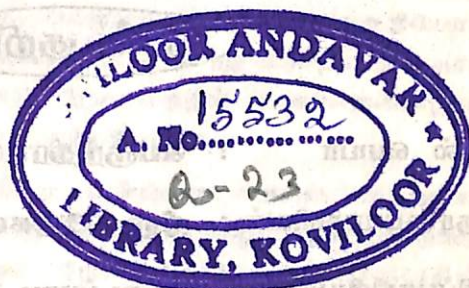
A.No. 15532

௨ ௨ ௩

தொகுப்பாசிரியர்

தரு. அழகனாசிரியன்

பெருந்திரட்டு உபதேசப்பனை

தொகுப்பாசிரியர்

திரு. அழகனாசிரியர்

ஒய்வுபெற்ற தமிழ்ப்பேராசிரியர்

சித்தநாதேச்சுராதீனம்

குகையூர் - அஞ்சல்

விழுப்புரம் மாவட்டம் - 606 306

பதிப்பாசிரியர்

இடைப்பாடி **அ.கணேசன்**

திட்ட உதவியாளர் (பல்கலைக் கழக மானியக் குழு)

தமிழியல் துறை

அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகம்

குகையூர் சித்தநாதேச்சுராதீனத் திருவருள்
நிலையத்தின் ஆன்மநலப்பணி வெளியீடு-18

நூல் குறிப்பு

நூல் பெயர் : பெருந்திரட்டு - உபதேசப்பணை

தொகுப்பாசிரியர் : திரு. அழகனாசிரியர்

பதிப்பாசிரியர் : இடைப்பாடி அ. கணேசன்

பதிப்பு : முதற்பதிப்பு - செப்டம்பர் 2006

அளவு : டெம்மி 1/8

பக்கங்கள் : 128

விலை : ரூ.30.00

படிகள் : 300

வெளியீட்டாளர் : திருவருள் நிலைய வெளியீட்டகம்
குகையூர் - அஞ்சல்
கல்லக்குறிச்சி - வட்டம்
விழுப்புரம் மாவட்டம் - 606 306

அச்சகம் : சுபம் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்
சுப்ரமணியத்தெரு, சிதம்ரம்

உரிமை : தொகுப்பாசிரியருக்கே

நூலாசிரியர் முன்னுரை

அறிவுநலம்சான்ற தமிழ்நாடு பல உயிரிவகளை உடையது. அவற்றுள் சோழமண்டலத்திற்கும்; தொண்டை மண்டலத்திற்கும் இடையிலுள்ள நிலப்பகுதியை அறிஞர் நடுநாடு என்று வழங்குவர். அந்நடுநாட்டின் மேலைப்பகுதி மலைப்பகுதியோடு விளங்கியமையால் அதை மலைநாடு அல்லது மலையமான்நாடு என்று வழங்கினர். அந்நாடு பிற்காலத்தில் ஜனநாதவளநாடு என்றும், மகதநாடு என்றும் வழங்கி வந்தது.

அம்மகத நாட்டில் வீரை என்கின்ற ஊரில் அந்தணர் குலத்தில் இன்றைக்கு ஏறக்குறைய அறுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இரண்டு அறிஞர் தோன்றினர். அவ்விருவரின் இயற்பெயர் நமக்குத் தெரியவில்லை. அவ்விருவருடைய பெயர் சொகுபானந்தர் என்றும் தத்துவராயர் என்றும் அறியப்படுகின்றது. இவ்விருவரும் அம்மானும், மருமகனும் என்னும் உறவுமுறையினை உடையவராவர். இவ்விருவரும் இரட்டைப்புவர்போல ஒத்து இயங்கி வாழ்ந்து வந்தனர்.

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் திருப்பைஞ்சீவி, திருவல்லரை என்னும் இரண்டு ஊர்களுக்கு இடையிலே கோபத்தம் என்னும் ஊர் இருந்தது. அவ்வுரை அடுத்து மரங்கள் அடர்ந்த பகுதியில் தவச்சாலை ஒன்றை அமைத்துக்கொண்டு தவத்திரு. சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் என்னும் பேரறிஞர் தவஞ்செய்து வாழ்ந்து வந்தனர்.

இச்சிவப்பிரகாசரின் பெருமையை சொகுபானந்தரும், தத்துவராயரும் கேள்விப்பட்டு அவரிடம் சென்று வணங்கி அருளுபதேசம் பெற்றனர். அவ்விருவரும் பிற்காலத்தில் சிதம்பரத்திற்கும், விருத்தாசலத்திற்கும் இடையிலுள்ள எறும்பூர் என்னும் பதியில் திருமடம் அமைத்துக் கொண்டு அதில் வாழ்ந்து வந்தனர். அவ்விருவருள் சொகுபானந்தர் என்பவர் தமிழிலுள்ள பல ஞானநூல்களை எல்லாம் பாடித்து அவற்றிலுள்ள சிறந்த பகுதிகளையெல்லாம் எடுத்து முறைப்படுத்தி ஒரு திரட்டு நூலை

உண்டாக்கினார். அத்திரட்டிற்குத் தம்முடைய ஆசிரியர் பெயரால் சிவப்பிரகாசப் பெருந்திரட்டு என்று பெயர் வைத்தனர்.

இப்பெருந்திரட்டு கலைக்கட்டளை என்றும் அநுபவக்கட்டளை என்றும் இரண்டு பெரும்பிரிவாக அமைந்துள்ளது. அறிஞர், கலைக்கட்டளையை பொது என்றுகூறி அது அபரஞானத்தை கூறுவதாகும் என்பர். அநுபவக் கட்டளையைச் சிறப்பு அல்லது உண்மை என்றுகூறி அது பரஞானத்தை உணர்த்துவது ஆகும் என்பர்.

இவ்வாறுபவக்கட்டளையில் முதல்பகுதியாக இருப்பது உபதேசப்பணை என்பதாகும். இவ்வபதேசப்பணை உயிருண்மை தரிசனம் முதலாக, கிருதகிருத்தியம் ஈறாகப் பன்னிரண்டு பகுதிகளை உடையது. இவ்வபதேசப்பணை பெருந்திரட்டு என்கின்ற இந்நூலுக்கு நடுநாயகமணிபோல சிறந்ததாகும்.

செம்பொருளைக் காணும் வகை

பெருந்திரட்டில் கூறப்பெற்றுள்ள செம்பொருளாகிய சொரூப தரிசனத்தை அந்நூலின் முடிவில் காணலாம். ஒருவன் முன்னர்த் துவம்பத ஆராய்ச்சி செய்து சீவதுரியத்தை விட்ட இலக்கணையால் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். பின்னர் தத்பத ஆராய்ச்சி செய்து சீவனோடு கூடிய பரதுரியத்தை விடாத இலக்கணையால் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அதன் பின்னர் அசிபத ஆராய்ச்சி செய்து பரனோடு கூடிய உயிரை விட்டு விடாத இலக்கணையால் சிவத்துடன் ஒன்றுபடுத்தி சிவதுரியத்தை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இம்முத்துரிய உணர்விற்குப் பின் இலக்கணாதீதத்தால் முத்துரியத்தின் உள்ளீடாக உள்ள சிவத்தை ஒன்றுபடுத்தி சொரூப சிவமாக்கி அச்சொரூப சிவத்தைக் கருதிக் கொண்டு மௌனசமாதியில் இருக்கவேண்டும்.

செம்பொருள் அல்லது பராபரம்

மெய்ம்மொழிப்புவராசிய திருவள்ளுவர் தம் திருக்குறளில் அறத்துப்பாலில் மெய்யுணர்தல் என்னும் அதிகாரத்தின் எட்டாவது குறளில் கீழ்வருமாறு செம்பொருள் என்பதனைக் குறிக்கின்றார்.

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு
என்பது அக்குறளாகும்.

அறியாமையால் வரும் பிறப்பு என்கின்ற ஒன்று நீங்க
வேண்டுமாயின் சிறந்தது என்று கூறப்படும் செம்பொருளைக்
காண்பதே அறிவாகும் என்பதே இக்குறளின் பொருளாகும்.

பிறப்பை நீக்கிக் கொள்ளச் செம்பொருளைக்
காணவேண்டும் என்பது இப்பாட்டின் கருத்தாகும். செம்பொருள்
என்பதனைப் பரிமேழைகர் கீழ்வருமாறு விளித்துரைக்கின்றார்.

“தோற்றக் கேடுகள் இன்மையின் நித்தமாய்
நோன்மையால் தன்னை ஒன்றும் கலத்தல் இன்மையின்
தூயதாய், தான்எல்லாவற்றையும் கலந்து நிற்கின்ற முதற்பொருள்
விகாரம் இன்றி எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மைத்து ஆதல்”
என்பதாம்.

எனவே செம்பொருள் நித்தமாயும், தூய்மையாயும்,
எல்லாவற்றிலும் கலந்து நிற்கும். விகாரம் இல்லாத
முதற்பொருளால் ஒரே தன்மையுடையதாய் இருப்பதே
செம்பொருள் என்பது நமக்குப் புலனாகின்றது. இது
செம்பொருளாய் பற்றி வள்ளுவரின் குறளுக்கு உரைவகுத்த
பரிமேழைகர் மூலம் தெரியவரும் செய்தியாகும்.

திருமந்திரத்திலும் செம்பொருளைப் பற்றிய செய்திகளைத்
திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார்.

தொம்பதம் தற்பதம் தோன்றும் அசிபதம்
நம்பிய மூன்றும் துரியத்து நன்றாகும்
அம்புவி யுன்னா அதிகூக்க மப்பாலைச்
செம்பொருள் ஆண்டருள் சீர்நந்தி தானே!

என்ற திருமந்திரப் பாட்டின் கருத்தாவது.

தத்துவமசி என்னும் மகாவாக்கிய ஆராய்ச்சியில்
தொம்பதம் என்றும், தற்பதம் என்றும், அசிபதம் என்றும்

கூறப்படும் இம்மூன்றும் முறையே சீவனுக்கும், பரனுக்கும், சிவனுக்கும் உரியதாய் இருக்கும். ஆனால் சிறப்புடைய நந்தி என்னும் ஆசிரியன் இம்மூன்று பதத்திற்கும் உள்ளீடாக உள்ள சிவத்தைச் சொருபசிவம் என்னும் செம்பொருளாக எனக்கு அருள் செய்தான் என்பதாகும்.

மேலும் இப்பாடலை ஒத்தக் கருத்துடைய பாடல்களைக் காண்க.

தொம்பதம் தத்பதம் சொல்கித் துரியம்போல்
நம்பிய மூன்றாம் துரியத்து நல்தாமம்
அம்புனி யுன்னா அதிகுக்க மப்பாலைச்
செம்பொருள் ஆண்டருள் சீர்நந்தி தானே (2473)

மூன்றுள மாளிகை மூவர் இருப்பிடம்
மூன்றினில் முப்பத்தாறும் உதிப்புள
மூன்றனில் உள்ளே முளைத்தெழுஞ் சோதியைக்
காண்டனும் காயக் கணக்கற்ற வாறே (2479)

மகாவாக்கிய ஆராய்ச்சியில் வாச்சியார்த்தப் பொருள் என்றும் இலட்சியார்த்தப் பொருள் என்றும் இரண்டைக் கூறுவர். அவற்றுள் இலட்சியார்த்தப் பொருளையே அறிஞர் செம்பொருள் என்பர். இச்செம்பொருளுக்கே பராபரம் என்ற மற்றொரு பெயரும், சொருபசிவம் பெயரும் உண்டு. இந்த சொருப சிவத்தைத்தான் பெருந்திரட்டு

1. சொருப அபேட்சை
2. சொருப ஸ்திதி
3. சொருப தரிசனம்

என்று கூறும்.

இச்சொருப தரிசனமானது பெருந்திரட்டில் கூறப்படும்

1. உயிர் உண்மைத் தரிசனம்
2. அதீத தரிசனம்
3. பரதரிசனம்

என்னும் மூன்றுனுக்குப் பின் இறுதியாக சொகுப தரிசனம் என்ற பெயரால் கூறப்பட்டுள்ளது.

நூல் உருவாக்கம்

இப்பெருந்திரட்டு என்கின்ற நூலை முற்றிலும் அச்சிட்டு இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிட்டால் நன்றாய் இருக்குமென்று யான் கருதினேன். அதுஒருபெரியசெயலாகும். அதனை மேற்கொண்டு செய்யமுடியாது என்பதை உணர்ந்தயான் சிறந்த பகுதியாகிய உபதேசப்பணையை மட்டும் அச்சிட்டு வெளியிட்டுத்துவோம் என்று கருதினேன். இதனை குகையூர் என்னும் கூகையூரில் வாழும் உயர்திரு.சி.முருகேசன் என்பார் பொருள் விளங்கும்படி பதம்விரித்து எழுதி உதவினார். அதன்மீன் சேலம் மாவட்டம் இடைப்பாடியைச் சேர்ந்த, தற்பொழுது சிதம்பரத்தில் வாழ்ந்துவரும் உயர்திரு. முனைவர். அ. கணேசன் என்பார் இப்பகுதிக்கு பலகுறிப்புகளோடு அச்சுப்பிரதியை எழுதி உதவினார்.

“அன்றுவல்ல திருவாசக நூலை

வாதவூரர் தாம் கூற

நல்ல திருச்சிற்றம் பலத்தார்

நாட்டோருக்கு எழுதித் தந்தாரே

இன்று ஒல்லும் உபதேசப்பணையை

உயர்ந்த அச்சில் இடவேண்டி

நல்ல முனைவர் கணேசன்என்பார்

நன்கு எழுதித் தந்தாரே”.

என்றுபாடி கணேசனை வாழ்த்துகின்றேன். மேலும் எனக்கு உடல் நிலை சரியில்லாத காலத்து என்னுடன் ஒருமாத காலம் தங்கி தொண்டு புரிந்தார். காலம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் வந்து தங்கி எனக்கு உதவியும் தொண்டும் செய்து வருகின்றார்.

ஆத்தூரில் வாழ்ந்துவரும் மருத்துவரும் எனது சீடருமாகிய அ. விசுவநாதன் அவர்கள் சிறந்த ஆர்வலராக இருந்து

அடிக்கடி வருகைபுரிந்து நூலைப் படித்துப்பார்த்து ஊக்கமும் ஆக்கமும் நல்கி அச்சப்பணிக்காகப் பொருளுதவியும் செய்தார். செயங்கொண்டசோழபுரத்தில் வாழ்ந்து வரும் தனித்தமிழ் ஆர்வலர் கி. இறைக்கோ அவர்கள் மெய்ப்புத்திருத்தி உதவினார். சிதம்பரத்தைச் சேர்ந்த சுபங்கணினி அச்சகத்தார்கள் நல்ல முறையில் அச்சிட்டு வழங்கியுள்ளனர்.

நூல் தொடர்பான பலபணிகளை நல்ல முறையில் கவனத்துடன் செய்துதவியவர் எனது மகன் அ. சிவபெருமான் ஆவார். மேற்கூறியவாறு இந்நூல் உருவாக்கத்திற்கு உதவிசெய்த அனைவரையும் நன்றாக வாழ்த்தி எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

முதுமையானவயதில் (97) நரம்புநோயால் பாதிக்கப்பெற்றுப் பல ஆண்டுகளாக வீட்டிலேயே தங்கியுள்ள என்னை எங்கள் ஆதீனச்சீடர்கள் புரவலர்களாக புரந்து வருகின்றனர். அவர்கள் என்னைப் புரப்பதாலும் என்கூடும்பத்தினர் என்னைக்காப்பதாலும் நான் தமிழையும் ஆன்மீகத்தையும் புரந்து வருகின்றேன். இது இறைவன் திருவருட் செயலேயாகும்.

இங்ஙன்

30.9.2006

திரு. அடிகளாசிரியன்

.....

பொருந்திரட்டு - உபதேசப்பணை பொருளடக்கம்

1.	உயிர் உண்மைத் தரிசனம்	1-12
2.	துரியமான்மியம்	13-18
3.	துரியதூடணம்	19-23
4.	அதீததரிசனம்	24-29
5.	வியோமமான்மியம்	30-32
6.	வியோமதூடணம்	33-38
7.	பர இலக்கணம்	39-45
8.	பர அபேட்சை	46-51
9.	பரதரிசனம்	52-56
10.	விசுவக்கிராசம்	57-66
11.	உபசாந்தம்	67-71
	1. சொரூப அபேட்சை	72-78
	2. சொரூப ஸ்திதி	79-82
	3. சொரூப தரிசனம்	83-85
11.	சுவானுபூதி	86-96
12.	கிருதகிருத்திய இலக்கணம்	97-102
	மங்கலவரம்	103
	பின்னிகைப்பு:	
	1. முதற்குறிப்பு அகராதி	104-107
	2. அடிகளாசிரியரின் வாழ்வும் பணியும்	108-118

சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

1. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

2. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

3. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

4. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

5. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

6. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

7. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

8. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

9. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

10. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

11. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

12. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

13. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

14. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

15. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

16. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

17. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

18. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

19. சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை

பெருந்திரட்டு
அனுபவ கட்டளை
17-வது உபதேசப்பணை
தொகுப்பாசிரியர் திரு. அடிகளாசிரியர்
உயிர் உண்மை தரிசனம்

உயிர் உண்மை தரிசனம் : 'துவம்' - பதப்பொருளாகிய உயிர், உடம்பின் வேறாக உண்டு என்பதை உணர்ந்து கொள்ளல் ஆம்.

வினா விளக்கம்

1. அழியும்உன் அதனை என்வடிவு எனவும் ஐம்பெரும்பூதமாம் உலகை அழிவுகலா உண்மைப் பொருளதே எனவும் கண்டு கண் கிழந்து உறல்வேலுக்கு அழிவிலா உண்மைப் பொருள் உயிர் ஒழிந்தது அருஞ்சடம் என்னவே பகுத்து மொழிதரும் கருணை மேகம்! முகையென் மொழியும் விண்ணப்பமும் கேளே?

குறிப்புரை:

அழிகின்ற ஊன் என்னும் உடம்பை உயிராகிய என் வடிவு எனவும் அழிகின்ற ஐம்பெரும்பூதமாம் உலகை அழியாத உண்மைப்பொருள் எனவும் உணர்ந்து; உணர்விழந்து திரியும் அடியேனுக்கு உன் உயிரே அழியாதப்பொருள். ஏனையப் பொருளெல்லாம் அழிகின்ற சடப்பொருள் என்று எனக்கு உணர்ந்தும் கருணை மேகம் [ஆசிரியன்] என்க. இப்பாட்டு உபதேசத்திற்கு முதல்வரான ஆசிரியரைச் சிறப்பித்து.

பாடபேதம் :

கழிவு இலா.

அநுபூதிவிளக்கம்

2. ஊனின் வேறாகி நின்றே உயிரெனப் பருவது ஆகி
தான் அலாது ஏதும் இல்லாத் தன்மையாம் அறிவு தன்னை
யான் எனால் உறவேகாண அனுபவத்து என்னைக் காட்டி
ஊன்கிலா இன்பம் முத்தி உத்தமா தந்திடாயே?

குறிப்புரை:

ஆசிரியனான உத்தமனே! ஊனின் வேறான உயிர்,
அறிவு மயமானது என்பதை எனக்கு உணர்த்துவாயாக!
[மாணவன் வினா].

3. நனவொரு கனவுநல் சுழுத்தி என்று உள
வினவலில் அவத்தை மூன்றினையும் மெய்ம்மையே
நனவினில் நன்கு உணர்ந்து அவை கழிந்திட
உனவரும் உணர்வும் அங்கு உணரல் ஆகுமால்

குறிப்புரை :

ஒருவன் சுத்தநனவினில் இருந்துகொண்டு நனவு,
கனவு, சுழுத்தி என்றுள்ள அவத்தை மூன்றினையும்
மெய்ம்மையாக நன்குணர்ந்து அவற்றைக் கழித்திட்டால்
உனவரும் உணர்வு என்கின்ற உயிர் உண்மை தரிசனம்
உண்டாகும் என்க.

4. நனவது செலவொரு கலவி நன்கு அழிப்பு
என ஒரு மூலிதம் இதனில் செல்லல்தான்

பனகிது கிதுஎன பார்த்தல் ஆம்கலப்

பனகிது கிதுஎன ஆகித் தோன்றலே

5. தினைஎன உணர்ந்துஅதில் கலந்த போதுமற்று
எனஒரு பிறழ்விடைச் செல்லல் எங்ஙனே
சொனஒரு பொருள்அது உற்றுஉணர்கண் மற்றதில்
பினைஎழு கடைக்கண் நோக்குஅதனில் போதல்போல்

பாடபேதம்:

1. பிறழ்விடை என்பதை பிறர்விடை என்று பாடம் கொள்க.

குறிப்புரை:

உணர்ந்து அதில் கலந்தபோது ஆன்மா மற்றொரு
பிறழ்விடை செல்வது எவ்வாறு எனில் கண் ஒருபொருளை
உணரும்போது தன் கடைக்கண்ணால் வேறொரு
பொருளையும் பார்த்தல் போலாம்.

6. கிதுகிது எனப்பரந்து எழுந்து செல்லலால்
அதுஅதாய் அலது அழிவது ஆகுமால்
கிதுநனவு கிதுஅற கிவணம் ஈண்டிருந்து
அதுஉனக்கு கருந்தவாறு கியம்பு கைந்தன்தீ.

7. பொறியுலன் விடயமாம் நனவு போயிட
நெறியுற ஈண்டுகருந்த கிடத்து, நீன்மலா!
பொறியுலன் விடயம்அங்கு ஒழிந்து புத்திதான்
நெறியுறு பந்தனை ஆகி நீருமால்

குறிப்புரை :

நனவு போய்விட்டால் பொறியுலன் விடயங்கள் நீங்க
புத்தி வாசனையாகிய பந்தனையோடு இருக்கும் என்க.

8. பொறியுலன் விடயமாம் புரிந்த புந்திதான்
அறிவுற விடயமற்று இடத்து வாதனை
நெறியுறு விகற்பமாய் நிகழும் பந்தனை
கறையுறு கனவெனக் கண்டு கொள்கநீ

குறிப்புரை:

பொறியும், புலனும், விடயமும் ஆகியிருப்பது நனவு என்க. பொறியும் புலனும் விடயம் ஒழிந்து அங்கக் கரணங்களுள் புத்தியின் எண்ணங்களோடு இருப்பது கனவு என்க.

9. மனன்அதின் விகாரமாய் மன்னு பந்தனை
தனைஅறும் வணங்குருந்து இருந்த வாசொலாய்
நினைவுஅதும் கருந்துபின் நிகழ்வது ஒன்றும்அற்று
இனன்கொலா இன்மையாய் இருந்தது எந்தையே

குறிப்புரை:

மனத்தின் விகாரமாகிய கனவு நீங்கினால் உண்டாகும் நிலைமை எப்படி? எந்தந்தையே எனக்குக் கூறுவாயாக.

10. விடயமாம் நனவதும் விடய வாதனை
உடையதாம் கனவதும் ஒன்றும் இன்றியே
செடிவிலா இருள்எனத் தெரிவது ஒன்றும் அற்று
இடைவிலா இன்மையாய் இருந்தது அண்ணலே

குறிப்புரை :

விஷயமாகிய நனவும் விஷய வாசனையோடு கூடியிருக்கின்ற கனவும் இரண்டில் ஒன்றுமின்றியே இருளாய் இருக்கின்ற நிலைமை எப்படி இருந்தது

கூறுவாயாக? எப்படி என்றால் அண்ணலே ஒன்றும் இல்லாததாய் இருந்தது.

11. கனநனவு கிரண்டிலாக் கருது அபாவமாம்
சொனதெரியாகை நஞ்சுமுத்தி என்று உணர்
மனமுதல் மற்றதில் விரிந்து அடங்கலால்
கனனிலா மாகையன் றிடவும் பட்டதால்

குறிப்புரை:

கனவும், நனவும் இரண்டுமில்லாத அபாவமே சுழுத்தி என்க. இந்த சுழுத்தியில் கனவு, நனவு விரிந்து அடங்குவதால் இதனை மாகைய என்று கூறுவர்.

12. கனநனவு கிரண்டினில் கருது பல்லுயிர்
வினவரு பேதம்பெவ்வேறு ஆயிரும்
சொனவரும் சுழுத்திவந்து ஒருமைத்தால் கிது
பனுமுதல் பகுதியாம் பவநல் வீசே.

குறிப்புரை:

பல உயிர்களும் கனவுநனவில் கிடந்து உழலுமென்க. பல பேதங்களோடு திரிவதைவிட்டு மூன்றாவதாகிய சுழுத்தியைப் பெற்றதால் அது ஒருமைத்தாகும். இந்த சுழுத்தியே பிறவிக்கெல்லாம் விதையாய் இருக்கும் என்க.

13. எந்தையே! கந்த மூலப்பகுதிபோய் என்னைக் காணாத்
தந்திடாய் அமரர் காணாத் தாள்கினை தந்த கோவை
அந்தனைன் அறிவுஒன்று கில்லென் ஆதனைன் தனையும்ஆள
வந்தஒன் கருணை வெள்ள வள்ளலே மதுர வாரி!

குறிப்புரை:

இப்பாட்டு மூலப்பகுதியாகிய சுழுத்தி போனால் ஆன்மாவாகிய என்னைக் காணும்படி ஆசிரியனே அருள் செய்வாயாக என்று வினாவுகின்றான்.

14. ஏதும்அங்கு கலாமைஆகி கருள்அதாய்த் தெரியாது என்னும்
கதுஉணர் பொருள்ஏது உண்டோ கல்லையோ கவணம்'
நீபார்

நாதனே அபாவமூலப்பகுதி நின்றுஉணரும் போதம்
ஏதமது அறவே உண்டுஉண்டு என்னை ஆளுடைய கோவே.

பாடப்பேதம்:

1. இவணம் என்பதற்கு இசைய என்றும் பாடங்கொள்க.

குறிப்புரை:

அபாவ மூலப்பகுதியாகிய சுழுத்தியினைக் கண்டு உணரக்கூடிய அறிவுப்பொருள் ஒன்று இருக்கின்றதா என்பதைக் கருதிப்பார் என்று ஆசிரியன் கூற மாணவன் சுழுத்தியாகிய மூலப்பகுதியை உணர்ந்ததையும் போதம் ஒன்று இருக்கின்றது என்று விடைகூறினான்.

15. சாற்றிய அபாவ மூலப்பகுதி நின்று உணரும் போதம்
ஆற்றஅங்கு உளதேல் மூலப்பகுதிவிட்டு அதனை நீ பார்
ஏற்றிய போதமேயாய் கறைவனை ஈறுஒன்று கன்றித்
தோற்றிய அறிவாய் நின்று துளக்கற விளங்கும் அன்றே.

குறிப்புரை:

இப்பாட்டு ஆசிரியன் கூற்றும் மாணவன் விடையும் என்க! ஆசிரியன் மூலப்பகுதியாகிய சுழுத்தியை உணருகின்ற போதம் ஒன்று இருக்கின்றதென்று

உணர்ந்தாயேயானால், அந்த போதத்தையேக் கருதி பார்ப்பாயாக என்றான் ஆசிரியன். அவ்வாறு பார்க்கத் தொடங்கிய மாணவன் நான் பார்த்தபோது அறிவாய் நின்ற போதமே விளங்குகின்றது என்றான்.

16. கலங்கிய அறிவேஆகி இருந்ததேல் நீமுன் கண்டு
மலங்கிய மயலாம் மூலப்பகுதியை மதித்து' நீ பார்
கலங்கிய அறிவாய்ப் பார்த்த கடமலாம் இருத்தல் அன்றிக்
கலங்கிய பகுதி காணென் கருந்தவாறு அறிகிலேனே

குறிப்புரை:

ஆசிரியன் அறிவாகிய போதமே உனக்கு விளங்கினால் அதனைவிட்டு நின்முன் கண்ட சுழுத்தியாகிய மூலப்பகுதியைப் பார் என்று கூற - மாணவன் பார்க்கத் தொடங்கியவுடன் மூலப்பகுதியாகிய சுழுத்தி தோன்றாமல் மறைந்துவிட்டது என்றான்.

17. ஏற்றிய தீபத்திட்டு அங்குகிருளினைத் தேடல் உற்றால்
தோற்றமும் ஒளியாய் எங்கும் துகள்கிருள் தோன்றாதால்போல்
ஆற்றிய அறிவாய் எங்கும் அறியாமை தோன்றா வண்ணம்
மாற்றிய கந்த விச்சை வளங்கிது இருந்தவாறு என்?

குறிப்புரை

இப்பாட்டு மாணவன் கூற்று. விளக்கை கையில் ஏந்திக்கொண்டு இருளைத் தேடத்தொடங்கினால், இருள் தோன்றாமல் ஒளியே தோன்றும் அதைப்போல நான் அறிவைக் கண்டபோது அறியாமை தோன்றாமல் மறைந்துவிட்டது என்றான்.

18. மையல்ஓர் கடத்தும் இன்றி மன்னியே நிகழும் போதம்
 ஐயா! இவ்வுடம்பின் மட்டோ? அல்லவோ? அதனை நீ பார்
 பொய்யதாம் உடலில் தாக்கொன்று இன்றியே புறம்பும்
 உள்ளும்
 ஐயம்அது அறவே எங்கும் ஆகியே நின்றது எந்தாய்.

குறிப்புரை:

ஆசிரியன், மாணவனே! இப்போதத்தைக் கண்டாயே அப்போதம் உடம்பின் மட்டோ? அல்லவோ? அதனை உணர்ந்து சொல்வாயாக என்றான். அதனைக் கேட்ட மாணவன் தாக்கு ஒன்று இன்றி உடம்பின் புறத்தும் உடம்பினுள்ளும் விளங்கி எங்குமாய் நின்றது என்றான். அதைக் கேட்ட ஆசிரியன் நீ கண்ட பின்பு, முன்பு, பக்கம், நடுவு, கீழ், மேல் என்கின்ற இவையெல்லாம் அறிவு பற்றி இருக்குமோ இல்லையோ பார்த்துச் சொல் என்றான். அதைக்கேட்ட மாணவன் இன்பமே உருவாய் எங்கும் முகமதாய் ஒங்குகின்ற அறிவிலே பின்பு, முன்பு, பக்கம், நடுவு, கீழ், மேல் எல்லாம் பார்க்க முடியவில்லை என்றான்.

19. பின்பொரு முன்பு பக்கம் பெருகிய நடுவுகீழ் மேல்
 என்பன அறிவுக்கு உண்டோ? இல்லையோ? இசைய நீபார்
 இன்பம்அது உருவாய் எங்கும் முகமதாய் ஒழிவற்றி ஒங்கும்
 நன்குறும் அறிவில் காணென் நலில்வுறுஅவை மற்று எந்தாய்

குறிப்புரை :

நீபார் என்பது மாணவனாகிய நீ பார் என்று ஆசிரியன் கூறினான். அதற்கு விடையாக அறிவு பொருள் இடத்தே அவற்றை எல்லாம் நான் பார்க்க முடியவில்லை என்றான்.

20. ஆதலால் எவையும் தானே அறிந்து எங்கும்ஆகி உள்ளாம்
ஓதிய எவையும் தோற்றி, ஒழிவதும் தன்னில் ஆகி
நீதியால் எவற்றிற்கும்தான் ஈசனாய் நிகழும் போதம்
ஏதமதுஅற எனக்கு வடிவதாய் இருந்தது எந்தாய்

குறிப்புரை:

ஈசனாய் நிகழ்கின்ற அப்போதம் எனக்கு வடிவாய்
இருந்தது என்று கூறினான்.

மெய்ம்மொழி

21. பண்டுநான் எனதுஎன்று எண்ணப் பண்ணிய மாயாக்கூட்டம்
கண்டிலேன் என்னேஉன்றன் கண்வலி இருந்த வாறுஎன்
அண்டனே அண்டர் கோவே அளவில்பேர் அறிவு தானே
எண்டிகை கீழும்மேலும் எங்கணும் நிறைந்தது அன்றே.

குறிப்புரை:

இதனைக்கேட்ட மாணவன் ஆசிரியனை நோக்கி
அண்டர்கோவே! நான் கண்ட பேரறிவு எங்கணும்
நிறைந்துள்ளது. இப்பொழுது என்னை வேறுபடுத்திய
மாயாக் கூட்டத்தைக் கண்டிலேன் என்றான்.

22. பகைத்தெனை' மிகையே பலநாள் பண்ணிய

தொண்ணாற்றாறாம்

திகைத்தன மாயையார் செய்கிறியும் தென்பட்டது அன்றே

நகைத்துநீ பார்த்தபோதே நாதனே துன்பம் நீங்கி

வகைப்பில்பேர் இன்பன் ஆனென் மற்றும்நான் உரைப்பது

என்னே

பாடபேதம்:

பகைத்தென என்பதற்குத் திகைத்தென என்றும் பாடம் உண்டு.

குறிப்புரை:

மாறுபடுத்தி என்னைத் துன்புறுத்திய 96
தத்துவங்களாகிய மாயையானுடைய வஞ்சனை எனக்குத்
தெரிந்தது. நான் பேரின்பமானேன் என்றான்.

23. முப்பொறி பகைகள் ஆறும் முக்குணம் குற்றம் மற்றும்
எப்பொறி புலன்கள் எல்லாம் கிரிந்தன என்னை விட்டே
கப்புறு கருத்தும் தீர்ந்தேன், கல்வியும் அமைந்தது இன்றே,
ஒப்பறும் வகையில் இன்பத்து உணர்வைநான் கண்டபோதே.

குறிப்புரை:

பொறியும் ஆறுபகைகளும் முக்குணங்களும்
குற்றங்களும் அற்று பொறியும் புலன்களும்
என்னைவிட்டுப் பிரிந்தன. இவையெல்லாம் உணர்வை
நான் கண்டபோதே நிகழ்ந்தது என்றான். மெய்ப்பொருளைக்
கண்ட மாணவனுடையக் கூற்று மேற்பாட்டு.

கப்புறு கருத்து - வேற்றுமை பட்ட கருத்து.

24. விரையுமா பூதம்விட்டு, வேட்கைநோய் வெகுளியும் போய்த்
திரையிலா தீர்போல் என்றான் சித்தசஞ்சலமும் தீர்ந்தேன்
கரையிலாக் கருணை வெள்ளக் கடைக்கண் நீ வைத்த போதே
உரையிலா உணர்வதுஆனேன். உரைப்பது என்? இனி
மற்று எந்தாய்.

குறிப்புரை:

பொதுவாக, முன்பாடலில் பொருள் தெளிபு.

25. பொறியுலன் கரணம் யூதம் புணர்ச்சிசெய்து அளவில்காலம்
பிறியுமா வகுத்த மாயப்பேதமை எல்லாம் தீர்ந்து உச்ச
எறியுமாறு அரிய உன்ப சீவன்நன் முத்தி தந்தாய்
அறிவுமாய் எவையுமாய் நின்று அறிவுறும் அண்ணலே நீ.

குறிப்புரை:

மாயைப் பேதமை எல்லாம் தீர்ந்தது. நான் இப்பொழுது
சீவன் முத்திநிலை அடைந்தேன் என்று மாணவன் கூறியது.

26. ஆதனாய்க் காணாது என்னை அளவிலாக் காலம் எல்லாம்
பேதனாய்ப் பிறந்து வந்த பேதமை என்னே என்னே
நாதனே ஞானமூர்த்தி நாதாந்தத் தலைவா இன்று உன
பாதமாம் அறிவின் தன்மை பகருமாறு அறிகிலேனே.

பாடபேதம்:

உன்னை என்பதை என்னை எனக் கொள்க.

குறிப்புரை:

மாணவன் ஆசிரியனை நோக்கி நான் அளவில்லாத
காலம் என்னை உணர்ந்து கொள்ளாமல் பேதனாய் இருந்து
விட்டேன். என் பேதமை என்னே! என்னே! இப்பொழுது
இன்று உன்னுடைய பதமாகிய அறிவின் தன்மையைப்
பெற்றேன் என்று கூறியது.

27. வஞ்சகம் பண்ணி மாயை வகுத்தபல் துன்பம் தீயில்
 பஞ்சிமை என்னப்பொன்றிப், பாறின் பாவங்கள் தாமும்;
 நெஞ்சகம் நிறையத் தந்தாய் நிகரில் போதானந்தத்தை;
 உஞ்சனன் அடியென் உஞ்சேன் உன்னருள்பெற்று
 கின்றன்றே;

குறிப்புரை:

என்னை வஞ்சகம் பண்ணிய மாயை செய்த துன்பங்கள்
 எல்லாம் தீயில் பட்ட பஞ்சிமைப் போலாயிற்று. என்னுடைய
 பிறவி அழிந்தது போதானந்தத்தைப் பெற்று உய்ந்தேன்
 என்று கூறியது.

போதரத்னாகரம்

28. அறிவது வடிவது ஆகி அகமொரு புறமும் தானாய்
 உறும்உடல் கரணம்ஆதி உலகினுக்கு ஒழிவில் சான்றாய்
 கிறைவனே இருந்தது என்ன கிறைவனும் அவனை நோக்கி
 அறைவறு துரியம் என்பது கிதுஎன அறிந்துகொள் நீ.

பாடபேதம் :

அருளிச் செய்தான் என்றும் பாடமுண்டு. அறைவறுதுரியம்
 என்பது சீவதுரியத்தை ஆம்.

குறிப்புரை:

மாணவன் ஆசிரியனை நோக்கி நான் கண்ட போதம்
 உலகினுக்குச் சான்றாய் இருந்தது என்று கூறினான்.
 அதைக்கேட்ட ஆசிரியன் சான்றாய் இருந்த போதமே
 சீவதுரியமாகும் என்றான்.

2. துரியமான்மியம்

இப்பகுதி மேலே கூறிய சீவதுரியத்தின் பெருமையைக் கூறுகின்றது. துரியம் என்பது சீவதுரியமாகும். இத்துரிய மான்மியத்தைத் திருமந்திரம், சுத்தசகலம் என்று கூறும். [திருமந்திரம் 2252]

மூலசித்தி

29. தோற்றிநின்று உணராநின்ற துரியநல் உணர்வாம் சோதி
மேல்திகழ் பொருள் ஒன்றில்லா மெய்மையாம் வேதனத்தின்
ஏற்றிய பெருமை தன்னை கியம்பொணா; அறிஞர் எல்லாம்
சாற்றிய வகையே நானும் தகுதர அறைகுவன் கேள்.

குறிப்புரை:

துரியநல் உணர்வாம் சோதி வேதனத்தின் பெருமை தன்னை இயம்பொணா அதனை அறிஞரெலாம் சாற்றிய வகையே யானும் அறைகுவன் கேள். வேதனம்: மாயாக்காரியங்களிலிருந்து வேறுபட்டது என்று பொருள் கொள்க.

சொருபானந்த சித்தி

30. சத்தப் பரிசு உருகிரதம் கந்தாதி சமைந்தனம் முதலா
எந்தைக் கொண்டு கிங்கு அறிகின்றான் கிதனை ஒழிய
வேறுஉளதாம்
அத்தற்பரத்தைக் கண்டு கிந்த அவத்தை மூன்றும் காணாம
சித்தித்திருக்கும் அவன்ருலமும் தீங்கும் கின்றுத்
திகழ்கின்றான்

[இதனைத் துரியவிலாசம் ஆகிய சுத்த சகலம் என்று கூறும் திருமந்திரம்]

குறிப்புரை:

சத்தம் முதலாய் சமைந்தனவற்றை எதனைக்கொண்டு அறிகின்றான். இதனையொழிய வேறு எதா? அத்தப்பதத்தைக் கண்டு அவத்தை மூன்றும் காணாமல் அவத்தை மூன்றுக்கு மேலுள்ள துரியமாகிய அவன் நலமும், தீங்கும் இன்றித் திகழ்கின்றான்.

31. அரிய' மாமறை வாக்கினால் உங்களுக்கு அடையவும்
அறைந்தேன் நான்
தெரியும் ஆகின்மற்று அவன்தெரியாமையைக் கடந்துபோய்ச்
சிந்தைக்குப்
பிரியம்ஆகிய பரப்பிரம்மத்தையே பெற்றுமேல் பிறவாமைக்கு
உரியன் ஆகுமென்று உரைத்தனன் உணர்வினால்
உலகெலாம் படைத்திட்டான்.

பாடபேதம் :

1. கரியவு என்னும் பாடமுண்டு.

குறிப்புரை:

உணர்விலான் உலகெலாம் படைத்திட்டான் என்பது பிரமதேவனைக் குறிக்கும். அவன் முனிவர்களைப் பார்த்து அரிய மாமறையாகிய தத்துவமசி, மகாவாக்கியத்தினாலே உங்களுக்கு அடையவும் நான் அறைந்தேன். இதனைக் கேட்டவனாகிய மற்றவன் தெரியாமையைக் கடந்துபோய் பரப்பிரமத்தையே பெற்று பிறவாமைக்கு உரியனவாகும் என்று கூறினான் என்று முடித்துக்கொள்க.

32. ஊனில்ஒரு பற்றும் உளன்அன்றி உடன்திற்கும்

நான்என விளம்புதனை நல்சிவம் அதாகத்

தான்அறியும் ஆகின் ஒருவன் தன்உருவாகும்

ஞான பரிபூரண நலந்தனை அடைந்தான்.

குறிப்புரை:

ஒருபற்றும் உளன்அன்றி உடன்திற்கும் நான் என விளம்புதனை சிவமதாக அறியுமாகின் அவன் ஞானபரிபூரண நலத்தை அறிந்தவன் ஆகின்றான்.

அநுபூதி விளக்கம்

33. சாற்றிய பிறவித் துன்பம் தந்திரும் அவத்தை மூன்றும்

மாற்ற அங்கு அவைதாம்மாறி அழிந்திட அழிவுஒன்று கின்றித்

தோற்றிய அவற்றின் சான்றாய்த் துளக்கறு துரியபோதம்

போற்றி மெய் கண்டோர் தங்கள் பெருமை நாம் புகல்வது என்னே.

குறிப்புரை:

அவத்தை மூன்றும் மாற்ற அவைதாம் மாறி அழிந்திட அழிவு ஒன்று இன்றி சான்றாய் துளக்கறு துரியபோதம், தோன்றும் அதனைக் கண்டோர் பெருமையை நம்மாலே சொல்ல முடியாது.

34. அருந்துயர்க்கு கிடமாய் அந்தக்காரமே முடி ஒன்றும்

தெரிந்துகிடர்க்கு கின்றிநின்றே திகழும் மாயைக்கு, மேலாய்

விரிந்தநல் போதம் ஆகி விளங்கிடும் துரியம் மெய்யே

தெரிந்திடக் கண்டபோதே திகழும்நன் முத்தி அன்றே

(அந்தகாரம் - இருள்)

குறிப்புரை

காரிய உபாதைக்குக் காரணமான மாயைக்கு மேலாய் விளங்குவது துரியம் என்க. அதனைக் கண்டபோதே முத்திக்கிடும்.

போத ரத்னாகரம்

35. மனத்தினின் ஒருக்கம் விரிவாய் வரும் அவத்தை
அனைத்தையும் அறிந்து அறிவதே வடிவு தானாய்
கினைத்தேஅற நின்ற துரியத்தினை உணர்ந்தோர்
அனைத்தையும் அறிந்தவர்கள் என்பதுஅவது உண்டோ?

குறிப்புரை:

ஒடுக்கமும் விரிவாய் வருகின்ற அவத்தை
அனைத்தையும் அறிந்து அவற்றை நீக்கிவிட்டு அறிவே
வடிவாகிய தன்னைக் கண்டவன் சீவதுரியத்தை
உணர்ந்தோன் ஆவன்.

36. அவத்தைஒரு மூன்றையும் அறிந்த கரியாயே
கவத்தையும் ஒழித்து ஒளிரும் கின்ப அறிவாகித்
துவக்குஅற விளங்கு துரியத்தினை உணர்ந்தோர்
தவத்தலைவர் என்றும்மறைதான் அறையும் அன்றே

குறிப்புரை :

மூன்று அவத்தைகளையும் ஒழித்து அவற்றிற்கு
சாட்சியாய் விளங்குகின்ற துரியத்தினை உணர்ந்தோர்
தவத்தலைவர் என்க.

[கரி - சாட்சி].

மெய்யம்மொழி

37. பொன்னைத்தான் கண்டவன்போல் புழுதியை அரித்து
எம்கண்ணும்
மன்னித்தான் உடன்மயக்கும் மாகைய தத்துவங்கள் ஆய்ந்தே
உன்னத்தான் அரியகெந்த உருவசை தன்மமாய் உள்ள
தன்னைத்தான் கண்டவர்க்குத் தான்என்றார் பிறப்புத் தானார்
[அறிந்து, என்றும் இன்ப என்றும் பாடமுண்டு]

குறிப்புரை:

புழுதியை அரித்து அதனுள் பொன்னைக் கண்டெடுத்தாற் போல மாயாதத்துவங்களை எல்லாம் ஆய்ந்து தன்னைக் கண்டவற்குப் பிறப்பில்லை என்க.

பிறப்பு தானார் : என்பதற்குப் பிறப்பு உண்டாகதென்று பொருள்.

திருமந்திரம்

38. அழிகின் லொதன ஐயைந்தே மூன்றும்
அழிகின்ற என்னை அழியாது கருந்தேன்
அழிகின்ற நீ என்று அருள்செய்தான் நந்தி
அழிகின்ற நான்என்று அறிந்து கொண்டேனே.

குறிப்புரை:

ஐயைந்து மூன்றாகிய 28 வேதாந்த தத்துவங்களை அறிந்து வருகின்ற என்னை சீவதுரியம் என்று அழியாது இருந்தேன். நந்தியாகிய ஆசிரியர் 28 தத்துவங்களையும் தனித்தனியாகப் பிரித்துப் பார்க்கின்ற நீயே சீவதுரியம் என்றான். அறிகின்ற நான் என்று அறிந்து கொண்டேன்.

39. தன்னை அறியில் தனக்கொரு கேட்கல்லைத்
தன்னை அறியாமல் தானே கெடுகின்றான்
தன்னை அறியும் அறிவை அறிந்தபின்
தன்னையே அர்ச்சிக்கத் தான் இருந்தானே

40. என்னை அறிந்திலேன் இத்தனை காலமும்
என்னை அறிந்தபின் ஏதும் அறிந்துகிலேன்
என்னை அறியும் அறிவை அறிந்தபின்
என்னை இட்டுஎன்னை உசாவு கின்றேனே.

எண் + ஐ = எண் தலைவன்

41. எல்லாம் அறிவது அறிவு தனையிட்டே
எல்லாம் அறிந்தும் இலாபம் அங்கு ஒன்றிலை
எல்லாம் அறியும் அறிவை உணர்ந்திட
எல்லாம் அறியும் கறையவன் ஆமே.

[துரியமான்மியம் முற்றிற்று]

.....

3. துரியதாடணம்

வினா விளக்கம்

துரியதாடணம் என்பது சீவதுரியமானது தனக்கு மேலேயுள்ள பரதுரியமும் சிவதுரியமும் ஆகாது என்பதைக் கூறுதல்.

[சீவதுரியமாகிய தன்னிடத்து உள்ள குற்றங்களைக் கூறுதல்]

42. உயிர்உயிர்த் தூய்மை தன்னை உணர்ந்துஅதன்

பெருமையாலே

மயல்அறப் பரங்குதுஎன்றே வாமும் அத்திடத்தைக் கண்டு

தூயர்க்கிற்கு உளதுகாணத் துரியதாடணத்தை எல்லாம்

செயிர் அறுத்து உயரும் கைந்தா செப்புவன் திகழக் கேளாய்

குறிப்புரை :

உயிர் தூய்மையாகிய சீவதுரியநிலையை உணர்ந்தவன் தன்னையே சிறப்பாகக் கருதலை விட்டு சீவதுரியத்திற்கும் பிறப்பு, இறப்பு ஆகிய தூயர் உண்டாகும் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுதலே துரியதாடணம் என்க.

அநுபூதிவிளக்கம்

43. முன்று அவத்தை கொள்வன்தான் முழுதுணர்வு அங்கு

அறியானால்

ஏன்ற அவத்தை உள்புக்குஅங்கு கறந்துபிறந்தே கருமால்

சான்ற அவத்தைத் துரியம்அதும் தற்பரம் அன்று ஆதவினால்

ஆன்ற அவத்தைப் பொருள்எனினும் ஆகிகரும் பிறப்பு கறப்பே.

குறிப்புரை:

சீவநனவு, சீவகனவு, சீவசுழுத்தி என்னும் மூன்று அவத்தையிலே திரிகின்ற அவன் முழுதுணர்வாகிய சர்வஞ்ஞத்தை எப்படி உடையவன் ஆவான்? ஆகான் என்க. அவன் மூன்று அவத்தையிலே புகுந்து அதன் காரணமாய் இறத்தலையும் பிறத்தலையும் பெற்றவன் ஆவான்.

44. துரியமாம் உணர்வதுதான் தனைஉணர்வோது உணர்வேஆம்
விரயவே உலகுஉணரின் வீடாத சான்று அதுவாம்
புரியவே பரம்அதனில் போய் உணர்வும் செறிதரும்குத்
துரியமே பெரிய துரியங்கள் எலாம் தோற்றிருமால்

குறிப்புரை:

தன்னை உணர்தலே சீவதூரிய உணர்வாகும் அதனை விட்டு இவன் உலகத்தை உணர்ந்தால் இந்த உலகத்திற்கு சான்றாய் ஆவான். அதனில் மேலும் உணர்வு செறிந்தால் அது பரமாகும். இதையும் விட்டு மேலே செறிந்தால் [அதீதம்] அது மேலான பரமாகும்.

போத ரத்னாகரம்

45. கரணங்களுடன் வந்து கரணினை நின்றமைமால்
கரணங்கள் கழிந்திடத்தும் கழியாது வாதனையால்
அரணங்கொள் அறிவுஎன்தன் வடிவுஎன்று அகம்குருத்திப்
புரணங்கொள் துரியம்அது பொருள்என்றல் புரையின்றே

குறிப்புரை:

உயிர் அந்தக்கரணங்களுடனே கூடிவந்து அந்தக் கரணத்தை உடையவன் என்று சொல்லும்படி நின்றமையால் உயிர் அந்தக் கரணங்களை நீக்கினாலும் அந்தக்கரண வாசனை ஆன்மாவாகிய அதனிடத்தில் கழியாது நிற்கும். அக்காரணத்தினாலே ஆன்மாவின் வடிவு அறிவு மயமே என்று ஸ்மிருதிகள் கூறுவது குற்றமாகும்.

நித்தியானந்த தரிசனம்

46. ஏதுக்கும் உள்ளாம் என்றும் ஏதும்நின்று அறியும் என்றும்
ஏதுக்கும் இறையதாகி எங்குமாய் இருக்கும் என்றும்
ஏதுக்கும் தோற்றல் நிர்த்தல் இறுதி தன்கண்அது என்றும்
ஒதுற்ற விகிந்த பாவம் உணர்வுறில் துரியத்து உண்டோ?

குறிப்புரை:

இப்பாட்டு சீவதூரியத்திற்கும், சீவனோடு கூடியுள்ள பரத்திற்கும் உள்ள வேற்றுமையைக் கூறுகின்றது. சீவனோடு கூடியுள்ள பரம் ஏதுக்கும் உள்ளாம் என்று கூறப்பெறும். சர்வந்திரியாமித்துவம், அது ஏதும் நின்று அறியும். சர்வக்ருத்தவம் என்றும், ஏதுக்கும் இறையதாகி எங்குமாய் இருக்கும் என்றும் என்ற சர்வேஸ்வரத்தை உடையதென்றும், ஏதுக்கும் தோற்றம் என்பது சர்வசிருஷ்டி என்றும், ஏதுக்கும் நின்றல் என்பது சர்வஸ்திதி என்றும் ஏதுக்கும் இறுதி என்பது சர்வசங்காரத்தை உடையதென்றும் ஆகிய இவை ஏழும் உடையது என்று கூறப்பெறும். ஆனால் இவை ஏழும் சீவதூரியத்திற்கு இல்லை என்க. தத்பத

பரனுக்கு ஏழு உபாதிகள் உண்டு - அவை எவை எனில், சர்வக்ருன், சர்வகாரணன் சர்வேந்தர்யாமி, சர்வேஸ்வரன், சர்வ சிருஷ்டி, சர்வஸ்திதி, சர்வ சங்காரன் என்று “ஞான கட்டளை” கூறும். அந்த செய்தியை இந்த பாட்டு கூறுகின்றது.

47. சுத்தமாம் சீவன் உண்மை துகள்மன முதலை விட்டு
நித்தமாய்ச் சான்றாம் போதம் எனமறை நிகழ்த்தலாலும்
கத்திரு பாவம் முற்றும் கருத்தினில் காண்டலாலும்
கத்திரத் துரிசு நீங்கி கருப்பது பரம்என்று ஓராய்.

குறிப்புரை:

மறையானது மனம் முதலான கருவிகளை விட்டதே சீவன் உண்மையாகிய சீவதுரியம் என்று கூறும். கத்திருபாவம் என்பது ஒரு செயலுக்குக் கருத்தாவாக இருக்கின்ற எண்ணம்.

அநுபவ தீபிகை

48. செப்பரும் சிவாகமத்தும் சிவன்அருள் செய்தநீதி
ஒப்பரும் பசுவின் உண்மை வடிவம்ஒண் துரியம்என்றும்
அப்படி பசுவின்உண்மை அகம்உறக் கண்டக்காலும்
மெய்ப்பரு சிவத்தோடு ஒன்றாவிடில் பலம் மேவும் அன்றே.

குறிப்புரை:

சிவாகமத்திலே சிவபெருமான் அருளிச் செய்த நீதியாவது பசு, என்கின்ற சீவன் தன்னுடைய துரிய நிலையை அடைந்தாலும் சிவத்தோடு ஒன்றாவிடில் பிறவியே பெறும் என்பதாம்.

திருமந்திரம்

49. காய்ந்த இரும்பு கனலை அகன்றாலும்
வாய்ந்த அனல்எனும் வாதனை நின்றுல்போல்
ஏய்ந்த கரணம் கிறந்த துரியத்தும்
தோய்ந்த கரணத் துரிசு அகலாதே.

பாடபேதம் :

கரணத்துரிசு - கருமத்துரிசு எனவும் பாடமுண்டு.

குறிப்புரை:

நெருப்புக்குள் சென்று காய்ந்த இரும்பு, நெருப்பைவிட்டு அகன்றாலும் நெருப்பின் தன்மையைப் பெற்றிருப்பது போல உயிர் கரணத்தைவிட்டு நீங்கினாலும் அதற்கு அந்தக்காரண வாசனை உண்டு என்க.

50. தன்னிலை ஓராது உடலைமுன் தான்என்றான்
தன்னிலை கண்டான் துரியத்தனைக் கண்டான்
உன்னும் துரியமும் ஈசனோடு ஒன்றாக்கால்
பின்னையும் வந்து பிறந்திடும் தானே.

குறிப்பு: துரியம் என்பதற்குத் தன்னிலை என்று பெயர்.

குறிப்புரை:

ஒருவன் துவம்பத ஆராய்ச்சி செய்து சீவதுரியத்தை மட்டும் கண்டால் பிறவி நீங்காது. மேலுள்ள தத்பத ஆராய்ச்சி அசிபத ஆராய்ச்சி முதலானவற்றைச் செய்து பரனையும் சிவனையும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்க. இப்பாட்டு சீவதுரியத்தை விலக்குவதால் சீவதுரியதூடணமாயிற்று.

4. அத்த தாரிசனம்

குறிப்பு நனவில் அத்தம் என்பது தத்பதபொருளாகிய பரத்தை அறிவால் கண்டு உணர்தல்.

வினாவிளக்கம்

51. அண்டனே! அமரர் எல்லாம் அயரவந்து என்னை ஆண்ட
கண்டனே! துரியத்து உள்ள துகள்எலாம் கண்டுகொண்டேன்
எண்திகழ் இதற்கு மேலாம் எலையிலாப் பரத்தை நாயேன்
கண்டுகொண்டிட என் அங்கைக் கணியெனக் காட்டிடாயே.

குறிப்புரை :

இதற்கு மேலாம் எல்லையில்லா பதம் என்பது தத்பத பொருளாகிய பரத்தைக் குறிக்கும் என்க.

திருமந்திரம்

52. துரியம் இருப்பது சாக்கிரத்து உள்ளே
நரிகள் பதினான்கும் நஞ்சுண்டு செத்தன
பரிய பிறவியும் பாறிப் பறந்தது
துரியம் இறந்திடம் சொல்ல ஒண்ணாதே

பாடபேதம் :

பிறவியும் என்பதற்குப் புரவியும் என்றும் பாடமுண்டு.

குறிப்புரை:

துவம்பதப் பொருளாகிய சீவதுரியமானது அடுத்து சித்துருவ தத்துவத்துள் ஒன்றாகி பரனுக்கு உபாதியாய் விளங்குவது பரசாக்கிரத்தாலும், இங்கு சாக்கிரம் என்றது

பரசாக்கிரத்தை. இருபத்தைந்தாவது சித்துருவ தத்துவமாகத் தான் விளங்கும். இந்த பரசாக்கிர நிலையிலே ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியம் அந்தக்கரணங்களாகிய பதினான்கு நரிகளும் தமக்குச் செய்தி இல்லாமையினால் நைந்து இறந்து விட்டன. இந்த நிலையில் சீவதுரியமானது பரனான் ஒடுங்கிவிடும். ஆதலின் துரியம் இறந்த இடம் சொல்ல ஒண்ணாதே என்றார்.

சொருபானந்த சித்தி

53. புகல தீன்றிரும் பிரமபுரம் எனும்பதிஅதனில்
தகர புண்டரிகம் எனும்புகம் கலங்கிய தகர
ககனம்உண்டு அதுமறைகள் கருததீன்றிரு பிரமம்
மிகவிரும்புவர் பிறவிவிட விரைந்து உள விமலர்

குறிப்பு : தகர ககனம் என்றது அத்தத்தை என்க.

குறிப்புரை:

பிரமபுரம் என்பது மக்கள் உடம்பு; தகரபுண்டரிகம் என்பது விசுத்தியாகிய இருதயம்; அகரககனம் என்பது இருதயத்துள் இருக்கின்ற முதன்மையான ஞானவெளி அதற்குப் பிரம்மம் என்று ஒரு பெயருண்டு.

54. அளவுகல் அம்பரம் எவளவுஅறி சிதம்பரம் அளவு
உளதுவிண் புவிஅனிலம் ஒளிபதங்கன் உருமதி
துளி தரும் புயல்மீன் முதல் சொலவரும் பொருள்கள் கனி
விகளவ என்றுகவை இதயவெளி அடங்கிரும் அடைய

குறிப்புரை:

அளவில்லாத ஆகாயம் எவ்வளவு தூரம் உண்டோ அவ்வளவு தூரம் சிதம்பரம் ஆகிய ஆகாயம் உண்டு அதில் விண்ணும், புனியும், அணிமையும், ஒளியும், பதங்கனாகிய சூரியனும், உடுவும், மதியும் புயனும் மின்னனும் முதலான பொருள்களெல்லாம் தோன்றி அவ்வெளியில் விளங்கும் என்க.

55. உடம்புடன் கருந்தே உடம்புகூடா உண்மை

உணர்ந்தவன் உளத்து ஒருகாலும்

விடம்புரு காமவெகுளி மோவாது

விளம்பிரும் பொருள்எலாம் வினைக்கும்

கிடம்புரும் கதயாகாசம் அற்று

கறப்பொரு பிறப்பிலது என்றும்

திடம்புரு பிரமம் ஆவதும் ஆன்மா

ஆவதும் தேசிகட்கு எல்லாம்

குறிப்புரை:

இதயாகாசமே அதீதமென்க இது இறத்தல் பிறத்தல் இல்லாத பிரம்மம் ஆன்மா என்கின்ற பெயரை உடையது. இதன் உண்மையை உணர்ந்தால் விளம்பிரும் பொருள் எல்லாம் வினைக்கும்

56. ஒலிமுதல் உரைப்பன ஒன்றும் கின்றியே

எகையிலதாசி எப்பொருட்கும் மோதாய்ச்

சலனம்அது கின்றி அதனைத் தம்முளே

நிலைபெற அறிந்தவர் மரணம் நீங்குவர்

குறிப்பு: அதனைத் தம்முளே நிலைபெற அறிந்தவர் எனக் கூட்டுக.

குறிப்புரை :

இப்பாட்டு அத்தத்தின் இலக்கணத்தை உணர்த்துகின்றது ஒன்றுமின்றி இல்லை இல்லதாகி எப்பொருளுக்கும் மேலதாய் சலனமின்றி இருப்பது என்க. இதனைத் தம்முள்ளே உணர்ந்தவர் மரணம் நீங்குவர்.

ஞானஆனந்த சித்தி

57. அப்பரிசு அறிவரும் பொருளை அங்கையில்
ஒப்பரும் மணிஎன உணரக் காட்டிடக்
கப்புறு கருத்துஎலாம் தீரக் கண்டுகொள்
ஒப்பமை ஒன்றிலா உணர்வில் உத்தமா!

குறிப்புரை:

அங்கையில் மணியென என்றது உள்ளங்கையிலே வைத்து உணரப்படும் மாணிக்கம் என்பது பொருள். கப்புறு கருத்து என்பது ஐயவிபரீத கருத்து என்க.

போதரத்னாகரம்

58. பிறவுஅகம் என்றுநின்ற பிறிவுஅற அறிவுஆனாற்போல்
அறிவுஅகம் என்றுநின்று அங்குஅறிவுறும் மிருதிலீடின்
நெறியுற கருந்து பார்த்து நிகழ்ந்தவா செப்புக என்றான்
அறிவுற ஒருவராலும் அரியதான் உடைய அம்மான்

குறிப்பு: இப்பாட்டு ஆசிரியன் வினா

குறிப்புரை:

அம்மானாகிய ஆசிரியன் மாணவனைப் பார்த்து அறிவுறும் மிருதி வீட்டு நெறியுற இருந்து பார்த்து

நிகழ்ந்தவா செப்புக என்றான். செப்புக என்றது அத்தீதத்தை.

59. கிருந்தவாறு கியம்ப என்னால் ஏதும்ஒன்று அரிதுயாவும்
கரந்துபோய் கிறந்து காண்டல் காட்சி மற்பெறான்றும் கின்றி
நிரந்தவான் என விகாரம் நீத்தசீர்ப்பெரிய பாழாய்
கிருந்தவாறு என்றல்தானும் கியம்பிடற்கு அரிதுஎன் எந்தாய்

குறிப்புரை:

மாணவன் அத்தீதமானது பெரிய பாழாய் இருந்தது. அது என்னால் இயம்பிடற்கு அரிது என்றான்.

அநுபவசாரம்

60. அறிவுஅறியாகை என்னும் கிரண்கடையும் ஒழித்துத் தன்னில்
பிறிவுஅறியாது நின்ற பேச்சுறு நிலையே ஆகி
கறுகலா கியம்பற்கு அங்குஒன்று கின்றியே கிருந்தது என்னும்
பிறிது உரை தானும் பேசும் கிடத்தலால் பிறிதுஅங்கு உண்டோ?

குறிப்புரை:

திருமந்திரம் 335 பாடலின் பொருளை அறிந்துகொள்க.

அநுபூதி விளக்கம்

61. சுழுத்தியாம் புலன்உணர்வு அடங்கும் தன்மையது
ஒழித்துஉணர் துரியமாம் உணர்வும் தான்அறக்
கழித்து அறிவுடன் அறியாகை தானும்அப்
பழிப்பிலாப் பதக்கைஎன்? பகரும் வண்ணமே

குறிப்புரை :

இப்பாட்டு சுழுத்தி நிலையையும், துரியநிலையையும் அறிவுஅறியா நிலையையும் ஆகிய இவைகள் எல்லாம் நீங்கி அத்தத்தைக் காண்க என்றது.

62. தான்அறிவு அகம்எனும் தன்மையும் கழன்று

ஏனைய பொருள்அவை ஏதும் இன்றியே

தான்கன வணம்எனச் சாற்றொணா இது

ஊனயில் அதீதம் என்று உணரு மைந்தநீ

குறிப்புரை:

இப்பாட்டில் தான் என்றது காண்பானை, அறிவு என்றது காட்சியை, அகம் என்றது காட்சிப்பொருளாகிய நேயத்தை என்க. இம்மூன்றையும் அறிஞர் திரிபுடி என்பர். திரிபுடி மயமான உலகத்தைக் கழன்று அதீதப் பொருளை அறிக என்றது.

வியோமமான்மியம்

குறிப்பு : இங்கே வியோமம் என்பது பரதுரியமாகும். அப்பரதுரியம் புருடன், காலபரம், வியோமம் என்கின்ற சித்துருவ தத்துவம் மூன்றால் ஆய்ந்து உணரப்படுவது ஆதலின் அதீதமாகிய பரத்திற்கு வியோமம் என்ற ஓர் பெயரைக் கொண்டது. அதனுடைய பெருமையைச் சொல்வது வியோமமான்மியம் என்க. கட்டளைக் கொத்து 117 பாட்டு பரசுமுத்தியை வியோமம் என்றுக்கூறும் இதனை ஒத்தப்பாட்டு சிவஞான சித்தியாரில் சாதனையியல் 34வது பாட்டாக அமைந்துள்ளது.

நித்தியானந்த தரிசனம்

63. துரியா தீதம் சாக்கிரம் அதனில் துரிசுற்றால்
எரிவாய் மீதில் எய்திய பஞ்சின் உயல்பேயாம்
அறியார் பூவின் அம்மது உண்டுகெங்கு அயர்வற்ற
பெரியார் அன்றோ பிறவியில் என்றும் பிறவாதார்

குறிப்புரை:

சாக்கிரநிலையில் நனவு, கனவு, சுழுத்தி, துரியம் என்பனவற்றை எல்லாம் ஆராய்ந்து அதற்கு மேலுள்ள துரியாதீதத்தை உணர்ந்தவர் யாரோ அவர் எல்லா துரிசும் அற்றவர். அவருடைய துரிசு எல்லாம் நெருப்பில்பட்ட பஞ்சுபோல் அழிந்துவிடும். இத்தகைய அதீத தரிசனத்தைப் பெற்றவர் என்றும் பிறவாதவர் என்க.

64. நனவிடைத் துரியாதீதம் புரிந்தநல் தலைவர் அன்றோ
வினையிடைப் பிறுவிதன்னை வேரொடும் களைந்து போக்கி
மனவிகைக்கு எட்டா கின்ப வான்பரா அமிழ்தாகின்ற
தனையிகப் பருகி உய்யும் தத்துவ வித்தாகின்றார்.

குறிப்புரை :

ஒருவர் சுத்த நனவிலே துரியாதீதம் என்கின்ற
சாக்கீராதிதத்தைப் பெற்றால் அவர் தத்துவ வித்தாகின்றார்
என்றது இப்பாட்டு.

மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்

65. ஊனமாம் உடலும் தானும் ஒக்கவே கருக்க மோலாம்
தான்அதாம் உயிரும் தானே சாவாது செத்திருக்கும்
மோனமாம் துரியாதீத மதுவிகை முழுந்தி ஆர்ந்த
ஞானநாயகனே ஈசன்னை மறைநவிலும் அன்றே

குறிப்புரை :

இப்பாட்டு துரியாதீதமாகிய தேனை முழுந்தி
உண்டவர்கள் ஈசன் எனப்படுவர் என்றது.

சிவஞானநிலயம்

66. சாக்கிரத்தே அதீதத்தை உணர்ந்தவர் மற்று அவரே
சகலசங்கம் உடனிருந்தும் சங்கயிலார் அவர்தம்
பாக்கியத்தைப் பகர்வதுஎன் பண்டைஉடல் உடனே
பார்அதனிறுறான் கருந்தும் பாரொரு 'விண்ணவரால்'

நோக்கியத்தை அறிவரிய அறிவுமஉணர் வுடனே
 நுவலஉறு பொருள்ளவையும் நொடிவரையில் கிறந்தோர்
 வாக்கியத்தால் இதுஎனவும் அரியபரம் பரமாம்
 மன்னிய பாவனை உணர்ந்த மாதவர் ஆதலினே.

பாடபேதம் :

விண்ணவராய் நோக்கி என்றும் பாடமுண்டு.

விளக்கம் :

இப்பாட்டின் கருத்தை சிவஞான சித்தியார் சுப்பக்கம்
 சாதனவியல் 34 பாடலில் காணப்பெறுகின்றது.

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் உலகில்
 சருவசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்கள் இவர்கள்
 பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவெ னிம்மையிலேய் உயிரின்
 பற்றறுத்துப் பரத்தையடை பராவுகிவ ரன்றோ
 ஆக்குமுடி கவித்தரசாண் டவர்களரி வையரோடு
 அனுபவித்தங் கிருந்திடினும் அகப்பற்று அற்று இருப்பர்
 நோக்கியிது புரியாதோர் புறப்பற்றற் றாலு
 நுழைவர்பிறப் பினின்வினைக ணுங்கி டாவே

விளக்கமான குறிப்பு :

துரிய தரிசனம் சொற்றோம் வியோமம்
 அரியன தூடணம் அந்நனவு ஆதி
 பெரியன கால பரம்பின் துரியம்
 அரிய அதீதம் ஆதீதத்த தாவே

இந்த திருமூலர் கருத்துடன் வியோமமான்மியம் ஒப்பு
 நோக்குக.

5. வியோம தூடணம்

குறிப்பு : பரசுரூத்தி ஆகிய வியோமம் என்று கட்டளைக் கொத்து [பக்கம் 117] சொல்கின்றது.

சுபானுபவ சித்தி

67. நண்ணரும் பெருமையோனே நாதனாம் அதீதம் தன்னை எண்ணிரும் அவத்தையோடு ஐந்தெனப்பட எண்ணுவானேன் கண்ணிய மனத்தினாய்கேள்! கனநன ஒருக்கம்போல் மற்று எண்ணிய. கிரண்டும் போத விகற்பாம் கிசைத்தலால் காண்

குறிப்புரை :

எண்ணிய இரண்டும் என்றது துரியமும், துரியாதீதமும் என்க.

ஞானசித்தி

68. அரும்பவ நாசயோகாம் அவத்தை ஐந்தினும் ஏதுஎந்தாய் திருந்திரும் அவத்தை ஐந்தும் செப்பிடிப் பவயோகம் காண் தெரிந்தது எவ்வகையால் என்னில் சிறுவனே சிகழ பார்தீ புரிந்துஉயிர் துரியாதீதம் போய் பிறந்திருதல் தன்னை

குறிப்புரை :

மாணவன் ஆசிரியனை நோக்கி; ஐந்து அவத்தையுமே பிறவிக்கு ஏதுவாக இருக்குமா? அவற்றுள் துரியாதீதமாவது பிறவியை நாசம் செய்யுமா? என்ற ஐயத்துடன் எந்தையே! அவத்தை ஐந்தினும் பவநாசயோகமாவது எது? என்று வினவினான். அதற்கு விடையாக ஆசிரியன் துரியாதீதம் கூட தப்பத

ஆராய்ச்சியால் கிடைப்பதால் பவநாசயோகம் ஆகாது என்பதை இப்பாட்டால் கூறுகின்றார். எனவே அசிபத ஆராய்ச்சியால் சிவம் ஆதலே சிறப்பு என்க.

உயிர் துரியாதீதம் போனாலும் பிறவி நீங்கவில்லை ஆகையினால் ஐந்து அவத்தைகளும் பவயோகமே என்க.

போதரத்னாகரம்

69. துரியாதீதம் சிவம்என்னில் சொல்லும் அத்தித்து உணர்வில்லை பிரியாநிலையைப் பெயர்ந்திரும் அப்போதே பிறமும் துரியமும் ஆம் கிரியா உலகென்று உணர்வுறில் திருந்து சான்று சாக்கியமாம் துரியாதீதம் இவன்என்றால் துரிசுகில் சிவம் ஆயிருமோதான்

குறிப்புரை :

துரியாதீதமே ஆன்மாவாகிய இவன் என்றான் அது சிவம் ஆகிவிடுமோ ஆகாதது ஆகையினாலே இது வியோம தூடணமாயிற்று.

70. சொல்லும் அத்தித்து உணர்வில்லைச் சுலான்றி பந்தது எனயாரும் இல்லை ஒருமைத்தாம் உயல்புஅத்தானே இதுவும் பாவனையாம் நல்ல பரந்தான் ஒருமைத்தேன் நல்கில் அத்தித் சிவம்ஆமோ வல்லது அத்தித் / தனின்முடிவோர்க்கு ஆகும் பலத்திற்கு

அளவுண்டோ?

பாடபேதம் :

வல்லல் அத்தித்து இனின்முடிவோர்க்கு என்றும் பாடமுண்டு.

குறிப்புரை :

சீவனிடத்தில் கரணம், தேகம், இந்திரியம் முதலான காரிய உபாதி விரிந்து, அவை ஒடுங்குவதற்கு இடமாய்

இருப்பது சீவசுழுத்தி என்க. அதனைப்போல
பரத்தினடத்திலே காரண உபாதிபாகிய விகிர்தபாவங்கள்
விரிந்து அடங்குவதற்கு ஏதுவாய் இருப்பது பரமபாவமாகிய
அதீதம் என்க. அதனை மறை பரவுடல் என்று கூறும்.

நித்யானந்த தரிசனம்

71. சீவநல் கரணம் தேகேந்தி ஆதி சிகழ்ந்து அடங்கு கடமதாய்அப்
பாவமற்று அபாவ காரிய உபாதி பகர்வரும் சுழுத்தியேபோல
வீவில்நல் பரத்தின் விகிர்த பாவங்கள் விரிந்தடங்கு ஏதும்
அற்றதுவாம்
சாவில் பரமபாவமாம் அதீதம்தனை மறை பரஉடல் எனுமால்

குறிப்புரை :

காரிய உபாதையைப் போல விகிர்தபாவங்
களையுடைய பரம் விரிந்து அடங்குவதற்கு ஏதுவாய்
இருத்தலினாலே பரமபாவமாகிய அதீதம் பரனைக்
காணுவதற்கு பரஉடலாகிய தத்துவமாகும்.

ஞானசாரம்

72. நனவொரு கனவு நன்கெழும் ஒருக்கம் ஞானமாம் துரியமற்று
அதீதம்
எனகைவ ஐந்தும் அவத்தையாய் மாறிஅழிதலால் கைவ
பொருளன்று
நனைவரும் சிவம்தான் அவத்தைஓர் காலும் கின்றியே
ஒருமையாய் நிகழும்
தனதுகியல்பு அரன்தன் ஆகழம் எல்லாம் தாழ்எழில்பெற
அறைஉறுமால்

குறிப்புரை :

நனவு, கனவு, ஒடுக்கமாகிய சுழுத்தி ஞானமாகிய துரியம் மற்றும் அதீதம் என்னும் இவ்வைந்தும் அவத்தையால் மாறி அழிதலால் இவை உண்மைப் பொருளன்று சிவம்தான் அவத்தை ஒருகாலுமின்றி ஒருமையாக திகழும் என்க.

சிவானந்த நிலையம் .

73. துரியாதீதம் மாயோனி துகள்தீர் இருகல் மாமாயை
இரியாவானம் பரஉடல்மற்று எழிலார்ச்சத்தி எல்லையில்பாழ்
திரியா அறிவாம் சிற்கனம்நல் செகவித்து ஈசம் சீவனிடைப்
பிரியா கிடையீருன கதற்கு பேசும் பரியாயப் பெயரே

பாடபேதம் :

செகவித்து ஈசன் என்றும் பாடமுண்டு.

குறிப்புரை :

துரியாதீதத்திற்கு மாயோனி என்றும் இருகல் என்றும் மாமாயை என்றும் இரியாதவான மென்றும் பரஉடல் என்றும் திரியா அறிவாம் சிற்கனம் என்றும் செகவித்து என்றும் ஈசம் என்றும் சீவனிடத்திலே பிரியாயிடைபீயாய் இருப்பது என்றும் பல பரியாய பெயர்களை அது பெறும்.

74. ஆதலால் அதீத அநுபவத்து உற்றுஅங்கு

அதுதிடம் வந்த மாமுனிவர்

ஒதிய அதீதம் பொருள் அலாமையினை

உலகுஅறிந்து உய்வதன் பொருட்டால்

காதலால் கிறைவன் கழல்களை நோக்கிக்
 கனிந்துளும் நன்பினால் அரற்றும்
 ஏதயின் மொழிகள் அளவிலை அவற்றின்
 எழில் யிசைஉறப் பாராய்

குறிப்புரை :

ஆகையினாலே முன்னே அதீத அனுபவம் வந்து அது நன்றாக திடம் பெற்றவுடன் அதுபொருளல்ல என்று உணர்ந்த முனிவர்கள் இறைகழல், பெறவேண்டி இறைவனை நோக்கி கூறியபல பாடல்கள் உள்ளன.

இறைகழல் : என்பது மகாவாக்கியத்துள் அசிபதப் பொருளாகிய பூங்கழல் அல்லது குருபாதம் என்க.

திருவாசகம்

75. அரசே பொன்அம்பலத்து ஆரும்

அமுதே என்றுஉன் அருள்நோக்கி
 கைரதேர் கொக்குடுத்து கரவுபகல்
 ஏசுற்று கருந்தே வேசுற்றேன்
 கைரசேர் அடியார் கனிசிறுப்ப
 காட்சி கொடுத்து உன் அடியேன்பால்
 பிறைசேர் பாலின் நெய்ப்போலப்
 பிசாது கருந்தால் ஏசாரோ.

76. மாவரு வகிர்அன்ன கண்ணிபங்கா நின்மலரடிக்கே
 கூவிருவாய் கும்பிக்கே கருவாய் நின் குறிப்பு அறியேன்
 பாவிடை ஆருகுழல்போல் கரந்து பரந்தது உள்ளம்
 ஆகெருவேன் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே

திருவாய்மொழி

77. குறுக மிகஉணர்வு அத்தொரு நோக்கி எல்லாம்விட்டு
 கிறுகல் கிறப்பென்னும் ஞானிக்கும் அப்பயன் கில்லையேல்
 சிறுக நினைவதோர் பாசம் உண்டாம் பின்னும் வீழல்லை
 மறுகலில் ஈசனைப்பற்றி விடாவிடில் வீடு அதே

திருமந்திரம்

78. துரியம் அடங்கிய சொல்லறும் பாகை
 அரிய பரம்பரம் என்பர்கள் ஆதர்
 அறிய பரம்பரம் அன்றுஅது உதிக்கும்
 அருநிலம் என்பதை யார் அறிவாரே

- வியோம தூடணம் முற்றிற்று -

6. பர லைக்கணம்

போத ரத்னாகரம்

79. அகறகுவர் அவத்கைமூன்றும் எவரும் மற்றவையும் காணார்
 செறிவுறு துரியம் காண்டல் செப்பவும் கூடவில்கை
 நெறிமையால் அவையும் அன்றி அதீதமும் நிகழக்காட்டி
 ககறவ! நீசெய்தது எல்லாம் ஏகையேன் தரமது அன்றே

குறிப்புரை :

அவத்தை மூன்று என்பது சீவநனவு, சீவ கனவு, சீவகழுத்தி என்பனவாம். அதற்கு மேலுள்ளது துரியம் அதற்கு மேலே உள்ளது அதீதம். இறைவா இவ்ஐந்து அவத்தையையும் எனக்கு நீ காட்டினாய்.

80. பொறிஉறு கரணம் எல்லாம் பொனிடம்' சுழுத்தி பொத
 நெறிஉறு துரியம் அந்தநிகழவும் அங்குகெடுத்த நோக்கை
 அகறஉறும் அதீதம் தானும் அருத்தமன்று ஆகின் மொலாம்
 குறிஉறு பொருளின் தன்மை குரவனே கூறிடாயே

பாடபேதம் :

போனிடம் என்றும் பாடல் உண்டு.

குறிப்புரை :

குரவனே சுழுத்தி, துரியம், அதீதம் இவற்றிற்கு மேலாய் விளங்குகின்ற மேலாம்குறி என்ற பரனிலக்கணத்தை எனக்கு கூறுவாயாக.

சொருபானந்த சித்தி

81. ஆகமங்கள் பலவும் உரை ஆடுகின்றது இவனை, அனு
போகம்ஒன்றின் அறியும் அறிவாகி நின்ற புனிதன்கவன்
ஏகன்அந்த அனுபவம் அதேகவன்தன் வடிவு அதனை
யோகம் ஒன்ற அருள்பவனும் ஒதுகின்ற பரமசிவன்

குறிப்புரை:

இவனை ஆகமங்கள் பலவும் உரையாடும். இவன்
அறியும் அறிவாக நின்ற புனிதன் அனுபவ அறிவே
இவனுடைய வடிவு. அடியார்கட்கு அருள்புரிபவனும் அந்த
பரமாகிய பரமசிவனே.

82. நானும் அந்த அரிஅமரர் ஞாலம்ஒன்று நரர் விவித
யோனி கந்த முழுதும் அதனாடு எழுந்த சிறுதிவலை
தான் ஒழிந்து சிறிதில் சிவசாகரம் தனில் நிகாரியை
உனம் ஒன்றும் எனைமொழிவர் ஓர்வு ஒழிந்த

உணர்விலிகள்

குறிப்புரை :

நானும் என்பது பிரம்மதேவனை பிரமதேவனாகிய
நானும் அறியும், அமரரும், நாரும், பலவிதமான
உயிர்க்கூட்டங்களும் ஆகிய இவையெல்லாம் அந்த
பரனாகிய கடலில் தோன்றிய சிறுதிவலை தான் ஒழிந்து
சிறிதுமில்லை. அப்பரத்திற்கு சிவசாகரம் என்பது
பெயராகும். சிலர் அறியையும், குறைபாடு பொருந்திய
பிரம்மனாகிய என்னையும் உணர்விலிகள் பரம் என்று
போற்றுவர்.

83. அருளதால் உருஒன்றியே நின்றுள அகிலநாயகன் என்னும்
பொருளதே பரமாம்பதம் யாவும் புகல்கிடம் அதுவாகும்
கருணை மேவிய சிவன்ஒழிந்து உருத்திரன் கண்ணன்
நான்முகன் என்பார்
கருளதாகுமே பரம்பதம் எனும்படி எங்ஙனே கிமையோரே

குறிப்புரை :

அகில நாயகன் என்றும் புகலிடம் அது என்றும்
உறுகின்ற அந்த பரமே பரமாம் பதமாகும். பரமாம்பதமாகிய
சிவம் ஒழிந்து மற்றையர் ஆகிய உருத்திரனும், கண்ணனும்
நான்முகனும் எவ்வாறு பரமாம்பரம் ஆகுவர்? ஆகார் என்க.

நித்தியானந்த சரிதை

84. அழிகின்ற அழிவு தன்னை அளக்கின்ற புலன்என்று அஞ்சிச்
செழிகின்ற காரணத்தில் தெனிகின்ற போதம் ஒன்றிக்
குறிகளைக் கடந்து நின்ற குறைவிலா அமுதம் தன்னைப்
பெறுதவம் செய்தார்க்கு அன்றி பேசிடல் ஆவதொன்றோ?

குறிப்புரை :

தவம் செய்தார்க்கன்றி தவம் செய்யாதார்க்கு
பரத்தின்பேறு கிடைக்கும் என்று பேசமுடியுமோ?

குறுந்திரட்டு

85. பிறியப்படும் கிவ்வதத்தை எல்லாம் பிறகிடீடு எவைக்கும் முன்னாகி
அறியப்படுவது ஒன்றின்றி அறிவாம் தன்னைத் தான்அறிந்து
குறிஉற்று கிதுஎன்றிட அதனைக் கடந்து குறையா நிறைவாகி
நெறிஉற்று எல்லாம் தானாகி நிகழும் பரமனாம் நிரலன்

குறிப்புரை :

பரமனாகிய நிமலன் குறிஉற்று இதுவென்று கூறப்படும். உலகினைக் கடந்து குறையா நிறைவாக எல்லாம் தானாகி நிகழும் என்க.

மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்

86. வேதமோரு ஆகமங்கள் விரிஞ்சன் மால்ஆதி எல்லாம்
ஈதுஎன உணர்தற்கு எட்டா எலையிலா ஆனந்தத்தை
ஏதுதான் மொழிவது கின்று 'அத்துலக்கணம் எனக்கு
உன்றன்மேல்
காதலால் மொழியல் உற்றேன் அதனைநீ கருது மைந்தா!

பாடபேதம் :

தத்தின் இலக்கணம் - என்றும் பாடமுண்டு.

குறிப்புரை :

மைந்தனே! பரத்தின் இலக்கணத்தை உன்மேல் காதலாலே மொழியலுற்றேன். அதனை நீ கருதுவாயாக.

தோன்றி

87. குறிஅன்று, நெறிஅன்று குணம்அன்று குணிஅன்று
யிறிதொன்றும் அதுவன்று பெரிதுஅன்று சிறிதுஅன்று
புறம்அன்று அதுஅகம் அன்று, புதிதுஅன்று பழைது அன்று
அறிவு என்றும் அறிகின்ற பொருளன்று அது அறிவு ஒன்று

குறிப்புரை :

அறிவுப்பொருளாகிய பரமாகிய ஒன்று குறி அன்று; நெறி அன்று, குணம் அன்று, குணி அன்று பிறிதொன்றும் அதுஎன்று பெறிதன்று சிறிதன்று புறம்அன்று அகம் அன்று புதிதன்று, பழையதன்று ஆகிய அறிவு அறிகின்ற பொருளன்று இவ்வாறே ஏனையப் பாட்டிற்கும் பொருள் கொள்க.

88. படிஒன்றும் அதுகின்றி அடைகின்ற பதம்கின்றி
அதுகின்றி முதுகின்றி அருகுகின்றி நடுவுகின்றி
வடிவுஒன்றும் அதுகின்றி மனம்கின்றி உரைகின்றி
உடன்ஒன்றும் அதுகின்றி உணர்கின்ற பொருள் ஒன்று

அனந்தபோதம்

89. துரியங்கொள் வடிவன்று துரியம்பின் விடநின்ற
பிழிவன்று பெயர்அன்று பெயர்அற்ற கடம்பின்றது
அரிஅன்றது அயன்அன்றது அரன்என்ற அவன்என்று
செழிவன்றது அகல்வன்று சிவமன்றி உளதுஅன்று

தோன்றி

90. லோக்கற்றது வரவுஅற்றது புகைஅற்றது வரைஅற்றது
வாக்கற்றது மனம்அற்றது வடிவுஅற்றது படிஅற்றது
நோக்குஅற்றது நுணுகப்படுபொருள் மற்றொரு பொருளின்
தாக்கற்றது தகையற்றது எதுமெய்ப்பொருள் அதுதற்பரம்.

91. ஒன்றுஎனின் ஒன்றாய்ப் பலஎனில் பலவாய்
 உளதெனின் உளதெனல் ஆகி
 நன்று எனின் நன்றாய்த் தீதுஎனில் தீதாய்
 ஞானமும் ஞேயமும் எனலாய்
 அன்றுஎனின் அன்றாய் ஆம்எனின் ஆமாய்
 அதுகிது உதுஎனும் அதுவாய்ப்
 பின்று ஒரு பொருளில் பிறிதுஎனல் அரிதாய்ப்
 பிறிதற்ற பெருமையே பெருமை

சதாகம்

92. நித்த நிர்க்குத்ண நிரஞ்சன அனந்த
 நிரவயம் பரம்பர நிரூபம்
 சுத்தம் ஏகம் ஆனந்தம் நல்சோதி
 சாந்தம் சூக்குமம் அக்கரம் அதர்க்கம்
 புத்தம் புராணம் மெய்ப்பொது வில்தீர்
 பொருள் ஐம்புலன்கள்தாம் அறியா போதரூபம்
 கித்தனைத் திறமும் வெதத்தில் விளம்பும்
 விமலம் ஆகிய பிரமம் கங்குகிதுவே

பாடபேதம் :

நிரூபம் அரூபம் - என்றும் பாடமுண்டு.

திருவாய்மொழி

93. நின்ற ஒன்றை உணர்ந்தேனுக்கு அதனுள்
 நோமை அதுகிது என்று
 ஒன்றும் ஒருவர்க்கு உணரல் ஆகா
 உணர்ந்து மேலும் காண்பரிது

சென்று சென்று பரம்பரமாய் யாதும்
கின்றித் தேய்ந்துஅற்று
நன்று தீதுஎன்று அறிவரிதாய்
நன்றாய் ஞாலம் கடந்ததே

பாடபேதம் :

ஞானம் என்றும் பாடமுண்டு.

94. நன்றாய் ஞாலம் கடந்துபோய்

நல்கீர்திரியம் எல்லாம் ஈர்த்து

ஒன்றாய்க் கிடந்த அரும்பெரும்பாழ்

உலப்பில் அதனை உணர்ந்து உணர்ந்து

சென்றுஆங்கு கின்ப துன்பங்கள்

செற்றிக் களைந்தே பகைஅற்றாள்

அன்றே அப்போதே அவ்வீடு

அதுவே வீடு வீடாமை

- பர இலக்கணம் முற்றிற்று -

7. பர அபேட்சை

வினா விளக்கம்

95. கைம்மாறு ஒன்றுகின்றி என்னைக் கண்டிருந்து அருளிஆண்ட
அம்மானே முதல்சுறு இல்லா அகண்டசித் பரமாம் உன்றன்
செம்மார் பாதத்தைக் கண்டு திளைத்திட அடியினுக்கு
எம்மானே அருளி என்றன் இருளிகை அறுத்திடாயே

குறிப்புரை :

அம்மானே உன் செம்மார் பாதத்தைக் கண்டு
திளைத்திட அருளி என்று முடித்துக்கொள்க. இங்கு
செம்மார்பாதம் என்பது பூங்கழலாகிய குருபாதம் என்க.

திருவாசகம்

96. மான்நேர் நோக்கி மணவானா
மன்னே நின்சீர் மறைப்பித்து
ஊனே புக என்றனை நூக்கி
உழலப் பண்ணு வித்திட்டாய்
ஆனால் அடியென் அறியாகை அறிந்து
நீயே அருள் செய்து
கோனே கூவிக் கொள்ளு நான் என்று
என்று உன்னைக் கூறுவதே

பாடபேதம் :

மறப்பித்து என்றும், அருளும் காலந்தான் கொடியேற்கென்றே
கூடுவதே அன்றும் பாடமுண்டு.

97. கடலே அணைய ஆனந்தம் கண்டார்

எல்லாம் கவர்ந்து உண்ண
கிடரே பெருக்கி ஏசற்று கிங்கு

கருத்தல் அழகோ அடிநாயேன்
உடையாய் நீயே அருளுதி என்று

உணர்த்தாது ஒழிந்தே கழிந்தொழிந்தேன்
சுடரார் அருளால் கருள்நீங்க சோதி
கனித்தான் துணியாயே

திருவாய்மொழி

98. நோக்கி நோக்கி உன்னைக் காண்பான்

யான்எனது! ஆவி உள்ளே
நாக்கு நீள்வன் ஞானம் கல்லை

நாள்தொறும் என்னுடைய
ஆக்கை உள்ளும் ஆவி உள்ளும்

அல்லாப் புறத்தினுள்ளும்
நீக்கம் கின்றி எங்கும் நின்றாய்

நின்னை அறிந்து அறிந்தே

பாடபேதம் :

யானனும் போதங்கொண்டே என்றும் பாடமுண்டு.

குறுந்திரட்டு

99. ஒவிலாது ஒருமைத்து ஆகும் உன்சிருப்பாதம் தன்னைப்

பாலியேன் கண்டு வாரிப் பருகுநாள் என்றோ! என்றோ!

ஆவியே! அமுதே! தேனே! அத்தனே! அடியனேற்கு

தாவில்கீர் அருளால் உன்னை சம்புவே காட்டிடாயே

100. அளவிலாப் பரமானந்தம் ஆகுநல் பாதத் தேனை
உளம்எலாம் நிறையத் தேக்கி உய்ந்துநான் வாழ்வது என்றோ!
தளர்வுகிலா மறைகள் தேடத் தரணியில் உருவாய்வந்து
பளகனைன் தன்னை ஆண்ட பரம காருணிய மூர்த்தி

101. நீக்கிகாரு பொருளும் கில்லா நிமலஆனந்தத் தேனைத்
தேக்கி என்உள்ளம் ஆரத் திளைத்துநான் வாழ்வது என்றோ?
ஆக்கமும் அழிவும் கில்லா அடியவர்க்கு அளியா நின்றார்
ஏக்கறு கின்ற நாயேன் என்செய்கேன்? உயம்பிடாயே?

102. வாக்கிகாரு மனம்கிறந்த மதுரநல் கணியே என்றான்
பாக்கிய பரிணாமத்தின் பழுதுஅறு பயனே! உன்றான்
நீக்கியில் அடியார்எல்லாம் நின்அருள் திளைத்து வாழ
ஏக்கற வைத்த காலம் எனக்குகனி முடியாதோதான்

குறுந்திரட்டு - திருவாசகம்

103. மேவும் உன்றான் அடியாருள் விரும்பி யானும் மெய்ம்மையே
காலி சேரும் கயற்கண்ணாள் பங்கா! உன்றான் கருணையினால்
பாலியேற்கும் உண்டாமோ? பரமானந்த பழங்கடல் சேர்ந்து
ஆவியாக்கை யான்எனதென்று யாதும்கின்றி அறுதலே

104. அறவே பெற்றார் நின்அன்பர் அந்தம்கின்றி அகம்நெகவும்
புறமே கிடந்து புலைநாயேன் புலம்புகின்றேன் உடையானே
பெறவே வேண்டும் மெய்அன்பு பெயராஹியா பிரிவுகில்லா
மறவா நினையா அளவில்லா மாளா கின்பமா கடலே

ஞான அமிர்தம்

105. திருவின் செல்வி ஒருதனிக் கொழுநு!

புலமை சான்ற கலைமகள் கணவ!

வீரிய மடந்தை பேரிசைக் கிழவ!

தவத்தின் தலைவ! தருமத் துறைவ!

அருளோன் அருளோன் என்ப நீயே!

அருளோன் ஆவதை எவனோ தெரியக்

கண்ணில் காணார் ஆயினும் கனவில்

நண்ணும் காலை நல்உயிர் செருக்கும்

பேயே ஆயினும் பிரியின் கண்பம்

வாயாது என்று மதியோர் அறைப;

மரிக் நாளும்நின் அன்றி யாரும்

அறிய வாரா பெரும என்னை

அன்னது ஆய தொன்முது பிறவி

அறைபோக்கு ஒழிய குலமுமுதும் வகைக

ஞான ஒன்வான் பூமுகம் மழுங்கக்

கொன்று சினம் தணியாத் தண்டாச் சிற்றத்து

மறவகை அல்கையோ மற்றே கிறைவ

எவன்பல மொழிகுவம் யாவே வணசம்

நீர்நிலை நின்றநின் தான்நலம் பெற்ற

தானோய் தானின் நிறலம் யாம்என்று

கொந்து குறைஉரினும் பிறந்தை எந்திரம்

மறந்து நோக்காது எவன்புகல் எமக்குஎன்

ஒழிவற நிறைந்த மதிசேர் செஞ்சடை

ஒருவன் பாதம் அல்கைத

பிறிதும் உண்டோ பெரும்புகல் நமக்கே?

பொருள் :

திருவின் எவனோ என்பது சர்வஞ்ஞத்துவான செல்வத்தை உடையவன் ஆகையால் மோட்ச லட்சுமியாகிய செல்விக்கு ஓர்ஓப்பற்ற நாயகனே என்றும், கலைஞானமாகிய அபரஞானம் முற்றும் உணர்தலால் அறிவுடைமையாகிய உயர்ந்த கலைமகளுக்கு நாயகனே என்றும் பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகம் பண்ணிப்படியினால் வீரம்ஆகிய மாதுக்கும் பெரியகீர்த்தியை உடைய நாயகனே என்றும் சர்வசங்க நிவிர்த்தி உடைமையால் தவமாகிய செல்விக்கு நாயகனே என்றும் சனன, மரண சாகரத்தில் அழுந்துவோரை எடுத்துக் கரைசேர்க்கும் முறைமையால் தருமத்திற்கு இடமாய் உள்ளவனே என்றும் கிருபையை உடையை கிருபையை உடையை என்றும் சொல்லா நிற்பார்கள் நின்னை. கிருபையை உடைமையாயை எவ்வண்ணம்?

தெரிய - அறைய என்பது கண்ணால்தெரிய காணவேண்டும் என்னினும் புலப்படாததாய்க் கேட்டபடியே கனவிலே காணும் இடத்தும், நல்ல உயிரை போக்கும் பேயே ஆனாலும் கூடிப்பிரிந்தால் துன்பத்தைக் கொடுக்கும் என்று அறிவுடையார் சொல்லியிருப்பவும்.

மரீஇ - பிறவி என்பது என்னை அநாதிதொட்டு அவ்வொருபடித்தாய் வேறுபாடற இந்நாள் வரையும் மருவி நின்னை ஒழிய யாவர்க்கும் அறிதற்கு அரிதாகிய பிறவியை மகான்மாவே,

அறைபோக்கு - வளைஇ என்பது உற்பீசம், அண்டசம், சராயுசம், சுவேதசம் என்னும் நான்கு வர்க்கத்தின் தோற்றத்தையும் ஒதுக்கம்அற வளைத்துக் கொண்டு

ஞான - மற்றே என்பது ஞானமாகிய அழகியவாள் பொலிவு பொருந்திய முகம் குளிக்கச் சங்கரித்து மற்றும் பாசச் சேதம் பண்ணப் பக்குவம் ஆனாரைத் தேடிக்கோபம் தணியாதே இருக்கும் அளவில்லாத மாற்சரியத்தை உடைய மறவனல்லையோ;

இறைவ - யாமே என்பது கர்த்தாவே நாங்கள் உன்னைப் பலவாகச் சொல்லுவம் அது எவ்வண்ணம்?

வசை - எமக்கென என்பது தாமரையானது நீரில் ஒற்றைக் காலினாலே நிலையாக நின்று தவத்தைப் பண்ணி நின்னுடைய சீர்பாதத்தின் அழகைப்பெற்ற அச்சீர்பாதத்தை உடையோனே நாங்கள் நின் சீர்பாதவாசிரியராய் இருந்தோம் எங்களுக்கு சனனம் வேண்டும் என்று நின்னை வேண்டிக் கொள்கினும் அச்சனனம் மறந்தும் எங்கவிடத்து நோக்காததாய் முடிந்தது இனி எமக்குப் புகலிடம் யாதென்று விண்ணப்பம் செய்ய;

ஒழிவற - நமக்கே என்பது சந்திரபூடண திருச்சடாபாரத்தை உடையனாகிய சடசித்துக் களெல்லாம் பரிபூரணமாய் நிறைந்த ஏகனாகிய கர்த்தாவினுடைய சீர்பாதம் அல்லைது மற்று உனக்கும் எமக்கும் பெரிய புகலிடம் உண்டோ? என்று ஆசிரியர் அருவினார்

பர அபேட்சை முற்றிற்று.

8. பர தாசிசனம்

வினாவிளக்கம்

106. உம்பனே பரந்தன் உண்மை ஒளிதரு நிலைமை தன்னை
வம்பனேன் கண்டு வாழ, மலர்க்கை ஆமலகம் என்ன
நம்பனே காட்டரு என்னும் நலயிரும் அன்பற்கு அண்ணல்
அம்பர நிலைமை தன்னை அழகுறக் காட்டல் உற்றான்

குறிப்புரை :

மலர்க்கை ஆமலகம் என்பது உள்ளங்கை
நெல்லிக்கனிபோல என்பதைக் கருதியது.

போத ரத்னாகரம்

107. அறிவு அறியாமை என்னும் இருமையும் அறஅடங்கி
கிறகலாப் பரமாவா இருமையும் கழன்று, யிக்குச்
செழிவுறும் அறிவதாம் நல்பரத்திகைத் திகழும் வண்ணம்
கிறகுரு மொழியனித்தான் எறித்தது சிவமதேயாய்

குறிப்புரை :

அறிவு, அறியாமை என்னும் இருமை என்பது சகல
கேவலம் என்னும் இரண்டைக் குறிக்கும். இறுகல் என்பது
பரனுக்கு ஒரு பெயர்.

108. சொல்லிய விபேளம்ஆய துகள்கிலாப் பரமாவா
எல்கலையும் கழன்று யிக்குஅங்கு எலைகிலாப் பெருங்கண்ணிகித்
தொல்கைநல் பரமதாம் நல்சோதிகையப் பாராய் என்று
மெல்லவே உரைத்தான் ஈசன்யினிர்ந்தது சிவமதேயாய்

குறிப்புரை :

வியோமம் என்பது பரசுமுத்திக்கு ஒருபெயர். அதற்கு பரமபாவம் என்றும் ஒரு பெயருண்டு, வியோமமாகிய பரமபாவத்தைக் கடந்ததே வியோமாதீதம் ஆகிய பரமாகிய சோதி என்க.

மெய்ம்மொழி

109. கிரண்டென இடைக்கிடந்த இருண்மாயக் கரைஅழிந்து
புரண்டதே கின்பம் எங்கும் புறவெள்ளப்பட்டு கின்றன்றே
முரண்டு வண்டு அகறதார்மார்பா! முத்தனே! முத்தி எல்லாம்
திரண்டதோர் உருவே கின்றான் திருக்கடைக்கண் பட்டன்றே.

குறிப்புரை :

இரண்டென இடைக்கிடந்த இருண்மாயக் கரை என்பது சீவனுக்குள்ள காரிய உபாதியையும், பரனுக்குள்ள காரண உபாதியையும் குறிக்கும் என்க.

நித்தியானந்த தரிசனம்

110. சிவனாம் துரியம்போதம் திகமுருல் பரமும் போதம்
தேவனே கிரண்டு உண்மை தெரிந்தகிடத்து இருந்த வண்ணம்
மெவனான் அதற்குப் போதம் எங்ஙனே இருந்த நோக்கை
சிவபோதத்துக்கு கின்பம் தெரிவரும் பரமும் அதே

போத ரத்னாகரம்

111. ஆக்கமும் அழிவும் இல்லா அரியநல் பரத்தை அங்கை
நீக்கிலா மணியே என்ன நிகழ்த்தின முன்றிகழ்ந்த
போக்கரும் அவத்தை ஒன்றும் புங்கவா! காணென் உன்றன்
வாக்குளும் வேதகத்தின் வல்லபம் இருந்தவாறு என்?

புங்கவன் - ஆசிரியன்

குறிப்புரை :

அங்கை நீக்கிலாமணி என்பது உள்ளங்கையில் வைத்து அறியும் மாணிக்கத்தைப்போல என்பது பொருள். வேதகம் என்றால் வேறுபடுத்தி அறிவிப்பது என்று பொருள் கொள்க.

112. பரந்தஅப் பரிசு காட்டிப் பரப்பறத் 'திரித்தல் காட்டித்
திரிந்து இடத்து அனுபவங்கள் கண்டுநான் செப்பக் காட்டிப்
புரிந்த அத்தன்மை எல்லாம் பொய்என விழுங்கித் தானாய்
இருந்த வித்தகத்தை நாயேன் கியம்புமாறு அறிகிலேனே

பாடபேதம் :

தரித்தல் என்றும் பாடமுண்டு.

குறிப்புரை :

வித்தகம் என்பது அறிந்த வித்தை என்க.

திருவாய்மொழி

113. வாரிக்கொண்டு உன்னை விழுங்குவன் காணில் என்று
ஆர்வுற்று என்னை ஒழிய என்னின் முன்னம்
பார்த்துத் தான்என்னை உற்றுப் பருகினான்
கார்ஓக்கும் காட்கரையப்பன் கடியனை.
காட்கரை - ஒரு வைணவத் தலம்..

அதிகிருதாமிர்தம்

114. ஊன்றி உயிர்த்திடம் புருடன் ஆகும்
ஊன்றாது உணர்ந்திடம் போதம் ஆகும்
தோன்றிய போதம்நான் என்ற கண்ணும்
சொருக இருந்திடம் தொல் வியோமம்

115. தொல்லை வியோமம் ஆகி ஒன்றும்
தொன்றாது இருந்த இருப்பைக் காண
எல்லைக்கடந்த வியோமா தீதம்
கறையாம் கறையன் அருளினாலே.

116. கறையன் அருளால் வியோமாத்தீதம்
கறையாம் கலங்க இருக்கும் ஆகின்
நிறைவு குறைவு நிகழ்வு நீக்க
நின்றுதம் கல்லா நிலையாம் காணை.

குறிப்புரை :

ஊன்றி, தொல்லை, இறைவன் என்ற மூன்று
பாட்டையும் அறிஞர் ஒன்றாகக் கருதி பயிலுக.

திருமந்திரத்துள் சுத்த நனவாதி பருவத்துள்
அவத்தாந்திர அவத்தைகளைக் கூறுகின்றார். அவற்றுள்

துரிய அவத்தைக்குள்ள அவத்தாந்திர அவத்தைகளை
இம்மூன்று பாட்டால் உணர்ந்து கொள்க.

துரிய நனவாம் இதமுணர் போதம்
துரியக் கனவாம் அகமுணர் போதம்
துரியச் சுழுத்தி வியோமம் துரியம்
துரியம் பரமனாத் தோன்றிருந்தானே

(திருமந்திரம் - 2205)

வியோமதீதம் என்பது துரியதுரியம் என்க. அது
நிறைவு, குறைவு, நிகழ்வு, நீக்கம், நின்மிதம் இல்லாத
நிலை என்க. இந்நான்கு அவத்தையின் விளக்கத்தை
கீழ்வரும் பெருந்திரட்டு பாடலால் அறிந்து கொள்க.

துரியத்தில் நனவது உலகெலாம் உணர்ந்த

துளக்கமில் ஏகமாம் உணர்வாம்

துரியத்திந்த கனவது இதமொழிந்து அகத்தே

தோன்றி தன்னைநோக் குதலாம்

துரியத்தில் சுழுத்தி இதமாக மியாவும்

தோன்றிடாச் சொல்லரும் பாழாம்

துரியத்தில் துரியம் சொல்லரும் பாழ்போய்ச்

சொருபமாய் யாவையும் தோன்றல்

பரதரிசனம் முற்றிற்று.

9. விசுவக்கிராசம்

குறிப்பு : விசுவம் என்றால் உலகம், கிராசம் என்றால் விழுங்குதல். பரன் உலகத்தை தனக்குள் விழுங்கி பரனாக விளங்குதல்.

வினா விளக்கம்

117. நல்சிவத்தையே கண்டு உளம் மகிழ்தரு ஞானநல் முடிமன்னா
முன்சுகத்தெனும் தோற்றம் என்செய்தது மொழிகுவாய் எனசுசன்
அச்சம்உற்று உளங்குலைகுலைந்து அஞ்சலித்து அங்கணா?
விண்ணப்பம்
இச்சகத்து எனில்கலை இதமனினும் வேறு எறித்தமை
உளது எந்தாய்.

குறிப்புரை :

ஈசன் தன் மைந்தனை நோக்கி ஞானநல் முடிமன்னா
நீ கண்ட இச்சகத்து என்னும் தோற்றம் என் செய்தது என்று
வினாவ. கேட்ட மைந்தன் அச்சமுற்று உளம்
குலைகுலைந்து எங்கணனே உன்னிடத்தில் யான் செய்யும்
விண்ணப்பம். இச்சகத்து இதம் எனினும் இப்பொழுது அது
வேறாக எறித்தமை உளது என்றான்.

போதாமிர்தம்

118. ஆதிமூலமே அடியவர்க்கு அமுதமே அகம்கிதம் அறநின்ற
பொதருபமே பொய்யருள் பொய்யதாய் மெய்யருள் வெளிநிற்பாய்
ஒதினாய்முனம் சகம்அனுபவத்தினில் ஒழியும் என்பது என்றான்
நாதனே அதன்திறம் அறிவுறும்வகை நல்குநான் உய்யும்விண்ணம்.

குறிப்புரை :

பொய்யருள் பொய்யதாய் மெய்யருள் மெய்யாய் வெளி
நிற்பவனே முன்னே காணப்படுகின்ற இச்சகம்
அனுபவத்தினில் ஒழியும் என்றும் ஒதினாய் அதன் திறத்தை
அறிவுறும் வகையை நல்கு என்றான்.

சொருபானந்த சித்தி

119. ஆதல் உற்ற பரனால் அனைத்தும் உளதாவது அப்பரமன்

ஒன்றினால்

ஆதல் உற்றிலன் அனாதி முற்றும் அவனால் எறிப்பது அதில்

ஏகமாய்

வேதன் அத்தவர் அனைத்தும் அத்துவிதமாய் விழிப்பர் விவிதத்திலே

போதம் அற்றவர் விழிப்பர் மற்று அவர்கள் போதம்

அற்றவர்கள் புல்லியார்

குறிப்புரை:

கேட்ட மைந்தனுக்கு இறைவன் கூறுதல்: பரனால்
அனைத்துலகம் உளதாவது ஆனால், அப்பரமன் ஒன்றினால்
ஆதல் உற்றிலன் அவன் அனாதி. இந்த அகிலமுற்றும்
அவனாலே எறிப்பதாம் அக்காரணத்தினாலே அப்பரனில்
வேதனத்தவர் அனைத்தும் அத்துவிதமாய் விழிப்பர்.
மற்றவர்கள் அவ்வாறு விழியாமல் விவிதத்திலே விழிப்பர்
அவர்போதம் அற்றவர் புல்லியர் என்க.

குறிப்பு

வேதன் அத்தவர் - தத்துவஞானங்களைக் கற்று
வேறுபட்டவர், விவிதம் - பல என்று பொருள்.

120. இதுசகம் தான்எனமுன் நிகழ்தல் உண்டேல்

இவிதம் எவர்களுந் காணும் அறிவே

அதுபரம் தான்எனும்முன் அனுபவம்தான் அடையின்

அதுபவம் தீரும் அறிவாம்

முதியசந்தோக உபநிடதம் நின்று ஒதுபொருள்

முழுதும் கிங்கு ஈசன் மொழியால்

அதிசயம்தான் அமரர் அனைவரும்கூட

அழகுற அறைந்தேன் அருளினால்

குறிப்புரை :

இந்த உலகத்தைப் பார்த்து இதுசகம் எனக்கருதினால் இனிதம் எவரிடம் காணும் அறிவேயாகும். அவ்வாறின்றி இவ்வுலகத்தைப் பார்த்து அதுபரமே என்கின்ற அனுபவ எண்ணம் உண்டானால் அதுபவம் தீரும் அறிவாகும். சந்தோக உபநிடதம் என்பது சாந்தோக்கி உபநிடத்தை அவ்உபநிடதம் கூறுவதெல்லாம் ஈசன் மொழியாகும் அதனை அருளால் உனக்கு கூறுகின்றேன்.

குறிப்பு :

சந்தோக உபநிடதம் என்பது சந்தோக்ய உபநிடதத்தைக் குறிக்கும் அதில் 5, 6 சுலோகங்களை காண்க.

பவம் - பிறப்பு.

121. வீடிலா விகைகள் கலைகள் மூவைந்தும்

விடய இந்திரிய அதிபதிகள்

நாருசே தனனாம் சீவன் மற்றுஅனைத்தும்

நாதனார் ஆலயம் ருண்ணிப்

பாருபேர் உருவம் ஒன்றும் அற்றுஅந்தப்

பரமனே ஆய்விடும் பார்மேல்

ஒருமாறு எல்லாம் உததிபுகு ஒன்றாய்

உருவுபேர் ஒழியுமா போல

உததி - கடல்.

குறிப்புரை :

வினைகள், கலைகள், விடயங்கள், இந்திரியங்கள், இந்திரிய அதிபதிகள், சீவன் மற்றும் அனைத்தும் நாதனால் ஆலயம் நண்ணி பெயர், உருவம் என்கின்ற ஒன்றும் அற்று அந்தபரமனே ஆகிவிடும் எதைப்போல் எனில் ஓடுகின்ற ஆறு எல்லாம் உததி என்னும் கடலிலே புகுந்து ஒன்றாகி விடுதல் போல.

குறிப்பு :

உருவுபேர் என்பதில் உருவு என்பது ரூபம், பேர் என்பது நாமம் ஆகும். இதனை வடநூலார் நாமரூபம் என்பர். இவை மாயையின் காரியமாகும்.

122. செறிவாய் எங்கும் திகழ்ந்துள்ள சிவன்நான்

என்னும் திகழ்வு உற்றால்

நெறியால் திகழும் திகழ்வுஎல்லாம்

நிமலம் ஆய் திகழ்ச்சி தரும்

அறிவாய் அறியாகமையும் ஆகி

அறிவிப் பவனாய் அறிவானாய்ப்

பிறிவாய் உளதாய் இலதாகிப்

பிரமம் ஒன்றுமே பிறமும்.

குறிப்புரை :

எங்கும் திகழ்ந்துள்ள சிவனை ஒருவன் நான் என்று பாவித்தால் எங்கும் சிவமாய் நிகழ்ச்சி தரும். அப்பொழுது பிரமமாகிய சிவம் ஒன்றுமே விளங்கும்.

போதரத்னாகரம்

123. ஓதரும் அவத்கையோடு அங்கு உதயம் அத்தமனம் கில்லா
ஏதம்கில் பரமேசுதி எறித்தது இதமாம் வையம்
ஓதரும் வியோமத்தோடு துரியம்நன்கு கிறந்தால் போலத்
தீதுஅறப் பரமேசுதத் தீருமாறு அருள் செய்வான்

குறிப்புரை :

ஒருவனுக்கு எல்லாம் சிவமே என்கின்ற பாவனை நிகழ்ந்தால் இந்த இதமாகிய வையம் சிவமாகிய பரமேயாகி விளங்கும். சீவதுரியமும், பரமாகிய வியோமமும் என்னும் இரண்டையும் கடந்தாற்போல நான் பரத்தை அடைந்து பரமேயாக திகழ்வதற்கு அருள்செய்வாய் என்று மாணவன் வினாவினான்.

குறிப்பு :

இதமாம் வையம் - சத்த, பரிசு, ரூப, ரச கந்தங்கள் என்னும் இதமாம் என்கின்ற உலகம் [இதம் - சத்த, பரிசு, ரூப, இரச கந்தங்கள்]

124. தெகையது பெத்தம் முத்தம் சித்தம்

மூன்று அடைவே செப்பின்

வகையுறு காயம் தானாய் வையம்

மெய் ஆகும் பெத்தம்

அசைவுஅறும் அறிவுதானாய் அகிலம்

வேறு ஆகும் முத்தம்

தெசைமுடிவு உலகம் தானாம்

தேசிகன் அருளின் ஐயா

தெசையது - உயிரின் நிலை.

குறிப்புரை

மேல் வினாவிற்கு ஆசிரியர் கூறும் விடை, ஒருவனுடைய பக்குவ நிலையாகிய தெசை பெத்தம் என்றும், முத்தம் என்றும், சித்தம் என்றும் மூன்றாக பெயர் கூறப்படும். அவற்றுள் பெத்தம் என்பது உடம்பு தானாய் கருதப்பட்டு உலகம் மெய்யாய் விளங்குவதாகும். முத்தம் அறிவுதானாய் அகிலம் வேறாக விளங்கும். மூன்றாவதாகிய தெசை முடிவாகிய சித்தமோ? அறிவு தானாய் இருப்பதோடு அல்லாமல் உலகம் தானாய் விளங்கும் என்க.

குறிப்பு :

தெசைமுடிவு என்பது சித்தத்தை என்க.

125.என்கிரம் இருந்து செய்த

கருந்தவப் பயனை என்றன்

கண்செய் பாக்கியமே முன்றீ

கதித்த அவத்தைகள் முன்றில்

முன்தசை கிரண்டும் சால

மொழிந்தவாறு ஒக்கும் கண்டீன்

பின்தசை முடிவு காணும்

பெருநலம் அருளி டாயே

குறிப்புரை :

முந்தைச இரண்டு என்பது பெத்தத்தையும், முத்தத்தையும் குறிக்கும் பின்தைச முடிவு என்பது சித்தத்தைக் குறிக்கும் இதற்கு கீழே வருகின்ற பாட்டெல்லாம் சித்தநிலை என்க.

126. சத்தாதி கந்தம் ஈறாச்

சமைந்துள கெதமிது எல்லாம்

மெய்த்தாய அதீதமே மற்று அதீதமாய்

விளங்கி ஒங்கி

உய்த்தாய உலகம் உண்டுமிங்கு

ஒளிதரு பரமே ஆகும்

வித்தாரம் காட்ட மைந்தன்

வியந்து உளம்மகிழ்ந்து விழ்ந்தான்

குறிப்புரை :

சத்தாதி கந்தம் ஈறா - என்பது சத்தம் முதல் மணம் ஈறாக என்பது பொருள். அவை சத்தமும், பரிசும், உருவமும், ரசமும், மணமும் ஆகும். இதனை வடநூலார் சத்த, பரிசு, ரூப, ரச, கந்தம் என்பர்.

இதம் என்பது - சத்தம் முதல் மணம் ஈறாக உள்ள உலகம் என்க.

127. வியந்து உளம் மகிழ்ந்து மென்மேல்

மெய்ம்மயிர்ப் புளகம் எய்தி

நயந்து கண்மல்க கைநாள் மலர்

தலை மிகைய ஆகப்

பயந்து நானாவிதத்துப் பிரபஞ்சமும்

கறந்து போய் மற்று

கியைந்தபேர் அதுவும் காணாது

கருந்தவாறு கியம்பல் உற்றான்

குறிப்புரை :

நானாவிதத்துப் பிரபஞ்சம் இதில் நானாவிதம் என்பது பலவிதம் என்க. எனவே, பலவித உலகங்கள் என்க. இயைந்த பேர் அதுவும் காணாது - பொருந்திய மாயையின் காரியங்களான நாமரூபங்களும் இன்றி...

மாணக்கன் இயம்பியது

128. ஞான ஞேயமும் ஞாதுரு அறிவுறு முழுதும்

ஆன போர்அருள் உருவுகொண்டு எனதுஉளம் உறையும்

ஞான நாயகன் நலமிருதிருஉரு அதுவே

ஆனவாகிது அதிசயம் அதிசயம் மிகவே

129. ஒலிகளாய் எழும் உலகெனும் வித்திகள் முழுதும்

அலகிலா அருள்உருபு கொண்டு எனதுஉளம் உறையும்

நலஎன்நாயகன் உருவுஅலது உலகம்அது எனவே

கிலகு பேரதும் கிலையிலை அதிசயம் கிதுவே.

குறிப்பு :

வித்திகள் - அறிய வேண்டும் பொருள்கள்.

வித் - அறிதல்

இ - செயப்படுபொருள் விருதி

வித் + இ = வித்தி

130. பரிசுமாய் எழும் வித்திசெய் பகர்உலகு எவையும்து
அகரெசென் ஆருயிர் அறிவுறும் எனதுஉளம் உறையும்
புரிசுனார் புகழ் உருவுஅலது உலகம்அது எனவே
வகரெசெய் பெர்அதும் கலையிலை கதுஎன வளவே.

குறிப்பு :

பேர்அதும் - மாயையின் காரியமாகிய நாமமும்
உம்மைமினாள் ரூபமும் - ஆகி நாமரூபங்கள் என்க.

131. உருவமாய் எழும் வித்திசெய் உலகுஎவை முழுவதும்
அரிய ஆரஞ்சு உருவுகொண்டு எனதுஉளம் உறையும்
உரிய தேசிகன் உருஅலது உலகம்அது எனவே
உகரெசெய் பெர்அதும் கலையிலை அதிசயம் உறவே

132. கருதமாய் எழும் வித்திசெய் உலகுஎவை முழுவதும்
வரதம் ஆர்ந்திடு உருவுகொடு எனதுஉளம் மருவும்
குருவனார் குகரகழல் அலதுஉலகமது எனவே
உகரெசெய் பெர்அதும் கலையிலை கதுஅதிசயவே

133. மணமதாய் எழும் வித்திசெய் மருஉலகு எவையும்து
வணங்கலாது ஒருவடிவுகொடு எனதுஉளம் மருவும்
குணங்கலாது ஒருகுணகிரி உருவுஅலது உலகுஎன்று
அணவு பெர்அதும் கலையிலை அதிசயம் கதுவே.

134. கதமும் மீள்வுறும் அணிதம்என் கருமையும் அறவே
உதவும் நாயகன் உருவிகை! உனிஉனி வியவா
எதுசெய்தாய் எனஅகறவதும் அறிகிலென் ககறவா
பதமதாகிய பதுமவல்லபம் எது பகர்வேன்.

பாடபேதம் :

அருளினை என்றும் பாடமுண்டு.

குறிப்புரை :

உனிஉனி என்பது உன்னி உன்னி என்பதன் திரிபு.

135. உதயம் அத்தமனம் இன்றி ஒளிரும்நல் சொருபமாய
நிதியினைக் கண்டபோதே நினைவலா! இதுநாள் எல்லை
இதுஎனக் கண்டு வந்த யாவும் எங்கு ஒளித்தது அந்தோ
சதுமறைக்கு எட்டா உன்றன் சரணவல்லபம் இது என்னே

பாடபேதம்

இதுநாள் இல்ல - என்றும் பாடமுண்டு.

136. உணர்ந்திலாத் தகையில் எந்தாய் உளதுஉலகு என
முன்கண்டேன்
உணர்ந்திடத்து உணர்வாய்நின்றே உலகு சாக்கியமாய்க்
கண்டேன்
புணர்ந்த அச்சமும் தானாய்ப் புரைஅற நிறைந்து இப்போதுஉன்
கிணைந்த மெய்க்கழலே ஆகி இலங்குமால் என்னே! என்னே!

விசுவக்கிராசம் முற்றிற்று.

10. உபசாந்தம்

குறிப்பு :

உபசாந்தம் என்பது பராஅவத்தை பத்துள் ஒன்பதாகிய சிவசுழுத்திநிலை என்க. இதனை திருமந்திரம் சுத்தத்தில் கேவலம் என்று கூறும். [திருமந்திரம். 2252]

சுபானுபவ சித்தி

137. கிதம் அகிதந்தான் கின்றி கிதம்எனில் அதீதம் ஆயே

பொதுஅறப் புரியாதின்ற பொருவுகலா பரத்தைக் கண்டு

விதிர்விதிர்ந்து அங்கம்எல்லாம் வியந்துவாழ் மகனுக்கு ஐயன்

அதுதனில் கிறிகையின்தீர் அருள்சமைவு அளிக்கல் உற்றான்

பாடபேதம் :

இதமனி. என்றும் மகனைநோக்கி அதிசயக் குரவனார் மருட்சமை அளிக்க என்றும் பாடமுண்டு.

குறிப்புரை :

இதமும் அகிதமும் இல்லாமல் இருப்பது பரம் என்க. அந்தப் பரத்தைக் கண்டு வியந்து வாழும் மகனுக்கு அப்பரத்தில் கிறிகை தீர்த்த அருள்சமைவு என்னும் உபசாந்தத்தை அளிக்கல் உற்றான்.

138. பிறிவாம் மூலப்பகுதி புமான் பரமம் பெருகும் வியோமம் எனச்

செறிவாம் கருபத்தேழிகையுள் சேரவிழுங்கி சிகழ்சிவமாய்

எறியா உலகும் தானையாய் எழில்கொள் செயலும் கிறந்தஅருள்

நிறைவாம் சமைவை அளித்திருவான் நெறியின் வித்தி

சிகழ்த்திருவாம்

குறிப்புரை

நிறைவாம் சமைவாகிய உபசாந்தம் எத்தகையது
என்னில் மூலப்பகுதியும், புமானும், காலைபரமும்,
வியோமமும் என்னும் இருபத்தேழும் கடந்த இடம் என்க.
இங்கே கூறியவை வேதாந்த தத்துவம் இருபத்தெட்டில்
அடங்கிய இருபத்தேழு என்க.

பிறிவாம் மூலப்பகுதி - 24 தத்துவம்

புமான் என்கின்ற புருடன் - 25 தத்துவம்

பரமம் என்கின்ற காலைபரம் - 26

பெருகு வியோமம் - 27

மேலே சொன்ன இருபத்தேழுக்கும் வினக்கம் அறிக.

அருள்சமைவு இன்னது என்றல்...

139. செவியாதி சத்தாதி ஓர்சுரைந்தும்

சிகழ்ந்த வாக்காதி வசனாதிபத்தும்

குவியாத மனம்முதல்நால் என நாலாறும்

குறித்த புருடனும் அவனை வியோமம் தன்னில்

தவிராது பிரிப்பது கூட்டுவதாகும்.

தற்பரச் செயலாம் காலைரத்தொரு வியோமம்

நவைதீர் மற்றுஅவை கழறல் ஞாலம் உண்டல்

நவில்வையும்கூறந்திடம் நல்சமைவு என்றோரே.

குறிப்புரை :

இருபத்தெட்டு தத்துவங்களும் கடந்த இடமே
அருட்சமைவு என்னும் உபசாந்தம் என்க.

140. அறந்திகழ் மனத்தினானே! அறுநூலும் வெறுநால் என்னச்
 சிறந்திரும் இருபத்தெட்டும் தீர்ந்தநல் சமைவது ஆகி
 நிறந்திகழ் உலகும் தானாய் நிகழ்தரு புரணம் தானும்
 கிறந்தநல் பரத்தைக் கண்டு கொள்க எனகிறை அளித்தான்

குறிப்புரை :

அறுநூல் என்பது மேலே கூறிய மூலப்பகுதியாகிய இருபத்துநான்கு தத்துவங்களாம். வெறுநூல் என்பது புமான் என்கின்ற புருடனும் பரமம் என்கின்ற காலைபரமம், வியோமமும், வியோமாதீதமாகிய பரமம் ஆகிய இவை வெறுநூல் என்க.

141. செப்பரும் உலகும் தானாய்த் திகழ்தரு நிகழுகின்ற
 அப்பெரும் பதமும் தூலநனவு எனஅரிய தானாம்
 தற்புரா நந்த வெள்ளச் சமைவதாம் நிறைவைத் தானே
 உப்பரிசு கிறைவன் மோன மொழியினால் இயம்பினானே.

குறிப்பு :

சமைவதாகிய நிறைவை இறைவன் மோனமொழியினால் இயம்பினான்.

142. காச்சினை கிறந்த பொன்போல் கருது உலகு அழித்துத்தான் ஆம்
 மாச்சுறு பார்க்கை என்னும் அதனையும் அற நிறைந்து
 பேச்சினை கிறந்த கின்பப்பெர் உபதேசம் தன்னை
 வாச்சிட கிறைவன் மோன மொழியினால் வழங்கினானே.

குறிப்பு :

பேச்சினை இறந்த பேர் உபதேசத்தை இறைவன் மோனமொழியினால் இயம்பினான்.

தத்துவாமிர்தம்

143. ஊன்கிறந்து உயிர்கிறந்து உளம்கிறந்து உணர்வதாம்
தான்1 கிறந்து தகுபாவம் முழுதும் பரம்குடே
வான்கிறந்து மிகஒன்றி வயம்உண்ட புரணம்
தான்கிறந்த பரமம்பதம் கருந்தபடியே

பாடபேதம்

1. தான் இறந்து உல்குயிர் முழுவதும் என்றும் பாடமுண்டு.

குறிப்பு :

பரமபதம் என்பது சொரூபத்தை, அதனுடைய
இலக்கணம் ஊன்கிறத்தல் முதலானவை.

இதுவுமது

144. புறங்கள்1 அன்று உளமதுஅன்று புகலும் கனமதாய்
உறுங்கண் அன்று உணர்வும்கின்று உணர்வுகிறந்த கிடமாய்
நிறங்கள் அன்று நிகழ்வேதிதமும் வேத்தியமும் எலாம்
கிறந்திருந்த பரமம்பதம் கருந்தபடியே

பாடபேதம் :

புறங்கள் அன்று அகமும் அன்று பயம்அன்று புகலும் கனமதா
என்றும் பாடமுண்டு.

145. எலைகிலா கிதம் பிரபஞ்சமோடு அணிதமும் விழுங்கிச்
சொலிகதையாய் மிகுசுடர்தரு புரணமும் கிறந்த
அலைவுகிலா உததியது எனும் அமலநல் கமைவைத்
தலைவ நான் கிவ்வண்ணம் எனச் சாற்றுவது அறியேன்.

குறிப்பு :

அமநல் சமைவு என்பது உபசாந்தத்தைக் குறிக்கும்.

குறுந்திரட்டு

146. அறுநால் அதுவும் வெறுநாலும் ஆகும் நால்ஏழ்ப்பதம் அதுவும்
குறையாய் போதப் புகல்நிறையாக் குறியில் கின்பத்து திருக்குரவன்
நிறையாய் நின்றபடி நின்ற கழற்கே விடொமாதீதம் அதாம்
செறிவாய் கிதமும் அதீதமதாம் செயலும் தீரத்தினைத்து இருநீ,

குறிப்பு

நால் ஏழ்ப்பதம் என்பது வேதாந்த தத்துவம்
இருபத்தெட்டைக் குறிக்கும்.

147. கிவ்வண்ணம் அருளி மெல்லன்று கியம்புதல் கலாமையாலே
செவ்வண்ண வான மெனிக் கருகையே திகழ்ந்து தோன்றக்
கைவண்ண அனலும் வேணிக்கங்கையும் தரித்த காமர்
மைவண்ண கண்டத்தோனும் மவுண்டே காட்டினானே.

148. வானம் ஆகி மயக்குஅற வாய்மனம்
ஆன கோசரியாமல் அகண்டமாய்த்
தான் நிறைந்து ஒளிரும் சதிர் காட்டினான்
மோன மாம்மொழியான் முனிபுங்கவன்.

குறிப்புரை :

முனிபுங்கவன் மோனமொழியினாலே அகண்டமாய்
தான் நிறைந்து ஒளிரும் சதிரைக் காட்டினான் என்க.

[சதிர் - ஆற்றல்].

i) சொரூப அபேட்சை

குறிப்பு :

சொரூபம் என்றால் என்னவெனில் சிவசாக்கிரம், சிவகனவு, சிவசுழுத்தி என்கின்ற மூன்று அவத்தையும் கண்டு கழன்று மேலாய் நின்று தத்பிரகாசமாய் விளங்கிய சிவதுரியமே உருச்சொரூபம் என்கின்ற சொரூபம் என்க.

போத ரத்னாகரம்

149. என்றுவிண் ணப்பம்செய்து அங்கு இருகையும் தலைமேல் ஏற்றி
நின்ற அன்பனுக்கு நாதன் நிகழ்த்திடும் நிமல மைந்தா!
கன்று காரியமும் மற்றைக் கருதுகாரணமும் அன்றித்
துன்று வாதனையும் தீர்ந்தால் சுத்தநல் சொரூபம் ஆமே.

150. ஆதலால் அறைந்த மூன்றின் வகைகளாம் தீர்த்தல் சுட்டி
ஒதும் வேதாந்த வாக்கியத்து ஒளிந்தரு பதங்கள் மூன்றால்
ஆதி ஆகமமும் அட்டவிம்சதி கிறந்து தோன்றும்
சோதியாம் சுத்தரூபம்அது குருச்சொரூபம் அன்றே.

குறிப்புரை :

காரிய உபாதி, காரணஉபாதி மேற்கண்ட இரண்டின் வாதனை இவை தீர்ந்து விளங்குவதும் தத்துவமசி மகாவாக்கிய ஆராய்ச்சியால் இருபத்தெட்டு தத்துவங்களையும் கடந்து நிற்பதும் ஆகிய இவை எதுவோ குருச்சொரூபம் என்க.

அட்டவிம்சதி என்பது - இருபத்தெட்டைக் குறிக்கும்.

தத்துவாமிர்தம்

151. அருளும் நாயகன் ஆருயிர் வெளிப்படும் ஒருபாழ்
 பொருளதாம் பரன்பொருள்அற வெளிப்படும் ஒருபாழ்
 தெருளதாகிய குருபரன் திகழும்நல் சமைவாம்
 கருள்கலாத சூழ்கீழ் மெல்எலைகிலிப் பெரும்பாழ்

குறிப்புரை

முதலில் குறிப்பிட்ட ஒருபாழ் என்பது மாயப்பாழை,
 இரண்டாவது ஒருபாழ் என்பது வியோமப்பாழை பெரும்பாழ்
 என்பது உபசாந்தப்பாழை ஆகவே, மாயப்பாழைக் கடந்தால்
 சீவதுரியம் வெளிப்படும். வியோமப்பாழைக் கடந்தல்
 பரதுரியம் வெளிப்படும். உபசாந்தப்பாழைக் கடந்தால்
 சிவதுரியமும், சொரூபமும் வெளிப்படும் என்க.
 இக்கருத்தை கீழ்வரும் திருமந்திரப்பாட்டால் அறியலாம்.

மாயப்பாழ் சீவன் வியோமப்பாழ் மன்பரன்
 சேயுழப் பாடுமனச் சிவசத்தி யில்சீவன்
 ஆய வியாப்தம் எனும்முப்பா ழாம்அடுத்த
 தாய சொரூபத்தில் சொல்முடி வாகுமே

(திருமந்திரம் : 2496)

போத ரத்னாகரம்

152. என்றலால் தருமபாவம் கிறந்த தீர்வாணம் போலத்
 துன்று காரணபாவம்தான் துடைத்த தீர்வாணம் போல
 தீன்ற வாதனையும் தீர்க்கச் சமைவுஎன் தீர்வாணம்தானும்
 அன்றியே திகழும் என்னை ஆண்டவன் அரிய கோலம்.

குறிப்புரை

தருமபாவம் என்பது காரிய உபாதியை, காரணபாவம் என்பது காரணஉபாதியை, வாதனை என்பது காரிய உபாதிவாதனை காரண உபாதி வாதனைகளை எனவே, காரிய உபாதியும் காரண உபாதியும் இரண்டின் வாதனையும் தீர்ந்தது சமைவு என்க. சமைவு என்பது சொரூபத்தை என்க. இப்பகுதிக்கு திருமந்திரத்துள் மும்முத்தி என்ற தலைப்பில் வந்துள்ள பாட்டை ஒப்பு நோக்குக.

சீவன்தன் முத்தி அத்தம் பரமுத்தி

ஓய்உபசாந்தம் சிவமுத்தி ஆனந்தம்

மூவையின் முச்சொரூபமுத்தி மூப்பலாய்

ஒவறு தாரத்தில் உள்ள நாதாந்தம்,

தாரம் - ஒங்காரமெனும் பிரணவம்.

போதசித்தி

153. ஒன்றொரு ஒன்று ஒன்றுபாழாய் ஒன்றில் மும்மூன்றுஅது என்ன

கன்றிய மாயாபேதம் கண்டு அனுபவத்தில் தீர்ந்தால்

துன்றிய சுயம்பிரகாசத் தொலைவில் ஆனந்தம்ஆகி

என்றும் ஒர்படியதாகி இருந்திடல் ஆகும்அன்றே

குறிப்புரை :

மாயா பேதத்தைக் கண்டு அனுபவத்தில் தீர்ந்தால் சுயம்பிரகாச ஆனந்தம் தோன்றும். மாயாபேதமாவன மாயப்பாழும், வியோமப்பாழும் உபசாந்தப்பாழும் என்கின்ற மூன்றாம் என்க.

154. ஆர்த்தலாச் சாதி விட்சேபையும் வாச்சியையும் என்ன
 சீர்த்தமா மாயை கென்றுன் செழிதரு விதமது எல்லாம்
 ஓர்த்து அனுபவத்தில் கண்டு அங்கு ஊசிவேரொடும் களைந்து
 தீர்த்தவன் சிவப்பிரகாச ஆனந்தமாய்த் திகழும்அன்றே

குறிப்புரை:

சாதிவிட்சேபை என்பது அத்தியாரோபத்தை,
 வாச்சியையும் என்பது அவாச்சியமாகிய அபவாதத்தை
 என்க.

அத்தியா ரோமம் - தோன்றுதல்
 சுயவாதம் - ஒடுங்குதல்

எல்லாம் காலையில் தோன்றி மாலையில் ஒடுங்கும்
 முறை.

சுயம்பிரகாச தரிசனம்

155. எட்டுறுப்பாகித் தன்னில் எழுந்திரும் மூலமாயை
 துட்டுஅறுச் சுயம்பிரகாசச் சோதி ஆனந்தம் ஆகும்
 கட்டற கவணம் தீர்ந்த கண்ணலால் கண்கிது என்னப்
 பட்டல் உண்டோ? மாயப் படணமாம் படர்ச்சி தீர்க்க

அனந்தானந்த நிலையம்

156. ஓடித்திலும் ஒழிந்த பந்தகையிலும் ஒருங்கிடத்திலும் போதம்
 நாடித்திலும் நல்விபொய்த்திலும் ஞானமாய் உலகுஉண்டு

அங்கு

ஆடித்திலும் அருஞ்சுமைவிடத்திலும் அதுஅது அதுவாய்முன்
 கூருருக்கழல் வல்லபம் நிகைநொறும் குலைகுலை

குலைந்தேனே.

பாடபேதம்:

கூடிடத்தினும் என்றும் பாடமுண்டு.

குறிப்புரை:

ஓடிடத்தினும் என்பது சீவசாக்கிரத்தை ஒழிந்த பந்தனைமினும் என்பது சீவசொப்பனத்தை ஒடுங்கிடத்தினும் என்பது சீவசுழுத்தியை போதம் நாடிடத்தினும் என்பது சீவதுரியத்தை நல்வியோமத்தினும் என்பது பரதுரியத்தை ஞானமாய் உலகுஉண்டல் என்பது விசுவகிராசத்தை அருஞ்சுமைவிடத்தினும் என்பது உபசாந்த நிலையை என்க.

நித்தியானந்த தரிசனம்

157. உன்றனக்கு உவமை நியாம் உத்தமா! உன்றன் உண்மை
நின்றஅப் பரமரூக்கம் ஏதுதான் ஈசன் ஆரும்
என்றனைத் தேடி ஆண்ட கியல்புதான் ஏதுயாவும்
ஒன்றுமற்று உன் விநோதம் ஒருமாயு அழிகிலேனே.

குறிப்பு :

ஈசன் பரமரூக்க நிலையை உடையவன் என்க.

158. உன்னும் எல்லையும் ஒளிமறை ஆகமம் முதல்கலை

அகைவஎல்லாம்

பன்னும் எல்லையும் கடந்து அதிதாரநல் பழுதுஅறு சமைவாய
தன்னையும் கடந்து ஒளிர்வது குருபரன் தருநிலைமையது என்ற
நன்னலம்சிகழ் வல்லபம் நினைந்து உளம் நடுநடுங்கிரும்

எந்தாய்

குறிப்புரை :

குருபரன் என்ற குருபாத நிலையை இப்பாட்டுக் கூறுகின்றது. என்னும் எல்லையும், பன்னும் எல்லையும் கடந்தது. அதிதாரமாய் இருப்பது சமைவை கடந்தது என்க.

159. ஓவிலாது ஒருமைத்தாகும் உன்திருப்பாதத் தேனைப்
பாவியேன் கண்டு வாரிப்பருகுநான் என்றோ! என்றோ!
ஆவியே! அமுதே! தேனே! அத்நே
அடிநாயிறுத் தாவில்சீர் அருளால் உன்னை சுயம்புவே
காட்டிடாயே.

தத்துவ சரிதை

160. அளவிலாப் பரமானந்தம் ஆகும்நல் பாதத்தேனை
உளம்எலாம் நிறையத் தேக்கி உய்ந்துநான் வாழ்வது என்றோ?
தளர்விலா மறைகள் தேடத் தரணியில் உருவாய் வந்து
பனகனென் தன்னை ஆண்ட பரம காருணிய மூர்த்தி
தத்துவஞானமணி

161. நீக்கொரு பொருளும் கில்லா நிமல ஆனந்தத் தேனைத்
தேக்கி என்உள்ளம்ஆரத் திளைத்துநான் வாழ்வது என்றோ?
ஆக்கமும் அழிவும்கில்லா அடியவர் கனியா நின்றார்
ஏக்கறுகின்றேன் நாயேன் செய்வதுஎன் கியம்பிடாயே

162. வாக்கொரு மனம்கிறந்த மதுரநல் கனியே! என்றன்
பாக்கிய பரிணாமத்தின் பழுதுஅறு பயனே உன்றன்
நீக்கயில் அடியார் எல்லாம் நின்அருள் முழுந்தி வாழ
ஏக்கற வைத்த காலம் எனக்குகனி முடியாதோதான்

திருவாசகம்

163. மெயும் உன்றன் அடியாருள் விரும்பி யானும் மெய்ம்மையே
காவி சேரும் கயல்கண்ணாள் பங்கா! உன்றன் கருணையினால்
பாலியெற்கும் உண்டாமோ? பரமானந்தப் பழங்கடல்சேர்ந்து
ஆவி யாக்கை யான்எனதுஎன்று யாதும்இன்றி அறுதலே
164. தாரா அருள்ஒன்று இன்றியே தந்தாய்என்று உன்தமர் எல்லாம்
ஆரா நின்றார் அடியேனும் அயலார்போல அயர்வேனோ?
சீரார் அருளால் சிந்தனையைத் திருத்தி ஆண்ட சிவலோகா!
பேராணந்தம் பேராமை வைக்கவேண்டும் பெருமானே.

மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்

165. எந்நகை போற்றிஎன் எம்பிரான் போற்றி
என்பிறவி வேரறுக்கின்ற
தந்நகை போற்றி என்தம்பிரான் போற்றி
நல்சராசர உலகிற்கும்
முந்நகை போற்றி உன்உண்மையாம் நிலைதனை
மூடனேற்கு அருள் போற்றி
சிந்நகை போற்றி என்கிவப் பிரகாசநல்
தேசிகேந்திரன் போற்றி!

சொருப அபேட்சை முற்றிற்று.

ii) சொருப ஸ்திதி

மெய்ம்மொழி

166. எண்திகை பொருட்கும் மேலாம் கன்பலீடு எங்ஙன்? என்னில்
கண்டு சர்க்கரை நெய் பாலும் கனிகளும் சுவைஎன் என்றால்
உண்டுபார் எனக்கொருத்தாங்கு உரைப்பதுஅன்று உன்பால்
நீயே

கண்டு அனுபவிப்பதேகாண்! காட்டுவோம் அஞ்ச வேண்டாம்.

ஞானாமிர்தம்

167. வாழிய பெரும வாழி! வாழிய!

வன்மீன் ஆகைத் தொன்றுது கடவுள்
வலம்படு கொற்றம் தொகைச்சி மீளாது
அடங்கரும் சீற்றத்து கடங்கெடக் கடக்கும்
மடம்படு ஞான வாழி! உடம்பு எழி
வனிவரை நிலாது என்னும் ஆத்திரம்
தெளிவரத் தெருட்டிகை செல்வ அனியேன்
தற்பொருள் கறந்த மெய்ப்பரம் தெரியாது
எய்த்தனன் ஆயின் கருவிகை கன்னும்
எய்த்தன அல்லவோ முனிவ மொய்த்திகை
எய்துவ எனைப்பல அன்றே, கித்திரன்
யான்றில் கிளத்தல் சாலும், மானின்
ஞளம்புறு குழிவாழ் கலங்கல் சின்னீர்
மகராடாயத்தின் மயக்கறத் தெளித்தலின்
கவராது, என்று கண்பனி தூங்க
மெய்ம்மயில் புகைத்துத் தன்முதல் கலங்கி

கீழந்த நெஞ்சமோடு கிறைவன் பாதம்
 ஒதினன் வீழ அவனை நோக்கித்
 தானும் யாதும் ஆகாது இவ்ளன
 ஒண்ணா நீதி அநீதியாத் தனாது
 தெய்வ நாட்டம் கைவரும் அளவைக்
 குவிவாய் அமையாக் குடநிறை தீநீர்
 பருவாய் வாளைப் பார்ப்பினோடு அஃதோ
 சினகரன் ஒளிசேர் சிலைகால் தீயில்
 துரியமும் கிறந்த தூயோன் தாய்மை
 அருளினன் அருள்பெற்று எழுந்தோற்கு
 இனிசேர் தீஞ்சொல் உயம்பினன் இனிதே.

குறிப்புரை :

வாழிய வாழி என்பது வாழ்வாயாக மகான்மாவே!
 வாழ்வாயாக! வாழ்வாயாக! வலிய மகரக்கொடியையும்
 வெற்றியையும் பழமையையும் உடைய காமதேவன் இச்சை
 பண்ணுவிக்கும் வலிய வெற்றியைக் கெடுத்து ஒழியாதே
 அடங்குதற்கு அரிதாகிய மாற்சரியத்தை நின்னிடத்துச்
 சிறிது நில்லாதபடி செயிக்கும் அறியாமை நீங்கிய
 ஞானத்தை உடையோனே வாழ்வாயாக!

உடம்பெறி - செல்வ என்பது சரீரமானது அடிக்கிற
 காற்றின் அளவும் நிலையாது என்னும் அந்த வேறுபாட்டை
 எனக்குத் தெளியும்படி அறிவித்து அருளினாய் ஞானச்
 செல்வனே.

அனியேன் முனிவ என்பது நின்னாலே அனுக்கிரகம்
 பெற்ற அடியேன் தனக்கு உவமை இல்லாத சத்தியஞான

ஆனந்த சொரூபமான பதி உண்மையை அறியாதே தேகம்விட்டேனாகில் இன்னமும் பாவபுண்ணியங்கள் என்னைப் பந்திப்பன அல்லவோ? அவா அறுத்தோனே.

மொய்த்திடை - அற்றே என்பது கன்மங்கள் பந்தித்த இடத்தே எனக்குக் கூடுவன எண்ணிறந்த பலவாகிய ஜனனம் அல்லவோ?

இத்திறன் சாலும் என்பது நின்னுடைய திருமுன்பே அடியேன் இந்த வேறுபாடுகளை விண்ணப்பம் செய்தது எத்தைதெக்கும் என்னில்?

மானின் கவராது என்பது மானின் குளம்புஅடி அழுத்தின குழியிலே நின்ற அற்பமான கலங்கல் நீரைக் கொண்டு சமுத்திரத்தில் அடங்கிய நீரை உவர்ப்பு, நுரை முதலிய தோடம்அற வேண்டும் என்று தெளித்ததை ஓக்கும்.

என்றுவிழ என்பது என்னுக்கறிக் கண்ணீர் வாரச் சீர்த்து உண்டாகிய உரோமம் புளகமாகித் தான் என்னும் முதல் கலங்கிக் கரைந்த நெஞ்சத்தோடே ஆசாரியன் சீர்பாதங்களிலே தோத்திரம் பண்ணி வீழ

அவனை - அவனை என்பது இப்படி பரிபாகத் துடனே விழுந்த சீடனை நோக்கி ஆசாரியனும் கிருபையாலே தன்வசம் அழிந்து இன்னபடி இருப்ப என்று சொல்லுதற்கு அரிய நீதியை உடைய பரமசிவனுடைய சிவத்துவத்தைப் பாவித்து தனது தெய்வீகத் திருநயனத்தாலே அநுக்கிரகித்து அருளும் அவனில்,

குவிவாய் - தீநீர் என்பது குவிந்த வாய்க்கால்லாத
குடத்தில் நிறைந்த இனியநீர் போலவும்

பகுவாய் பார்ப்பினோடு என்பது பெரிய
வாயினையுடைய வாளைமீனாகிய தாய் குஞ்சு வளர்ந்தாற்
போலவும்,

அதோ என்பது இந்த அதிசயமாத் திரமேயே!

தினகரன் தீயில் என்பது ஆதித்தன் சந்நிதியிலே சார்ந்த
சூரியகாந்தக்கால் தீக்கான்றல் போலவும்,

துரியமும் அருளினன் என்பது துரியா அவத்தைக்கும்
அப்பாலாகிய நின்மலனுடைய பதித்துவத்தைத் திருஉள்ளம்
பற்றினான்.

அருள்பெற்று - இனிதே, என்பது இங்ஙனம்
அநுக்கிரகத்தைப் பெற்று எழுந்த சீடனுக்கு இனி என்னும்
இசையை ஒத்த இனிய வசனங்களாலே அப்பதி
உண்மையை அறிதலைத் திருவாய்மலர்ந்து அருளிச்
செய்தனன்.

இனி - ஏழு இசையில் ஒன்று.

சொருபஸ்திதி முற்றிற்று.

iii) சொருபதரிசனம்

தத்துவாமிர்தம்

168. கைந்தி முன்புகல் இருவகைப் பாழ்கியல்பு எனலாய்
வந்த எல்லைகள் முடிந்த கீழ்மதிப்பரும் பாவைச்
சந்தம் ஒன்றுஅற விழுங்கிய சுயம்பிரகாசம்
கந்த கண்டரு என்று கறைமோன மொழியினில் அளித்தான்

குறிப்புரை :

இருவகைப்பாழ் என்பது சீவனுக்குள்ள
மாயப்பாழும் பரனுக்குள்ள வியோமப்பாழும் ஆகும்.
மதிப்பாரும்பாழ் என்பது உபசாந்தப்பாழை இந்த
முப்பாழையும் விழுங்கியது சுயம்பிரகாச சொரூபம் என்க.
சுயம்பிரகாசத்தை சுயம்பிரகாசம் என்று சொல்லுகின்றார்.

169. சொல்லும் எல்லைகள் முடிந்துதுரிசு ஒன்றும்கைதாய்
எல்லை கின்றிய அகண்டபர கீழ்ப் கிதெனா
வல்லவன், புதல்வன் வாழஒரு மோனமொழியால்
ஒல்லை கண்டு சிளையாய் எனஉகந்து அருளினான்

குறிப்புரை

வல்லவன் என்பது ஞானாசிரியனை, புதல்வன் என்பது
மாணவனை, ஆசிரியன் மாணவன் வாழ
மோனமொழியாலே சொருபத்தை காட்டினான் என்க.

சமாதி

கவ்வண்ணம் அருளி மெல்லன்று கயம்புவது கலாமையாலே
செவ்வண்ண வான மேனிக் கருணையே சிகழ்ந்து தோன்றக்
கைவண்ண அனலும் வேணிக் கங்கையும் தரித்த காமர்
மைவண்ண கண்டத்தோனும் மவுனமே வழங்கினானே

குறிப்புரை

இவ்வாறு கூறி மேற்கூற ஒன்றும் இல்லாமையால் -
செந்நிற மேனிச் சிவபெருமான் மௌனத்தை
வழங்கினான்.

தத்துவ சித்தி

171. வானம் ஆதி மயக்கற வாய்மனை
ஆன கோசரி யாமல் அகண்டமாய்த்
தான் நிறைந்து ஒளிரும்சதிர் காட்டினான்
மோன மாமொழியால் முனிபுங்கவன்

தத்துவாமிர்தம்

172. காரணத்தினை விழுங்கிவயம் உண்ட புரணக்
கண்ணும் மற்று கவணம்என்று கருதற்கு அரியஅச்
சீரணச்சுமைவு கிறந்து சிகழ் நல்சுமைவதாய் /
தெளிவதாகு பிரகாசஒளி உண்மையது அளித்து
ஏரணத்திகழ் உலப்பில்சுக சாகரமதாம் கயல்புஅளித்து
கனி கயம்புதல் கிறந்த முடிவைக்
காரணத்தார் வெளிகாட்டினர் கிருந்த அடியனும்
கண்டு கொண்டுற கிருந்தனன் கிருந்தபடியே

பாடபேதம் :

1. நஞ்சயமதாச் சிவமதாயபீர என்றும் பாடமுண்டு.

குறிப்புரை :

காரணத்தை விழுங்கி என்றதில் காரணம் என்பது மாயையாகிய காரணம் என்க. சுக சாகரமதாம் இயல்பு அளித்து காரணத்தை வெனிகாட்டினான் என்பதை முடித்துக்கொள்க.

173. நனவு உறும்கனவு ஒருங்குதல் கிறந்து

உணர்வதாய் நாடி மீல்உறு உபாங்கமது கிறந்து அறிவுகிறந்து
உனஅரும் சுகமும் உண்டதும் கிறந்து உவமை உண்டு
ஒப்பிலாது ஒளிர் உலப்பில் சுகசாகரம் அளித்து
கனம்அறும் பரம கின்பவெளிநல்கி கனிமீல் வினவறும்படி
முடிந்த நிலம் கிங்கு கிதுவெனா
அகைய அங்கணல் கியம்புதல் கிறந்த புதல்வன்
ஆரஅங்கு உணர நன்குகனிது கிருந்தருளினான்.

குறிப்புரை :

நனவும், கனவும், ஒடுங்குதலும் இறந்து உணர்வ தாகி மேல் உறு உபாங்கம்அது இறந்து, அறிவுஅறந்து, சுகம்உண்டதும் இறந்து, ஒப்பிலாது ஒளிரும் சுகசாகரம் என்று கூட்டி முடிபு கொள்க. பரமகின்பவெளி நல்கி இதுவே மேல்வினவரும்படி முடிந்தநிலம் என்று அருள்செய்ய என்று அங்கணனாகிய இறைவன் கூறினான். கூறியபின் புதல்வன் உணரும்படி இறைவன் மோனத்தில் நன்குகனிது கிருந்தருளினான்.

11. சுவானுபூதி

குறிப்பு :

ஸ்வ + அநுபூதி = சுவானுபூதி என்றாயிற்று. இதற்கு தன் அனுபவம் என்று பொருள்.

வினாவிளக்கம்

174. கண்டு கொண்டனன் முடிந்தபதம் நின்கருணையால்

மொண்டு கொண்டு முடியாத மிகுபேர் அமுதமே

மண்டி உண்டு களியா மதுரவாரி எனைநீ

தொண்டு கொண்டகியல் சொல்லும் விரகுஏது அறிகிலேன்.

குறிப்புரை :

மாணவன் ஆசிரியனை நோக்கி நின் கருணையால் முடிந்த பரத்தைக் கண்டுகொண்டனன். சொல்லும் விரகுஏது அறிகிலேன் என்று கூறினான்.

தத்துவாமிர்தம்

175. அண்டம் முன்திகழ் பதங்கனும் அவத்தைகளுமாய்

எண்தரும்படி கிசைந்திட கிசைந்திரு அவினே

கண்டு கொண்டிடவும் நீசெய்த வினோதமது எலாம்

விண்டு ஒழிந்திடவும் நீ செய்த விரகு ஏதுஅறிகிலேன்

குறிப்புரை :

இதுவுமது.

176. சொல் கிறந்த அபரோட்ச முத்திரையினில் இருந்து
நல்அதன் முடிவினை நடித்தே கிறை காட்டச்
சொல்கிறந்த நல்சுயம்பிரகாச ஆனந்தம்
மல்கியே உளம்நிகறந்து எதிர்த்துக் கடைவிருமால்

குறிப்புரை :

இறைவன் அபரோட்ச முத்திரையினில் இருந்து
முடிவினை நடித்தே காட்ட அதனால், சுயம்பிரகாச
ஆனந்தமானது மல்கி கடைபோயிற்று. ஏரி ஒன்று
தண்ணீரால் நிறைந்து கடைபோதல் போல
கடைபோயிற்று என்க.

அபரோட்ச ஞானம் - தான் கண்ட அனுபவ அறிவு
பரோட்ச ஞானம் - பிறர் கண்ட அறிவு

177. பூரணம் சுடர்வடிவதாய்ப் பொருவில்சித் பிரகாசம்
ஏரணம் திகழ்ஒளிகென்ப ஒழிவினில் தெளிவாய்ச்
சீரணம் திகழ் சிவப்பிரகாசநல் தெளிவின்
ஏரணந்தனை சுயம்புமாயு ஏதும் அழிகிலன்நான்

பாடபேதம் :

ஒளியினிற் என்றும் பாடமுண்டு.

குறிப்புரை :

வடிவதாய், தெளிவாய் திகழ்கின்ற சிவப்பிரகாசம்
ஆரயிழ்து என்று கூட்டிக் கொள்க.

178. பூரணம் திகழ் அமுதமாய்ப் பொருவில்சித் பிரகாசம்
ஏரணம் திகழ் சுவைகென்பம் சுவையினில் பயனாய்ச்
சீரணம் திகழ் சிவப்பிரகாச ஆர்அயிழ்து உண்டு
ஆர்வதின்றி அப்பூர்த்தி எப்பரிசு அறைருவன் நான்

குறிப்புரை :

முப்பதங்களின் மொழிந்துஉற முடிந்த பொருள்
என்பது தத்துவம்அசி என்னும் மகாவாக்கியப் பொருளால்
முடிந்த பொருளென்க. அதுவேபரமபதம் என்க.

179. முப்பதங்களின் மொழிந்துஉற முடிந்த பொருளை
கப்பரம்பதம், இருந்தபடி என்று அறையுமாறு
அப்ப ஒன்றும் விரகின்றிஅது அகோஅதிசயம்
உய்த்திருந்து விடலன்றி கனிஒன்றும் அறியேன்.

குறிப்புரை :

மாணவன் கூற்றாகும்.

இறைவனே முழுதும் மோனம் அதிலே முடிந்தது
அரும்பொருள் இருந்தபடியே இருந்தது. விடிந்தது,
வினியாயது. மாயையாகிய இரவு முடிந்தது என்று மாணவன்
கூறினான்.

180. முடிந்தது கன்றுமுழுதும் திகழும் மோனம்அதிலே
படிந்துஅரும் பொருள் இருந்தது இருந்தபடியே
விடிந்தது எங்கும் வெளியாகியது மாயாகிரவு
முடிந்தது கங்குகிறைவ எனபல மொழிந்திருக்குவேன்

குறிப்புரை :

இதுவுமது.

அனுபவசாரம்

181. செப்பொணாது என்னால் அத்தைச் சிரசாதிபாதம் அந்தம்
கப்பெலாம் விட்டு உரோமம் கம்பித்து விதிர்விதிர்ந்து உள்
அப்படி அளிச்சித்தாய் அங்கங்கள் அனைத்தும் நெக்கே
ஒப்பில் பேரின்பமாம் உன் ஒண்கழல் இருந்தவாறே

குறிப்புரை :

என்னால் செப்பொணாதது ஒப்பில்பேர் இன்பமாம் உன்
ஒண்கழல் இருந்தவாறு.

182. பரந்து இதம்அகம் அதாகும் படர்அறுத்தருளி மீளத்
திருந்து கசகத்து உதித்தஉடன் எலாச்செயலும் தீர்ந்தேன்
கருந்தஎவ் உயிரும் தானாய் கருந்துள பாவம் தன்னைக்
கரந்து உளந்திறைந்திருந்த கன்வன்நான் அழிகிலேனே.

பாடபேதம் :

1. தீர்த்தே யிருந்தபின் னுலகுந் தானா யிருந்துள
2. புரணம் தன்னை என்றும் பாடமுண்டு.

குறிப்புரை :

இதம் அகம் என்பதாவது

இதம் - இவ்வுலகம்

அகம் - அதன் உள்வீடான உலகம்

பாணம் தன்னை - என்பது அனுபவப்பொருளை

183. பண்ணுநான் எனதுஎன்று எண்ணப் பண்ணியமாயம்போல
அண்டனே மீள்என்று என்னை ஆட்டியது எல்லாம் என்னே
தொண்டனேன் உய்ந்தேன் உய்ந்தேன் துளக்கற நிறைந்த பாதம்
மொண்டுநான் பருகி மெல்மெல் மொழியுமாறு அழிகிலேனே.

குறிப்புரை :

பாதம் என்பது குருபாதம் என்கின்ற பூங்கழலை

நித்தியானந்த தரிசனம்

184. கள்ளத்தேன் அளவாய் வந்த கள்வனே! கமலத்தோலும்
வெள்ளத்தே துயிலும் மாலும் விரும்பும்மற்று எவரும் நிற்க
உள்ளத்தே புகுந்துஎன்று என்னை உண்டு நீ இருந்த
வண்ணம்

விள்ளத்தான் விரகு காணென் விளம்புமா விளம்பிடாரீ?

குறிப்புரை :

கள்வனே கமலத்தோலும் மாலும் மற்றும் எவரும் நிற்க
அவர்களை ஆட்கொள்ளாமல் என் உள்ளத்தே புகுந்து
என்றன்னை உண்டு நீ இருந்த வண்ணம் அதை விள்ள
முடியவில்லை என்றது.

மூலசித்தி

185. என்றும் எக்காலும் எங்கும் யாருளும் கிறைவ நீயே
துன்றிமற்று ஒன்றும்கின்றி இருந்தவாறு இருக்க கிங்ஙன்
பின்றுமற்று உளவாப்பேணி கிதம்அகப்பேயது ஏழிச்
சென்றிடச் செய்த தெய்வ விச்சைஎன் செப்பிடாரீ?

குறிப்புரை :

இதம் அகம்பேய் என்பது இதம் என்கின்ற
வெளிவுகைப்பற்றும், அகம் என்கின்ற உள்உகைப் பற்றும்
ஆகிய இரண்டையும் குறிக்கும்.

தத்துவ நிலயம்

186. உம்பர்தாம் உணருமாறுஎன் ஒளிமறை உரைக்குமாறு என்
கம்பர்தாம் என்னை உன்னை கயற்றியால் காணுமாறு என்
எம்பிரான் கிங்ஙனே வந்து கப்பரிசு கருக்கின் அல்லால்
தம்பிரான் ஆட்டும் தன்மை தவிர்ப்பவர் எவர்பற்று அந்தோ!

குறிப்புரை :

தம்பிரான் ஆகிய நீ என்னை ஆட்டும் தன்மையை எவர்
தவிர்ப்பார் என்றது.

மெய்ப்மொழி

187. எத்தனை எண்ணில் ஊழி பிறந்துகொந்து ஏதும் ஓரா
மத்தனாம் என்னை ஓர்கால் மாத்திரைகளில் வேசித்துச்
சுத்தமாம் கின்பருபத்து / தூரங்கன்று அதாரம் ஆக்கி
வித்தகா நீதான் செய்த விச்சையது கருந்தவாறு ஏன்?

பாடபேதம் :

ரூபம் என்றும் பாடமுண்டு.

குறுந்திரட்டு

188. நனவுஎன உலகத்தன்னில் நடக்கும்அவ் விடயம்எல்லாம்
கனவுஎன கழிந்தது உன்றன் கருணைநான் கண்டபொருதே
மனவினைக்கு எட்டா கின்ப வடிவதே வடிவது ஆனால்
வினவிடப்படுவது உண்டோ வேறுமற்று அளவை கொண்டே

குறிப்புரை :

உன் கருணையைக் கண்டபொருதே விடயமெல்லாம்
கனவு என கழிந்தது. வினைக்கு எட்டாத இன்பவடிவே

வடிவானதால் இதைவிட சிறந்த ஒன்றை
வினவிடப்படுமோ என்றது.

அநுபவசித்தி

189. ஊன்எங்கே உயிர்எங்கே உணர்வுஎங்கேதான்
உயர்வுஎங்கே கழிவுஎங்கே ஊர்பேர் எங்கே
நான்எங்கே எனதுஎங்கே நாநாஎங்கே
நலம்தாட்காம் அவைஎங்கே நாசம் எங்கே
வான்எங்கே வளிதீநீர் மண்ணது எங்கே
மாகுஎங்கே தேசுஎங்கே வாராதே வந்து
தான்குங்கே அளித்த மலர்த்தானே ஆகிச்
சுமைந்திருந்தது அல்லது மற்று அறியோம் ஒன்றும்.

குறிப்புரை :

மலர்த்தான் என்பது பூங்கழலாகிய குருபாதத்தை
அக்குருபாத ஞானத்தைப் பெற்று நான் அதுவாய் இருந்து
விட்டால் ஊன்முதலானவை எல்லாம் எங்கே இருக்கும்?
இருக்காது என்பது கருத்து.

திருவாசகம்

190. நீக்கி முன்னனைத் தன்னொரு நிலாவகை
குரம்பையில் புகப்பெய்து
நோக்கி நுண்ணிய நொடினை சொல்செய்து
நுகம்கின்றி விளாக்ககத்துத்

தாக்கி முன்செய்த பொய்ச் சான்று துக்களிற்றுத்து

எழுதரு சுடர்ச் சோதி

ஆக்கி ஆண்டுதன் அடியரில் கூட்டிய

அதிசயம் கண்டாமே.

குறிப்புரை :

என்னை எழுதரு சுடர்ச்சோதி ஆக்கி ஆண்டுதன் அடியரில் கூட்டி அதிசயம் கண்டாமே என்று முடித்துக்கொள்க.

191. கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்தவாறு ஒருவன்

தீட்டார் மதிப்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்

காட்டாதன எல்லாம் காட்டித் சிவம்காட்டித்

தாள்தாமரை காட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி

நாட்டார் நுகைசெய்ய நாம்மேலை வீடுஎய்த

ஆள்தான் கொண்டு ஆண்டவா பாருதும் காண் அம்மானாய்.

குறிப்புரை :

தோழியே ஒருவனாகிய இறைவன் என்னிடம் வந்து செய்த தந்திரச் செயல்களை கேட்டாயோ அதை உனக்குச் சொல்லுகின்றேன். அவன் காட்டானதன் எல்லாம் காட்டினான். சிவம்காட்டினான், தாள்தாமரைக் காட்டினான், தன் கருணை தேன் காட்டினான் என்று முடித்து கொள்க.

குறிப்பு :

காட்டாதன என்பது சீவதுரியப்பேரும், பரதுரியப்பேரும் ஆகும் தாள்தாமரை என்பது குருபாதம் என்கின்ற பூங்கழலாகும்.

திருவாய்மொழி

192. உளரும் கில்கை அல்லராய் உளராய்கில்கை ஆகியே

உளர்எம் ஒருவர் அவர்வந்து என்உள்ளத்து உள்ளே

உறைகின்றார்

வளரும்பிறையும் தேய்பிறையும் போல அசைவும் ஆக்கமுமாய்

வளரும் சுடரும் இருளும்போல் தெருளும் மருளும் மாய்த்தோலே.

193. சிக்கெனச் சிறிதோர்கிடமும் புறப்பட்டாத தன்உளே உலகுகள்

ஒக்கவே விழுங்கிப் புகுந்தான் புகுந்ததற் பின்

மிக்க ஞானவெள்ளச் சுடர்விளக்காய்த் துளக்கற்று அமுதமாய்

எங்கும்

பக்கம் நோக்கறியான் என்பைந்தாமரைக் கண்ணனே.

194. சூழ்ந்து அகன்று ஆழ்ந்து உயர்ந்த முடிவில்பெரும்பாழ் ஏயோ

சூழ்ந்ததனில் பெரியபர நன்மலர்சோதி ஏயோ

சூழ்ந்ததனில் பெரியசுடர்கூன கன்பம் ஏயோ

சூழ்ந்ததனில் பெரியஎன் அவாஅறச் சூழ்ந்தாயே

திருவாசகம்

இந்த இரண்டு பாடல்களும் இப்போதுள்ள திருவாசகப்பதிப்பில் காணப்பெறவில்லை.

195. அன்னையும் ஆயமும் கேண்மின்களோ எனது
 ஆருயிராய் சிவபெருமான்
 என்னது யான் கவ்விரண்டும் என்னுள்ளாய்
 கருந்து ஏக வந்தான்
 உன்னை உறவும் பிறவும் காணான்
 மூவுலகும் பரந்து எங்கும் தானாய்
 கின்னது அளவுஎன்று கியம்ப ஒண்ணா
 கின்ப வெள்ளத்து எனை கிட்டனனை

196. வானும் நிலனும் அகையக் கேண்மோ
 வள்ளல் பெருந்துறை மைய பெம்மான்
 தானும் தன்கையலும் / ஆகி என்றான்
 சதுரை அழித்துமால் தந்தபோதே
 ஊனும் உயிரும் உணர்வும் ஒன்றாய்
 உரோமம் எல்லாம் சிவிரப்பித்து என்னை
 யானும் எனைஅறியாத வண்ணம்
 கின்ப வெள்ளத்து எனை கிட்டனனை

பாடபேதம் :

என்னை யாண்டென் என்றும் பாடமுண்டு.

அதிக்கிர்தாமிர்தம்

197. நூலு மறைநறு நாடு அரிதாகிய
 நூன ஆனந்தமே ஆகி நலம்மிக்க
 கோலம் கருக்கும்படியே குரவன்
 கருக்கும் படியே

198. கழிவற எல்லாமாய் ஏதும்தாம் அன்றிக்
கரையில்லா கின்பம் ஆகிய தம்பிரான்
எழில் இருக்கும்படியே கிறைவர்
என்னை இருக்கும் படியே

199. அளவில் ஆரணம் அயன் முன்ஆகிய
அவர்கள் வாடிட என்உள்ளம் மேவிய
வளம் இருக்கும்படியே என்னை
மானவுருக்கும் படியே

200. வானவர் கின்னம் கனவிலும் கூட
மதிக்குமாறு அறியா வளமாய்
தான் இருக்கும்படியே தம்பிரானிருக்கும் படியே

201. ஆரணத்தாலும் ஒர்வுஅரிதாய் அமலம் ஆகிய
அளவிலா கின்பம்
ஓர்² இருக்கும்படியே ஒப்பிலான் இருக்கும்படியே

பாடபேதம் :

1. ஆவனைத்தாலு
2. மோலிருக்கும் படியே

202. உவமை ஒன்றொடும் கிடஅரிதாகி
ஒழிவது கின்றியே உளமெலாம் நிகறந்து
கவர் இருக்கும்படியே கவர் என்னை உருக்கும்படியே

-சுவானுபூதி முற்றிற்று -

12. கிருதகிருத்திய லைக்கணம்

விளக்கம் :

கிருத கிருத்தியமாவது செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்து முடித்தலாகும். இதனை தமிழ்நூலார் வினைமுடிபு என்பர்.

வினாவிளக்கம்

203. தன்அனு பூதியாலே தான் வியந்து உருகாநின்ற
அன்னநல் கிருதகிருத்தியன் அரியநல் கிறையநோக்கி
கின்னது செய்தான்என்ன கயம்பொணாது அந்தோ அந்த
நல்நலம் காண்பது அல்லால் நாவினால் நவிலல் ஆவோ.

தத்துவசித்தி

204. என்னையும் எனதாக கிசைந்த போ
தன்னையும் அழியாத சழக்கனை
உன்னையே அகையாய் உனது ஆள்அடைந்து
என்னை உண்மை உணர்ந்தனை கன்றுநான்

பாடபேதம் :

தன்பரு என்னை ஆண்டது என்கொல் ஈசனே என்றும்
பாடமுண்டு.

205. முன் பிறப்பது கறப்பகையே முயன்று
என்பு கிறைச்சியின் கட்டுகனை விட்டுளேன்
வன்பிறப்பை அறுத்தது வள்ளலே
என்பெறப் பயன் எந்தனி நாயகா?

மெய்ம்மொழி

206. எல்லாரும் காணப் பொல்லா இருப்பைப்

பொன் ஆக்கி அதைப்

பல்லாரும் தொழும் தேவாகப் பண்ணி

வைத்து ஆங்கு அனாதிப்

பொல்லாஎன் பிறிவித்துன்பம் போக்கி

ஆண்டு இன்பம் தந்தாய்

சொல்லாய் கைமாலுஎன் செய்கேன்

தோற்றிய உனது முன்னே?

பாடபேதம் :

தோற்றிய உனது முன்னே என்றும் பாடமுண்டு.

ஞானசூரியன்

207. என்று உரை செய்து மெல்மெல் எழுதரும் உவகை வெள்ளம்

துன்றிட உததியேழ்போல் துளக்கம்கில் அன்பால் மிக்கு

நின்றுகிறை அருளே நோக்கி நெக்குநெக்கு உருகி நேசத்து

ஒன்றிய உளம் தழுத்து' அங்கு உறைந்தனன் இன்னசெய்தான்.

பாடபேதம் :

1. தழுத்து என்பது தழுதழுத்தல் ஆம்

பரமார்த்த தரிசனம்

208. தொழும் புகழும் மெய்ம்மயிர் துளக்கம் உயிர்சோரும்

எழும் புவனம் ஏழும் அவன்அன்றி எதிர் காணான்

விழுங்கல் உறுவான்என விரும்பி மெய் மயங்கா

அழும்பரியும் என்செய்தனன் என்று அறியலாமோ

209. மண்ணுஉற வணங்கும் மயிர்குச்சென நிரைக்கும்
கண்ணும் மனமும் கரைய நின்று கைமுகிழ்த்தே
எண்ணும் உலகங்களையும் யாவரையும் மெல்நான்
பண்ணும் அவன்முன்பு சிலநின்று பகர்உற்றான்.

தத்துவ சித்தி

210. ஆசியே திகழ்ந்தியே அளவற்ற சிற்பரம் ஆகி நீள்
சோதியே மிகுபொதமே எழுசொல் தொடக்கி அதிதாரமே
நீதனென் உடைநாதனே திகழ்ந்தித்த சுத்த நிறுத்தமே
வேத நூல்கினர் மெதைவே வினவற்ற சிற்பர யோகமே!

211. அய்யனே எனது அன்கையே அழிவாசியே அழிவித்துளாய்
பொய்யனென்உடை மெய்யனே பொதுளங்கும் நின்ற புராணனே
செய்ய தாமரை அன்ன தன்மைதிகழ்ந்த பாத யுகங்கள்முன்
கையனென் விகை கொய்யநல்கிய காரணா கருணாகரா.

பரமார்த்த தரிசனம் : பகவத் கீதையின் ஒரு பெயர்
மேலான பொருளைத் தெரிந்து கொள்ளுதல்.

பரமார்த்த தரிசனம்

212. உண்டாக உலகனைத்தும் ஈன்றாய் நீயே
உவராலும்! முன்உண்மை உணர்ந்து கூறி
கொண்டாடப்படுவாய் நீமெய்மை நல்கிக்
குருவாகி குற்றங்கள் தீர்க்கின்றாய் நீ
என்தாவும் மறைஅனைத்தும் உன்னின் மிக்கார்
கூல்லைஎன நின்றுஏது எடுத்தக்காட்டாக்
கண்டாலும் நின்பெருமை காணமாட்டாக்
கண்ணில்லாதவர் வேறுகாண்பது உண்டோ

பாடபேதம் :

1. உண்மையா எவராலும் உணர்ந்து என்றும்
2. என்றாலும் என்றும் பாடம் உண்டு.

213. ஏயும் பரிசுகிவ் உலகுஎல்லாம்

என்றும் பிறப்பித் திருக்கின்ற

தாயும் பிதாவும் ஆவாய்நீ

தாய்தாய் தந்தைதந்தையும்தீ

ஆயும் படியை அல்லாத

ஐயா! உன்னை அடியனென்

மாயும் பிறவித் துயர்தீர

நூறாயிரம்கால் வணங்கினென்

214. என்பேர் கரும்பை கெடும்வண்ணம்

கின்னம் தொழுதேன் எந்தாய் உன்

முன்பே தொழுதேன் உன்னுடைய

பின்பே முறையால் வணங்கினென்

அன்பே! அடியேன் ஆருயிரே

அகலா கந்தப் பெரும்பிறவி

வன்பேகெட உன்றனை எங்கும்

மறித்தும் மறித்தும் வணங்கினென்

தத்துவாமிர்தம்

215. தொழுதுஎழும் பணியும் நின்றுபுகழும் சுழல்உறும்

சொல்லும் வாய்குழறும் எல்லைஅற அன்பு பெருகும்

அழும்நுகும் குழையும் என்புருக நல்புகழம் வந்து

ஆகம்விண்டு விதிர்கொண்டு அயரும் நின்றுதெனியும்

அழலது ஒன்றும் மெழுகும் சிலை எனும்படி கரைந்து
 அமரர் கண்டிட வருந்துபரம் இன்று வெளிகண்
 பழுதுஅறும்படி உகந்திட இருந்த அருளின் பரிசுகண்ட
 அலமும் வந்திருக்க குஞ்சி குவியா

குறிப்பு :

1. அழலதொன்று சிலையும் மெழுகெனும்படி கரைந்து
 எனும் பாடம் கொள்க.

மெய்யம்மொழி

216. உணங்கிடாது அனைத்தும் நியாய் நின்றும் ஒன்று அல்லாய்
 போற்றி
 இணங்கிரும் சகத்தாம் இந்த உயந்திரத் தலைவா போற்றி
 பிணங்கிரும் சமய தர்க்கப் பிணக்குஅறுத்து ஆண்டாய் போற்றி
 வணங்கும்என் பவநோய் தீர்த்த வயித்தியப் பெருமான் போற்றி

பாடபேதம் :

1. தர்க்கும் வைதிகப் பெருமான் என்றும் பாடமுண்டு.

பரமார்த்த தரிசனம்

217. அணித்தகைய சோதி அமலா உன் அருளாலே
 கணித்தல் அரிதாய பிறவிக்கடல் கடந்தேன்
 பிணித்தபெரு மாகையமயல் கெட்டது பிரானே
 பணித்தபணி அல்லது செய்ப்பெருவது உண்டோ

வாசுதேவசதகம்

218. இல்லைஎன்று உலகை நக்குக் கனவுக்கும் என்று விட்டேன்
நல்லஉன் அருள்நாவாயால் பிறவி மாக்கடல் கடந்தேன்
சொல்லொணா நித்த சுத்த முத்த ரூபத்தன் நானே
எல்லைதீர் அடிமை செய்யும் இதுஅலால் அல்லது இல்லை.

தத்துவசித்தி

219. என்று பன்னி விழுந்து மண்ணில்
எழுந்து அநேக விதங்களால்
வென்று கண்டுக அம்புமாரி
விரைந்து உரோமம் அரும்பமுன்
சென்று நின்ற பவங்கள் ஒடஒரு
சோர்விலா வகை செய்ததான்
ஒன்று வந்து விழுந்து கூர்மை
ஒருங்க அன்பில் உறங்கினான்

கிருதகிருத்திய இலக்கணம் முற்றும்.

மங்கலவரம்

வேதமுடி வின்னின்விகைவு ஆகமத்தின் யிருபயன், யிருதி புராணசாரம்
கோதறுஞா னிகண்மொழிகள், குலவியநல் அனுபூதி குறியில் கன்பம்
வாதகருட்டு எழில்கரவி மன்னுசிவம் வெளிப்படுத்தும் மணிநல்தீபம்
சோதிசிவப் பிரகாசம் தொகுத்தமைத்த திரட்டெனும் நல் சிவப்பிரகாசம்.

கவயம் நீருக, மாமகழ மன்னுக
மெய்வி ரும்பிய அன்பர் வினங்குக
கைவ நன்நெறி தான்கறைத்து ஒங்குக
தெய்வ வெண்திரு நிறு சிறக்கவே

குறிப்பு : இத்திரட்டு சிவப்பிரகாசர் தொகுத்த திரட்டு
'சிவப்பிரகாசப் பெருந்திரட்டு' என்பது பெயராகும்.

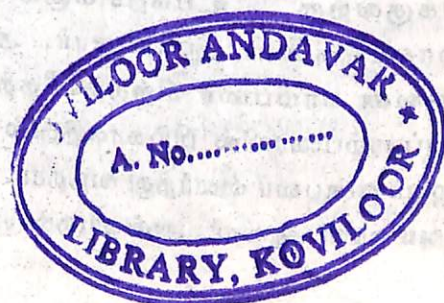
பெருந்திரட்டு உபதேசப்பணை (எண் பாட்டைக் குறிக்கும்)

அண்டனே	51	அன்னையும்	195
அண்டம்	175	ஆகமங்கள்	81
அணித்தகைய	217	ஆக்கமும்	111
அப்பரிசு	57	ஆதலால் அதீத	74
அய்யனே	211	ஆதலால் அறைந்த	150
அரசே	75	ஆதலால் எவையும்	20
அரியமாமறை	31	ஆதனாய்	26
அருந்துயர்க்கு	34	ஆரணத்தாலும்	201
அரும்பவ	68	ஆர்த்தலாச்	154
அருளதால்	83	ஆதிமூலமே	118
அருளும் நாயகன்	151	ஆதியே	210
அவத்தை	36	இதமும்	134
அழியும்	1	இதம் அகிதந்தான்	137
அளவிலாப்	100	இதுஇது	6
அளவிலாப்	160	இதுசகம்	120
அளவில் அம்பரம்	54	இரண்டென	109
அளவில் ஆரணம்	199	இரதமாய்	132
அறவே	104	இருந்தவாறு	59
அறம்திகழ்	140	இலங்கிய	16
அறிவது	28	இல்லைஎன்று	218
அறிவு அறியாமை	60	இவ்வண்ணம்	147
அறிவு அறியாமை	107	இவ்வண்ணம்	170
அறிகின்	38	இறைவன்	116
அறிகின்ற	84	உடம்புடன்	55
அறுநால்	146	உணங்கிடாது	216
அறைகுவர்	79	உணர்ந்திலாத்	136

உண்டாக	212	என்றும்	185
உதயம்	135	என்னை	40
உம்பர்தாம்	186	என்னையும்	204
உம்பனே	106	ஏதுக்கும்	46
உயிர்உயிர்	42	ஏதும்அங்கு	14
உருவமாய்	131	ஏயும்	214
உவமை	202	ஏற்றிய	17
உளரும்	192	ஒலிகளாய்	129
உன்றனுக்கு	157	ஒலிமுதல்	56
உன்னும்	158	ஒன்றுஎனின்	91
ஊனமாம்	65	ஒன்றொடு	153
ஊனில்	32	ஒடிடத்தினும்	156
ஊனின்	2	ஒதரும்	123
ஊன்கிறந்து	143	ஒதல்உற்ற	119
ஊன்எங்கே	189	ஒவிலாது	99
ஊன்றி	114	ஒவிலாது	159
எட்டுறுப்பாகி	155	கடலே	97
எண்திசை	166	கண்டு	174
எத்தனை	187	கரணங்களுடன்	45
எந்தை	165	கழிவற	198
எந்தையே	13	கள்ளத்தேன்	184
எலைஇலா	145	கனநனவு	11
எல்லாரும்	206	கனநனவு இரண்டினில்	12
எல்லாம்	41	காச்சினை	142
என்சிரம்	125	காரணத்தினை	172
என்பேர்	214	காய்ந்த	49
என்றலால்	152	குறிஅன்று	87
என்றுஉரை	207	குறுக	77
என்றுபன்னி	219	கேட்டாயோ	191
என்றுவிண்	149		

கைம்மாறு	95	துரியங்கொள்	89
சத்தப்பரிசு	30	துரியமாம்	44
சத்தாதி	126	துரியம்அடங்கிய	78
சாக்கிரத்தே	66	துரியம்	52
சாற்றிய	15	துரியாதீதம்	63
சாற்றிய	33	துரியாதீதம்	69
சிக்கெனச்	193	துரியாதீதம் மாயோனி	73
சீவநல்	71	தெசையது	124
சீவனாம்	110	தொல்லை	115
சுத்தமாம்	47	தொழுதுஎழும்	215
சுழுத்தியாம்	61	தொழும்	208
சூழ்ந்து	194	தோற்றி நின்று	29
செப்பரும்	141	நண்ணரும்	67
செப்பரும்	48	நல்சிவத்தையே	117
செப்பொணாது என்னால்		நனவது	4
	181	நனவிடைத்	64
செவியாதி	139	நனவு உறும்	173
செறிவாய்	122	நனவுஎன உலகம்	188
சொல்லிறந்த	176	நனவொடு	3
சொல்லிய	108	நனவொடுகனவு	72
சொல்லும்	70	நன்றாய்	94
சொல்லும்	169	நாலு	197
ஞான	128	நானும்	82
தன்அநு	203	நித்த	92
தன்னிலை	50	நின்ற	93
தன்னை	39	நீக்கி	190
தாரா	164	நீக்கொரு	101
தான்அறிவு	62	நீக்கொரு	161
திருவின்	105	நோக்கி	98
தினைஎன	5	பகைத்தெனை	22

படிஒன்றும்	88	மான்ஏர்	96
பண்டுநான்	21	முடிந்தது	180
பண்டுநான்	183	முப்பதங்களின்	179
பரந்த	112	முப்பொறி	23
பரந்து	182	முன்பிறப்பது	205
பரிசுமாய்	130	மூன்று	43
பிறியப்படும்	85	மேவும்	103
பிறிவாம்	138	மேவும் உன்றன்	163
பிறிவு அகம்	58	மைந்த	168
பின்பொடு	19	மையல்லார்	18
புகலநின்	53	வஞ்சகம்	27
புறங்கள்	144	வாக்கொடு	102
பூரணம்	177	வாக்கொடு	162
பூரணத்திகழ்	178	வாரிக்கொண்டு	113
பொறிஉறு	80	வாழியபெரும	167
பொறிபுலன்	7	வானவர்	200
பொறிபுலன்கரணம்	25	வானம்ஆகி	148
பொறிபுலன்விடய	8	வானம்	171
பொண்ணைத்தான்	37	வானும்	197
போக்கற்றது	90	விடயமாம்	10
மணமதாய்	133	வியந்துஉளம்	127
மண்ணுஉற	209	விரையுமா	24
மனத்தினின்	35	வீடிலா	121
மனன் அதின்	9	வேதமொடு	86
மாவடு	76		

பேராசிரியர் திரு. அடிகளாசிரியரின் வாழ்வும் பணியும் (அ.சிவபெருமான்)

தமிழ்நாட்டில் விழுப்புரம் மாவட்டம் கல்லக்குறிச்சி வட்டத்தின் தென்கோடியில் வடவெள்ளாற்றின் வடக்குக் கரையில் உள்ளது குகையூர் என்னும் கூகையூராகும். இவ்வூரை இலக்கியங்கள் குகையூர் என்று கூறும். பொது மக்கள் கூகையூர் என்று கூறுவர்.

திருமூல நாயனாருடைய கொள்கையில் பயிற்சியுடைய சித்தநாதர் என்னும் சித்தர் ஒருவர் இவ்வூருக்கு வந்து ஆற்றங்கரைப் புதருள்தங்கி, சிவயோக சமாதியை மேற்கொண்டிருந்தார். அவர் அட்டமா சித்தியினும் வல்லவராய் இருந்தார்.

அவ்வூரை ஆண்டிருந்த குறுநில மன்னனாகிய மாலாங்கள் என்பவன் சித்தநாதருடைய பெருமையை உணர்ந்து தன் மனைவியுடன் வந்து பேரன்புடன் அவர்க்குப் பணிவிடை செய்தொழுகினான். அவ்விருவருடைய பேரன்பினையும் மகப்பேறின்றி மூப்படைந்துள்ள நிலையினையும் உணர்ந்த சித்தநாதர் அவ்விருவரையும் இளமை உடையவராக ஆக்கி, வீரசைவ நெறியை மேற்கொண்டு வாழுமாறு செய்து, பக்குவற்கு உபதேசிக்கும் மாதவக்குருபரனாக மாலாங்கனை ஆக்கினார். அம்மாலாங்களிலிருந்து அவன் பரம்பரை சித்தநாதேத்சுராதீனமாக ஆயிற்று. அப்பரம்பரையில் பிற்காலத்தில் பட்டத்துப் பெரியசாமி ஐயர் என்பவர் வளர்ந்து வந்தார். அவர் மனைவி. குங்கும அம்மாள் ஆவார். அவ்விருவரும் நன்கு படித்தவர்கள்.

அவ்விருவர்க்கும் கி.பி. 1910 - இல் சாதாரண யாண்டு சித்திரைத் திங்கள் ஐந்தாம் நாள் ரூயிற்றுக்கிழமை தனுர் இலக்கினத்தில் பூசம் நாளில் திரு. அடிகளாசிரியர் முதல் மகனாகப் பிறந்தார். இவரின் பிள்ளைப்பெயர் குருசாமிஅய்யர் என்பதாகும். பிற்காலத்தில் தனித்தமிழ் இயக்கத் தலைவர் தவத்திரு. மறைமலையடிகளார் கருத்துப்படி திரு.அடிகளாசிரியர் எனப் பெயரை மாற்றிக் கொண்டார்.

இளமைக் காலமும் கல்வியும் :

இவர்க்கு ஏழாம் யாண்டில் தந்தையார் காலமாகி விட்டார். இவர் தாயார் குங்கும அம்மாள்தான் இவரைப் பேணிப்பூர்த்து கல்வி கற்குமாறு செய்தார். பெரம்பலூருக்கும் அண்மையிலுள்ள நெடுவாசல் என்னும் ஊர் இவர் தாயார் பிறந்த ஊராகும் தாய்மாமன் இருவராவர். மூத்தவர் திரு. கு. சுப்பிரமணியதேவர் இளையவர் கு. சிவப்பிரகாசதேவர் ஆவார். இவ்விருவரும் நன்கு தமிழ் பயின்றவர்கள் மருத்துவக்கலை, சோதிடக்கலை ஆகியவற்றிலும் வல்லவர்கள். அடிகளாசிரியர் இவர்கள் [தாய்மாமன்] வீட்டில் தங்கி, தமிழ்ப் பயிற்சியையும் வடமொழிப் பயிற்சியையும் பெற்றார்.

பெரம்பலூரில் வாழ்ந்த திரு.மருதநாடார் என்பவரிடம் சோதிடக் கலையைக் கற்றுக் கொண்டார். முசிறி அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராய் இருந்த உயர்திரு. வீ. குமாரவீரையர் என்பவரிடம் நன்னூல் காண்டிகை உரையை மட்டும் முறைப்படி பாடங் கோட்டார். 1937 - இல் இவர் தனியாகப் பயின்று சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தேர்வெழுதித் தமிழ்ப்புலவர் பட்டத்தைப் பெற்றார்.

மயிலம் கல்லூரியில் பணி

14-07-1938 - இல் மயிலம் திருமடத்தில் ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ்க்கல்லூரி என்ற பெயரால் ஒரு தமிழ்க்கல்லூரி தோன்றிற்று. அக்கல்லூரியில் இவர் முதலாசிரியராக அமர்ந்தார். அக்கல்லூரி பல்கலைக்கழக ஒப்புதல் பெற்றபின் 1-7-41 இலிருந்து 30-11-41 வரை விரிவுரையாளராகவும் 11-2-42 இலிருந்து 1-7-1950 வரை துணைத் தலைவராகவும் பணியாற்றினார்.

கரந்தைத் தமிழ்க் கல்லூரிப் பணி:

பின்னர் 3-7-1950 இலிருந்து 3-7-1970 வரை தஞ்சாவூர் கரந்தைப் புலவர் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகவும் துணை முதல்வராகவும் பணியாற்றி 4-4-70 ல் ஓய்வு பெற்றார்.

ஓய்விற்குப் பின்

சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூரில் அமைந்திருந்த தனியார் தமிழ்க்கல்லூரி ஒன்றில் முதல்வராக மூன்றாண்டுகள் பணியாற்றினார்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் ஆராய்ச்சியாளராக ஓராண்டு [1977] பணியாற்றினார்.

20-1-1982ஆம் நாளிலிருந்து 1-10-1985 ஆம் நாள்வரை தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் சுவடிப் புலத்தில் சிறப்பு நிலை இணைப்பேராசிரியராக அமர்ந்து தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சியைச் செய்து வந்தார். அதன்பின் மூப்பின் காரணமாகத் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகப் பணியிலிருந்து தாமே விலகிக்கொண்டார். மூப்பின்

காரணமாகத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகப் பணியிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொண்ட அவர் தம் இல்லத்திலிருந்து அப்பணியை [தொல்காப்பிய ஆய்வுப் பணியை] நிறைவு செய்து வழங்கினார்.

குடும்பம் :

“கிருந்தமிழே உன்னால் கிருந்தேன் வானோர்

விருந்தமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன்”

என்று தமிழுக்காக வாழ்ந்து வரும் பேராசிரியர் அடிகளாசிரியர் அவர்கள், தம் பிறந்த ஊரிலேயே பிறந்த கூரை வீட்டிலேயே மண் தரையில் இன்னமும் அமர்ந்து இந்த மண்ணோடு இருக்கும் பற்றை நிலைப்படுத்துவார் போல் வளங்குன்றிய வாழ்வே வாழ்ந்து வருகிறார். தமிழ்ப் பணிக்காகவே தம் பொருவாதாரத்தைச் செலவிட்டு வேண்டுமென்றே வளங்குன்றிய வாழ்வைத் தேடிக் கொண்டவராவார்.

அறிவுச்சான்ற மூன்று ஆண்மக்களும், அமைதி சான்ற மூன்று பெண்மக்களும் வாசுகி அனைய மனையாளுமே இவரது சொத்துக்களாக உள்ளனர். சிந்தனை செய்வதே சிறந்த இவர் உடல் இன்று பலரின் சிந்தனைக்கு உரியதாக உள்ளது. எழுதி எழுதியே முதிர்ந்த இவரது கைகள் எழுத மறுக்கின்றன. நடந்தே சிறந்த கால்கள் நடை தடுமாறுகின்றன. ஆனால் சிந்தனை மட்டும் தடுமாறாமல் தமிழையே இன்றும் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அகவை [97] முதிர்ந்த நிலையில் வந்த ஆசையும் அற்று. தம் நூல்கள் அச்சேறி உலாவர வேண்டுமென்ற பற்று ஒன்றுடன் மட்டுமே இவர் வாழ்ந்து வருகிறார்.

அடிகளாசிரியர் தமிழ்ப்பணி

என்னை நன்றாக கிறைவன் படைத்தனன்

தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறு

என்ற திருமூலர் வாக்குப்படி அடிகளாசிரியர் இன்றளவும் தமது முதிர்ந்த வயதிலும் [97] தமிழ்ப்பணி செய்து வருகின்றார் ஏறத்தாழ முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் கல்லூரிகளில் தமிழ் கற்பிக்கும் பணியை ஆற்றி வந்தார். அன்றியும் இடையறாது உழைத்துத் தமிழில் நூல்கள் எழுதுவதிலும் ஈடுபட்டுள்ளார். இதுகாறும் இவர் உரை நூல்கள் படைப்பிலக்கிய நூல்கள் என்ற வகையில் 57 நூல்களைப் படைத்துள்ளார். அவை வருமாறு:

அடிகளாசிரியர் படைப்புகள்

1. உரை நூல்கள்

அ) உரைப் பதிப்புகள்

(உரையோடு விளங்கிய நூல்களைப் பதிப்பித்தல்)

1. அருணகிரி அந்தாதி - சரசுவதிமகால் வெளியீடு 1967
2. மருதூரந்தாதி உரை- சரசுவதிமகால் வெளியீடு 1968
3. காலச் சக்கரம் - சரசுவதிமகால் வெளியீடு 1969-79 [சோதிட நூல்]
4. வராகர் ஓராசாத்திரம் [சோதிட நூல்] சரசுவதி மகால் வெளியீடு 1970-8-90
5. சிவஞான தீபம் உரை- சரசுவதி மகால் வெளியீடு 1970
6. சிவப்பிரகாச விகாசம் உரை-சரசுவதி மகால் வெளியீடு 1977

ஆ) உரைவரைவுகள்

(தாமே உரை எழுதி வெளியிட்டவை)

7.	முத்துக்குமாரசாமி பின்னைத்தமிழ் உரை	1938
8.	சேக்கிழார் பின்னைத் தமிழ் உரை	1967
9.	தமிழகக் கல்வெட்டு விளக்கவுரை
[மு. கோவிந்தராசனாருடன்
இணைந்து எழுதியவை]	1967-68
10.	திருவலஞ்சுழி தேவாரப்பாடல்கள் உரை	1956
11.	திருவாசகக் கோயில் திருப்பதிகம் உரை	1981
12.	சிவபுராணச் சிற்றூரை	1986-99
13.	சதமணிமாலை மூலமும் உரையும்	1990
14.	சித்தாந்த சிகாமணி அங்கத் தலைத் திரட்டு உரை	1991
15.	புநீமத் சிவஞான பாஸ்தேசிகர் திருப்பள்ளி
எழுச்சி உரை	1991
16.	குதம்பைச்சித்தர் பாடலும் உரையும்	1999
17.	இட்டலிங்க அபிடேக மாலை
மூலமும் உரையும்	2001
18.	சசிவன்ன போதம் மூலமும் உரையும்	2002
19.	பஞ்சதிகார விளக்கம் மூலமும் உரையும்	2003
2.	பதிப்பு நூல்கள்
(ஒலைச் சுவடிகளிலிருந்து பதிப்பித்தவை)	
20.	வீரசைவப் பிரமாணம்	1936
21.	சதமணிமாலை [மூலம் மட்டும்]	1938
22.	சிவப்பிரகாச விகாசம் [மூலம் மட்டும்]	1939
23.	காமநாதர் கோவை	1957
24.	மேன்மைப் பதிகம்	1957
25.	சதுர்லிங்க தசகோத்திர சதகம்	1958

3. ஆராய்ச்சி நூல்கள்

26. தொல்காப்பியம் - எழுத்து - இளம்பூரணம் 1966
[அரிய ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு]
27. ஜுவகையடியும் என்னும் தொல்காப்பிய
நூற்பா விளக்கம் 1977
[சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்]
28. தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில்
சைவசித்தாந்தம் 1978
29. தொல்காப்பியம் - சொல் - இளம்பூரணம் 1990
[தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்]
30. தொல்காப்பியம் - பொருள் - செய்யுளியல் 1985
[தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்]
31. தொல்காப்பியம் - பொருள் எட்டு இயல்
மட்டும் [தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்] [அச்சில்]

4. படைப்பிலக்கிய நூல்கள்

அ) செய்யுள் வடிவம்

32. பின்னைப்பாட்டு 1945
33. திருஅரசிலிக் காதை 1948
34. குழந்தை இலக்கியம் 1963
35. சான்றாண்மை [கோப்பெருஞ்சோழன்
பற்றியது] 1964-1975
36. சென்னிமலை முருகன் தோத்திரம் 1980
37. அரசியல் இயக்கம் 1981
38. பல்கலைப் பண்ணத்திப் பாடல்கள்
[குழந்தை இலக்கியம்] 1983
39. அருள்திரு மாரியம்மன் திருப்பதிகம் 1982
40. உளத்தாய்மை 1984 - 94
41. தண்ணிழல் [திருமுடிக்காரியைப் பற்றிய
அரிய இலக்கியம்] 1990
42. மறவர் நத்தக்குன்றமரும் திருமுருகன் 1993

43. தொழிலிலியல் 1993
44. மெய்ப்பொருட் காதை [மெய்ப்பொருள்
நாயனார் வரலாறு]
45. தமிழ் மாண்பும் தமிழ்த் தொண்டும்
[தமிழியக்க வெளியீடு] 1996
46. ஒன்பாங்கோன் வணக்கப்பாடல்கள்
[தமிழியக்க வெளியீடு] 1993
47. சிறுவர் இலக்கியம் 2003-04

ஆ) உரைநடை

48. எங்கனார்
49. தொடக்கப்பள்ளி - நாடகம்
50. வீரசைவ சிவ பூஜாவீதி 1949
51. வினையேற்றமும் வாழும் வழியும் 1984
52. திருமூலரும் பேருரையும் [தமிழக அரசின்
முதற்பரிசு பெற்ற நூல்] 1998
53. காயத்துள் நின்ற கடவுள் 1999
54. திருவாசக அநுபூதி 2000
55. கீதையின் அறிவுப்பொருள் 2000
56. திருமந்திர உணர்வு 2001
57. தொல்காப்பியச் செய்யுளில் - உரைநடை [அச்சில்]
யொருள் முட்டுப்பாட்டினால் முடங்கிக் கிடக்கும்

அச்சேறா நூல்கள்

1. கலித்தொகை உரை [குறிஞ்சிக் கலி]
2. பிரபுலிங்கலீலை உரை
3. அடிகளாசிரியரின் சமுதாயப் பாடல்கள்
4. அடிகளாசிரியரின் இலக்கணக் கட்டுரைகள்
5. அடிகளாசிரியரின் இலக்கியக் கட்டுரைகள்
6. திருக்குறள் உரை [133 குறள் உரை]
7. முப்பால் - உரைநடை
8. சிவஞான பாலைய சுவாமிகள் கலம்பகம் மூலமும்
உரையும்

பேராசிரியர் திரு. அடிகளாசிரியரைப் பற்றிய அரிய செய்திகள்

1. இவரின் இயற்பெயர் குருசாமி. இவர் மறைமலை அடிகளாரின் தொடர்பால் தம்பெயரை அடிகளாசிரியர் என்று மாற்றிக் கொண்டார். மேலும் இவர் வீரசைவ ஆசிரியப் பரம்பரைமினர் என்பதால் திரு என்ற சொல்லை ஸ்ரீஸுரீ என்ற சொல்லிற்குப் பதிலாகச் சேர்த்து திரு.அடிகளாசிரியர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

2. திரு அடிகளாசிரியர், குகையூர் திருமூல சித்திநாதேச்சுர ஆதீனத் தலைவராக [குருவாக] அமர்ந்து அருளாட்சியும் செய்து வருகின்றார். இவ்வாதீனத்தில் எக்காலத்திலும் சிவம் விளங்க வேண்டும்; மேலும் எல்லோரும் வந்து போகின்ற, ஒன்றுபடுகின்ற ஞானநூல் நிலையமாகவும் இது இருத்தல் வேண்டும் என்பது இவரது குறிக்கோளாகும். இதற்காகவே இவர் பல ஆன்மீக நூல்களை எழுதி நல்ல பல சீடர்களை உருவாக்கி வருகின்றார்.

3. தமிழோடு தன்னைக் கரைத்துக் கொண்ட அடிகளாசிரியர் மயிலம், கரந்தை ஆகிய இடங்களில் அமைந்துள்ள கல்லூரிகளில் பேராசிரியராகவும், முதல்வராகவும் பணியாற்றிய பெருமையர், சென்னை, தஞ்சைப் பல்கலைக் கழகங்களின் ஆய்வுப்பணியில் முத்திரைப் பதித்த வித்தகர்.

4. செய்யுள், உரைநடை, புத்துரை, பதிப்பு, ஆராய்ச்சி என்ற வகையில் 57 நூல்களைத் தந்து தமிழுக்கு வளம் சேர்த்த 97 வயது பேராசான் இவரே ஆவார். இவரது வீடும் [வைக்கோல் வேய்ந்த மிகப்பழைய கூரை வீடு] வளமாயில்லை உடனும் நலமாயில்லை ஆனால் தன்னாத வயதிலும் தமிழை ஆய்ந்து தமிழுக்காகவே வாழ்ந்து தமிழை வளப்படுத்தி வருகின்றார்.

பேராசிரியர் திரு. அடிகளாசிரியர் பெற்ற பாராட்டுக்கள்

1. 1967-ஆம் ஆண்டு இராசபாளையம் மணிமேகலை மன்றத்தார் நிகழ்த்திய தொல்காப்பியம், இருசூத்திர வினாக்கக் கட்டுரைப்போட்டியில் கலந்து கொண்டு முதற்பரிசு பெற்றுள்ளார்.

2. கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் பேரூர் மடாலயத்தைச் சேர்ந்த தவத்திரு. சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார் அவர்கள் இவரைப் பேரூர் ஆதீனப் புவவராக்கிச் செந்நாப்புவவர் என்ற பட்டத்தை வழங்கியுள்ளனர். [28-02-72]

3. விழுப்புரம் மாவட்டம் கல்லைக்குறிச்சி தமிழ்க் கவிஞர் மன்றத்தினர் இவருடைய தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரப் பதிப்பினைப் பாராட்டி, பொன்னாடைப் போர்த்திப் பாராட்டுப் பத்திரம் வழங்கியுள்ளனர்.

4. தஞ்சாவூர் கரந்தைமீனாட்சியம்மன் திருக்கோவிலில் முறையாகச் சைவசித்தாந்த நூல்களைப் பாடம் சொன்னதால் அக்கோயில் சைவ பிரச்சார சபையினரால் பாராட்டப் பெற்றுள்ளார்.

5. தமிழ்மொழிக்கு எண்ணிறந்த சேவைகளைப் பல்மாண்புகாலம் சலியாது செய்து வருகின்றமையால் திருக்கோவிலூர் பண்பாட்டுக் கழகம் 1992- ஆம் ஆண்டிற்குரிய கபிலர் விருதை இவருக்கு வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளது.

6. சென்னைக் கம்பன் கழகத்தினர் இவருடைய தமிழ்ப் பணியைப் பாராட்டிச் சான்றிதழும் பணமுடிப்பும் வழங்கினர் [07-08-1992]

7. உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் இவருடைய தொல்காப்பியப் பணியைப் பாராட்டி இவருக்குத் தொல்காப்பியச் செம்மல் என்ற பட்டத்தை வழங்கியுள்ளது. [04-06-1997]

8. கும்பகோணம் வீரசைவப் பெரியமடம் இவருக்கு வீரசைவக் காவலர் என்ற பட்டத்தை வழங்கியுள்ளது.

9. மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் இவருக்கு கற்பனைக் களஞ்சியநம்பி என்ற பட்டத்தை வழங்கியுள்ளது. [12-10-1998]

10. தமிழக அரசின் தமிழ்வுளர்ச்சித்துறை இவரெழுதிய, திருமூலரும் பேரூரையும் என்ற ஆய்வு நூலை 1998 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த நூல்களுள் சிறந்த நூலாகக் கருதி ரூபாய் பத்தாயிரத்தை வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளது. [15-01-2000]

11. சென்னையைச் சேர்ந்த சேக்கிழார் ஆய்வு மையத்தினர் இவரது தமிழ்ப் பணியைப் பாராட்டி சேக்கிழார் விருதையும் நினைவுப் பரிசாக ரூபாய் பத்தாயிரத்தையும் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளனர். [27-07-2001]

12. தஞ்சாவூர் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினர் மேன்மை தங்கிய தமிழவேள் த.வே. உமாமகேசுவரன் பிள்ளைப்பெயரில் விருது வழங்கிச் சிறப்பித்தனர். [09-01-2002]

13. காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீ சங்கர மடம் இவருடைய சைவப் பணியைப் பாராட்டிக் கௌரவித்து, இவருக்குப் பத்தாயிரம் பொற்கிழி வழங்கிச் சிறப்பித்தது. [18-01-04]

திரு. அடிகளாசிரியன்

என்னோடு

என்றன்

பொன்னோ

போதும்

நின்னோடு

நேய

என்னே

இந்த

இருக்கும்

நினைவை

பொருளோ

போதும்

ஒன்றிச்

நிலைமை

இனியான்

நிலையை

இறையவனே

அறிவாயே

விரும்புகிலேன்

இனிப்பிறப்பு

சிவமாகும்

கிடைத்துவிட்டால்

ஏதும்வேண்டேன்

அருள்வாயே